

Udskriftsdato: torsdag den 11. juni 2026

2024/1 LSF 72 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven, lov om erhvervsfremme, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændring af visse love og bestemmelser på Erhvervsministeriets område som følge af opgavebortfald)

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervsmin., j.nr. 2024-9400

Forslag

til

Lov om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven, lov om erhvervsfremme, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love

(Ændring af visse love og bestemmelser på Erhvervsministeriets område som følge af opgavebortfald)

§ 1

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og lov nr. 639 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* før § 210 ophæves.
2. §§ 210-212 ophæves.
3. I § 213, § 214, stk. 1, og i § 215, stk. 1-3 ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.
4. I § 367, stk. 1, 1. pkt. udgår »§ 210,« og i 2. pkt. udgår »eller § 210«.

§ 2

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1057 af 23. september 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 35 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 210«.
2. I § 35 a, stk. 2, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.
3. § 77 c ophæves.
4. § 99 b ophæves.

§ 3

I lov om ligestilling af kvinder og mænd, jf. lovbekendtgørelse nr. 1575 af 19. december 2022, foretages følgende ændring:

1. § 11, stk. 5, 3. pkt., ophæves.

§ 4

I lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 9. juni 2011, som ændret ved lov nr. 1732 af 1. december 2020, og senest ved lov nr. 641 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 1 f, stk. 2, ophæves.
Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

2. I § 1 f, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår »og 2« og », give adgang til erhvervmæssige lokaler og transportmidler og bistå ved kontrolbesøg m.v«.

3. I § 2, stk. 11, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

§ 5

I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) udpege klynger inden for de erhvervs- og teknologiområder, som fremgår af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.«

Nr. 2-8 bliver herefter nr. 3-9.

2. § 9, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Til at understøtte danske styrkepositioner identificeret i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpege klynger samt helt eller delvist finansiere klynger og klyngeindsatser.«

3. I § 9 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om administration af tilskud, der bevilges til klynger efter stk. 5, herunder regler om tilskudsberettigede ansøgere, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn samt regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.«

§ 6

I udbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 10 af 6. januar 2023, foretages følgende ændring:

1. § 138, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 7

I varemærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 88 af 29. januar 2019, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 6 A ophæves.

2. § 60 d, stk. 2, ophæves.

§ 8

I designloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 89 af 29. januar 2019, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 7 A ophæves.

2. § 59 d, stk. 3, ophæves.

§ 9

I patentloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 90 af 29. januar 2019, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 243 af 7. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 9 A ophæves.

2. § 101, stk. 3, ophæves.

§ 10

I brugsmodelloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 91 af 29. januar 2019, foretages følgende ændringer:

1. *Kapitel 10 A* ophæves.
2. § 73 d, stk. 3, ophæves.

§ 11

I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.«

2. I § 1, stk. 1, 1. pkt., udgår »rådgivning om finansielle produkter og«.
3. I § 1, stk. 2, udgår »som finansiell rådgiver,«.
4. § 1, stk. 3, nr. 1, ophæves.
Nr. 2-7 bliver herefter nr. 1-6.
5. I § 1, stk. 3, nr. 2 og 3, der bliver nr. 1 og 2, udgår: »finansielle produkter eller«.
6. I § 1, stk. 3, nr. 4, der bliver nr. 3, udgår: »finansielle produkter og«.
7. § 2, nr. 1 og 7, ophæves.
Nr. 2-9 bliver herefter nr. 1-7.
8. I § 2, nr. 6, der bliver nr. 5, udgår »eller finansielle produkter«.
9. I § 2, nr. 7, ændres: »Kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer« til: »Forsikringer«.
10. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver og boligkreditformidler.«

11. § 3, stk. 1, 1. pkt., ophæves.
12. I § 3, stk. 2, udgår »finansiell rådgiver og en«.
13. I § 3, stk. 3, indsættes efter »tilladelse«: »som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler«.
14. I § 3, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., udgår: »finansiell rådgiver eller«.
15. I § 3, stk. 5, 1. pkt., udgår »finansiell rådgiver eller som«.
16. I § 3 indsættes som *stk. 9*:
»Stk. 9. Betingelserne i stk. 3, nr. 1-5, finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der har fået tilladelse som finansiell rådgiver.«

17. To steder i § 4, stk. 1, tre steder i § 4, stk. 2, 1. pkt., i § 6, stk. 2, § 7, stk. 6, § 10, 1. pkt., § 15, stk. 2, og § 18, stk. 1, 1. pkt., udgår »en finansiel rådgiver,«.
18. To steder i § 4, stk. 3, i § 10 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, 1. pkt., udgår »den finansielle rådgiver,«.
19. I § 4, stk. 3, ændres »investeringsrådgiver eller boligkreditformidler« til: »investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren«.
20. I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., og § 7, stk. 2, udgår »finansielle rådgivere,«.
21. I § 4 a, stk. 2, nr. 1, udgår »den finansielle rådgivningsvirksomhed i«.
22. I § 5, stk. 1, 1. pkt., udgår »finansiel rådgiver, en« og »finansiel rådgiver,«.
23. I § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, 1. pkt., og § 10 b, stk. 1, 1. pkt., udgår »finansiel rådgiver, en«.
24. I § 6, stk. 1, og § 9, stk. 1, nr. 1, ændres »finansielle produkter« til: »investeringsprodukter«.
25. I § 7, stk. 5, udgår »finansielle rådgiveres og«.
26. I § 7 b, stk. 1, 1. pkt., udgår »finansiel rådgiver og en«.
27. I § 7 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »Den finansielle rådgiver og investeringsrådgiveren« til: »Investeringsrådgiveren« og »den finansielle rådgivers eller« udgår.
28. § 9, stk. 2, ophæves.
29. I § 15, stk. 1, udgår »en finansiel rådgivers,«.
30. I § 10 a, stk. 1, § 15, stk. 3, 1. pkt., § 19, stk. 2, og § 20 a, stk. 1, udgår »finansiel rådgiver,«.
31. I § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers« til: »investeringsrådgiverens eller boligkreditformidlerens«.
32. I § 20 udgår »finansielle rådgiveres,«.

§ 12

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 1, nr. 20, ophæves.
Nr. 21-60 bliver herefter nr. 20-59.
2. I § 64 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:
»Stk. 8. For bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5.«
Stk. 8 bliver herefter stk. 9.
3. Overskriften før § 152 i ophæves.
4. §§ 152 i-152 y ophæves.
5. § 198, stk. 3, ophæves.

6. § 224, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

7. § 331 ophæves.

8. I § 361, stk. 5, udgår »finansielle rådgivere,«.

9. § 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., ophæves.

10. § 361, stk. 5, nr. 2, ophæves.

Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

11. I § 373, stk. 2, udgår »§ 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1,«.

12. I § 373, stk. 3, udgår »§ 152 k, stk. 4,«.

13. I § 373, stk. 10, udgår »§ 152 m, stk. 1,«.

§ 13

I lov om forsikringsvirksomhed, lov nr. 718 af 13. juni 2023, som ændret ved lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 29, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed skal indeholde angivelse af følgende forhold:

- 1) De forsikringsformer, som selskabet agter at anvende.
- 2) Grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer.
- 3) Regler for beregning og fordeling af realiseret resultat til forsikringstagerne og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.
- 4) Selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser.
- 5) Regler for, hvornår såvel de forsikringssøgende som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene.
- 6) Grundlaget for beregning af livsforsikringshensættelser såvel for den enkelte forsikringsaftale som for selskabet som helhed.
- 7) Regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikringssselskab kan overføres fra eller til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse.

Stk. 2. Der skal ske anmeldelse af de dele af det tekniske grundlag m.v., der fremgår af stk. 1, nr. 1-3 og 6, senest samtidig med at grundlaget m.v. tages i anvendelse, jf. dog stk. 3. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i de nævnte forhold.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

2. I § 29, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1« til »stk. 1 og 2«.

3. I § 105 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. For bestyrelsesmedlemmer i et gruppe 2-forsikringssselskab, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5.«

Stk. 9 bliver herefter stk. 10.

4. § 192, stk. 2, ophæves.

5. I § 322, stk. 1, ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 29, stk. 4,«.

§ 14

I lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 232 af 1. marts 2024, som ændret ved § 10 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 4 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændring:

1. § 159, stk. 2, ophæves.

§ 15

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 231 af 1. marts 2024, som ændret ved § 9 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 5 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændring:

1. § 131, stk. 7, ophæves.

§ 16

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 13. januar 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 409 af 25. april 2023, § 7 i lov nr. 1546 af 12. december 2023 og § 8 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændring:

1. § 97, stk. 3, ophæves.

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 11, nr. 1-8, 10-12 og 17-32.

Stk. 3. § 2, nr. 3 og 4, §§ 12 og 14-16, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere.

Stk. 4. § 3, stk. 9, i lov om finansielle virksomheder, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere som affattet ved denne lovs § 11, nr. 16, ophæves når erhvervsministeren ved bekendtgørelse fastsætter det.

Stk. 5. Finanstilsynet inddrager med virkning fra den 1. marts 2025 alle finansielle rådgiveres tilladelse og sletter herefter de finansielle rådgivere fra Finanstilsynets offentlige register, jf. § 4 a, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024. 1. pkt. gælder ikke, når den finansielle rådgiver senest den 28. februar 2025 har indgivet ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsdistribution som forsikringsformidler, jf. § 3 i lov om forsikringsformidling, eller om tilladelse som investeringsrådgiver, jf. § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024. For finansielle rådgivere, der inden den 28. februar 2025 har indgivet ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsdistribution som forsikringsformidler eller om tilladelse som investeringsrådgiver, inddrager Finanstilsynet først den finansielle rådgivers tilladelse og sletter virksomheden fra Finanstilsynets offentlige register, når ansøgningerne er færdigbehandlede af Finanstilsynet.

Stk. 6. § 6, nr. 1, finder ikke anvendelse på anmodninger om vurdering af pålidelighed indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne anmodninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 18

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 5, 11, 12, 14, 15 og 16 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. §§ 1, 2, 5, 11, 12, 13, 14, 15 og 16 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Bestemmelserne kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Baggrund

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Ydelse af lån til kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.fl.

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.2. Ophævelse af rapporteringskrav i årsregnskabslovens § 99 b

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.3. Ophævelse af kontrolbestemmelser i eksportkontrolloven

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.4. Opgavebortfald på området for klyngefinansiering

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.5. Nedlæggelse af enhed for pålidelighedsvurderinger

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.6. Ophævelse af den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.7. Afskaffelse af tilladelsen som finansiel rådgiver

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.8. Egnethedsvurdering af bestyrelsesmedlemmer i mindre pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringsselskaber

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.9. Refinansieringsregister

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.10. Offentlig forbrugerinformation

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

3.11. Anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed

3.1.1. Gældende ret

3.1.1. Erhvervsministeriets overvejelser

3.1.2. Den foreslåede ordning

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

5. Konsekvenser for FN's verdensmål

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Klimamæssige konsekvenser

10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

11. Forholdet til EU-retten

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det fremgår af regeringens 2030-plan, at regeringen løbende vil forholde sig til, hvilke opgaver statsadministrationen skal varetage – og på hvilket niveau – og at regeringen er parat til at se fordomsfrit på, hvilke projekter og opgaver, der kan nedprioriteres eller helt bortfalde.

Erhvervsministeriet har på den baggrund gennemgået ministerområdet med henblik på at identificere projekter og opgaver, herunder lovgivning og tilsynsaktiviteter, der enten kan bortfalde eller nedskaleres.

Med lovforslaget foreslås det, at betingelserne i selskabsloven for at yde økonomisk bistand (kapitalejerlån) til selskabets kapitalejere og ledelsesmedlemmer samt kapitalejere og ledelsesmedlemmer i selskabets moderselskab m.fl. ophæves. Herved vil adgangen til at yde kapitalejerlån ikke indeholde begrænsninger ud over, hvad der er krævet efter EU's selskabsretlige regler. Dette betyder, at der fortsat vil være specifikke restriktioner ift. selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v.

Med lovforslaget foreslås det, at kravene om rapportering af måltal og faktiske procentfordeling for andelen af det underrepræsenterede køn i virksomhedens øverste ledelsesorgan samt øvrige ledelsesorganer afskaffes ved ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven. Der er alene tale om ophævelse af rapporteringspligten, og ikke pligten til at opstille måltal. Ophævelsen af § 99 b vil betyde, at virksomhederne fremover fortsat skal opstille måltal og bestræbe sig på at opfylde de fastsatte måltal. Det foreslås i forlængelse heraf, at kravene om, at måltallene skal gøres tilgængelige på www.virk.dk, og at informationerne om kønsfordelingen og målsætninger skal offentliggøres på en ny hjemmeside, ligeledes udgår.

Med lovforslaget foreslås det, at Erhvervsstyrelsens hjemmel til mod behørig legitimation og uden retskendelse at få adgang til erhvervs-mæssige lokaler og transportmidler til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til eksportkontrolloven afskaffes ved ophævelse af § 1 f, stk. 2. Ophævelsen af § 1 f, stk. 2, vil betyde, at Erhvervsstyrelsen ikke længere kan foretage udgående kontrolbesøg hos virksomheder, der har aktiviteter knyttet til eksportkontrol med dual-use-produkter eller handelsrelaterede sanktioner.

Med lovforslaget foreslås det at samle udpegningen og understøttelsen af klynger i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Herved sikres en forenklet administration af udpegningsproces og offentlig

finansiering af klynger og relaterede innovationsaktiviteter, så virksomheder også fremadrettet vil opleve erhvervs- og innovationsfremmesystemet som et effektivt middel til at forbedre konkurrenceevnen.

Med lovforslagets del om ophævelse af den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering, foreslås det, at der ophæves enslydende bestemmelser i varemærkeloven, designloven, patentloven og brugsmodelloven.

Med lovforslagets del om udbudsloven, foreslås det, at nedlægge Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens enhed for pålidelighedsvurderinger. Det vil herefter ikke være et krav eller en mulighed, at ordregiver indhenter vejledende udtalelser om tilbudsgivers pålidelighed hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

På den baggrund har lovforslagets bl.a. til formål at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved at ændre lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver vil forenkle antallet af tilladelser inden for den finansielle regulering. Med ændringen vil det fremadrettet ikke længere kræve en tilladelse, hvis man som virksomhed alene vil yde rådgivning om ind- og udlånsprodukter til forbrugere.

Det er endvidere hensigten med lovforslaget at lette de administrative byrder, der er forbundet med, at Finanstilsynet i dag skal foretage individuelle vurderinger af bestyrelsesmedlemmers egnethed, når disse indtræder i hvervet som menigt bestyrelsesmedlem i de mindste pengeinstitutter og forsikringsselskaber.

Endelig er det hensigten med lovforslaget at lette byrder for erhvervslivet ved at ændre kravet til, hvilke forhold det tekniske grundlag m.v. i lov forsikringsvirksomhed skal indeholde. Den foreslåede ændring vil medføre, at visse dele af det tekniske grundlag m.v. ikke længere skal anmeldes til Finanstilsynet. Det drejer sig om forhold, der vedrører principper for genforsikring, regler for afgivelse af helbredsoplysninger samt regler for overførsler af pensionsordninger.

2. Baggrund

Regeringen har besluttet at overføre alle Uddannelses- og Forskningsministeriets opgaver vedr. udpegning af og tildeling af tilskud til klynger og innovationsnetværk til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Dette omfatter i alt 90 mio. kr., som fra 2025 udmøntes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Siden erhvervsfremmereformen i 2018 har Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og Uddannelses- og Forskningsministeriet samarbejdet og samfinansieret klyngeindsatsen. Samarbejdet udspringer af lov om erhvervsfremme, som på den ene side giver erhvervsfremmebestyrelsen adgang til at udpege erhvervs- og teknologiområder (styrkepositioner og spirende områder) til klyngeindsatser og på den anden side uddannelses- og forskningsministeren adgang til at udpege klyngeorganisationerne, som kan tildeles midler iht. lov om teknologi og innovation.

Uddannelses- og Forskningsministeriet og Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har hver især i perioden 2021-2024 finansieret en fælles klyngeindsats med 80-90 mio. kr. årligt, dvs. i alt ca. 160 mio. kr. årligt. Midlerne fra Uddannelses- og Forskningsministeriet indgår i opgørelsen af det offentlige forskningsbudget og målet om at anvende 1 pct. af BNP på forskning og udvikling.

Overførslen af klyngeudpegning og midler til klynger til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse sikrer fortsat genkendelighed, kontinuitet og opretholdelse af et effektivt og bæredygtigt erhvervs- og innovationsfremmesystem.

Regeringen har besluttet, at nedlægge enhed for pålidelighedsvurderinger, som blev oprettet den 1. januar 2023. Enhed for pålidelighedsvurderinger modtog i 2023 18 anmodninger om vejledende udtalelser. Det er regeringens vurdering, at den budgetterede statslige merudgift til drift af enheden med fordel kan allokeres til andre formål.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Ydelse af lån til kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.fl.

3.1.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i selskabsloven må et kapitalselskab under nærmere angivne særlige betingelser yde økonomisk bistand ved direkte eller indirekte at stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed til blandt andre selskabets kapitalejere og ledelsesmedlemmer, kapitalejere og ledelsesmedlemmer i selskabets moderselskab m.fl., jf. selskabslovens §§ 210-212 (herefter kapitalejerlån).

Ved lov nr. 1547 af 13. december 2016 gik reglerne fra et generelt forbud mod kapitalejerlån til, at et kapitalejerlån blev lovliggjort under nærmere angivne betingelser. Det fremgår af de almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 117 som fremsat side 7, at det var den daværende regerings opfattelse, at hensynet til selskabets kreditorer med flere kan varetages på betryggende vis med en mindre indgribende regulering end det gældende forbud og dermed skabe øget fleksibilitet for danske selskaber.

De gældende regler om et kapitalselskabs adgang til direkte eller indirekte at stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet (kapitalejerlån) gennemfører ikke EU-retlige krav i dansk selskabsret.

EU's selskabsdirektiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten fastsætter alene specifikke restriktioner i forhold til selv-finansiering. Hvis selskabslovens særlige betingelser for kapitalejerlån ophæves, vil der alene skulle foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v.

Betingelserne for at kunne yde økonomisk bistand, herunder yde lån til kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.fl. er, at den samlede økonomiske bistand kan rummes inden for de frie reserver, dvs. at der er tale om midler, som selskabet lovligt kunne udlodde som ordinært udbytte. Herudover er det en betingelse, at den økonomiske bistand ydes på sædvanlige markedsvilkår. Desuden er det en betingelse, at generalforsamlingen har truffet beslutning om at yde den pågældende bistand, eller at selskabets centrale ledelsesorgan har truffet beslutning herom efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Endelig er det en betingelse, at selskabet har aflagt sin første årsrapport.

Det centrale ledelsesorgan skal sikre sig, at et eventuelt lån er i selskabets interesse og er ansvarligt for, at betingelserne for den økonomiske bistand er opfyldt og for, at selskabet til enhver tid har et forsvarligt kapitalberedskab, jf. selskabslovens §§ 115-118.

Endvidere påhviler det ledelsen at sikre, at der ikke er tale om dispositioner i strid med selskabslovens § 127. Dispositionen må således ikke være åbenbart egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapitalselskabets bekostning, eller stride mod lovgivningen eller kapitalselskabets vedtægter og skal være skriftlige, når der indgås aftale med enekapitalejer.

Efter de gældende regler skal et selskab, der udlåner et beløb til en kapitalejer eller et ledelsesmedlem m.fl., foretage en regnskabsmæssig omklassifikation af det udlånte beløb, hvorved selskabets frie reserver reduceres med et beløb svarende til det udlånte beløb. Ved en sådan omklassifikation fremgår det udlånte beløb ikke som frie reserver i selskabets årsrapport, og selskabet har derved ikke råderet over beløbet f.eks. i forbindelse med udbytteudlodning.

De gældende betingelser for lovligt at foretage kapitalejerlån gælder ikke for lån til visse danske og visse udenlandske moderselskaber, ligesom lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, ikke er omfattet.

Et kapitalejerlån beskattes efter de gældende regler i ligningslovens § 16 E, som angiver, at lån til kapitalejere med bestemmende indflydelse, som defineret i ligningslovens § 2, beskattes som løn eller

udbytte. Derimod omfatter ligningslovens § 16 E ikke lån m.v. til ledelsesmedlemmer eller kapitalejere, der ikke har bestemmende indflydelse. Beskatning efter ligningslovens § 16 E sker uafhængigt af, om lånet selskabsretligt er lovligt eller ulovligt.

3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at en mulighed for at yde kapitalejerlån uden særlige betingelser vil give selskaberne en større fleksibilitet.

En ophævelse af betingelserne for kapitalejerlån vil betyde, at kapitalselskabets eventuelle revisor såvel som Erhvervsstyrelsen ikke længere vil skulle påse, at de særlige betingelser for lovligt at kunne yde lånet er opfyldt.

Erhvervsministeriet har overvejet, om der ved en afskaffelse af regelsættet fortsat vil være den rette beskyttelse af selskabets kapital, herunder beskyttelse mod at selskabets kreditorer m.fl. lider økonomisk tab.

Det bemærkes hertil, at ledelsen i kapitalselskaber skal sikre sig, at et eventuelt lån er i selskabets interesse, og efter selskabsloven til enhver tid er forpligtet til, at sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed og påse, at 1) bogføringen og regnskabsaflæggelsen foregår på en tilfredsstillende måde, 2) der er etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller, 3) bestyrelsen løbende modtager den fornødne rapportering om kapitalselskabets finansielle forhold, 4) direktionen udøver sit hverv på en behørig måde og efter bestyrelsens retningslinjer og 5) at selskabet har et forsvarligt kapitalberedskab.

Et forsvarligt kapitalberedskab indebærer, at ledelsen skal sikre, at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og bestyrelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Det bemærkes desuden, at kapitalselskabets ledelse efter selskabsloven ikke må disponere således, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapitalselskabets bekostning. Endvidere må selskabets ledelse ikke efterkomme generalforsamlingsbeslutninger eller beslutninger truffet af andre selskabsorganer, hvis beslutningen måtte være ugyldig som stridende mod lovgivningen eller kapitalselskabets vedtægter. Det er desuden en betingelse, at aftaler, som indgås mellem en enekapitalejer og kapitalselskabet, kun er gyldige, hvis de affattes på en måde, som senere kan dokumenteres, medmindre der er tale om aftaler på sædvanlige vilkår som led i et løbende mellemværende.

Det er således fortsat ledelsens pligt at sikre, at et eventuelt kapitalejerlån til en hver tid er forsvarligt ift. kapitalselskabets økonomiske situation efter selskabslovens bestemmelser i §§ 115-118, og at dispositionerne er lovlige, jf. selskabslovens § 127. Manglende overholdelse af ledelsens pligter vil kunne straffes med bøde, jf. selskabslovens § 367, stk. 1.

Regnskabsmæssigt vil der stadig som følge af skemakravene i årsregnskabsloven være krav om, at et lån til kapitalejer eller ledelsen indregnes særskilt under regnskabsposten ”tilgodehavende hos virksomhedsdeltagere og ledelse” på aktivsiden i balancen. Kravet er nationalt.

Derudover vil der i henhold til årsregnskabslovens § 73 være notekrav, hvis lånet er ydet til et ledelsesmedlem. Dette følger direkte af regnskabsdirektivets art. 16, stk. 1, litra e (direktiv 2013/34/EU med senere ændringer).

Erhvervsministeriet er endvidere opmærksom på, at et sekundært formål med reglerne om kapitalejerlån har historisk været, at aktionærerne ikke skal kunne få midler ud af selskabet uden at betale skat af dem. Hvis aktionærlån var tilladt, kunne aktionærerne i stedet for udbytte trække midler ud som lån fra selskabet. Herved udskydes beskatningen af ”udbyttet” på ubestemt tid. Skattemyndighederne vil herved

blive påført en kreditrisiko, da det ikke er sikkert, at aktionæren kan betale den skat, som udløses, når lånet i fremtiden konverteres til udbytte.

Der er i dag på skatteområdet indført regler, der sikrer, at aktionærlån, der ikke er ydet på markedsvilkår og mod behørig sikkerhedsstillelse m.v., skal beskattes som udbytte eller løn.

En ophævelse af betingelserne for kapitalejerlån i selskabsloven vil betyde, at kapitalselskabets eventuelle revisor såvel som Erhvervsstyrelsen ikke længere vil skulle påse, at de særlige betingelser for lovligt at kunne yde lånet er opfyldt.

Lovforslaget vil derimod ikke ændre på revisors pligt til at oplyse om ikke uvæsentlig overtrædelse af skattelovgivningen, når revisor har en begrundet formodning for, at ledelsen kan ifalde et straf- eller erstatningsansvar. Revisor vil derfor fortsat skulle oplyse om f.eks. manglende indeholdelse af kildeskat på lån til kapitalejeren, jf. erklæringsbekendtgørelsens § 7. Endvidere vil ”tilgodehavende hos virksomhedsdeltagere og ledelse” i årsregnskabs balance fortsat skulle fremgå som sin egen regnskabspost.

Det er på den baggrund Erhvervsministeriets vurdering, at en ophævelse af betingelserne for kapitalejerlån vil være forsvarligt.

Erhvervsministeriet har desuden overvejet, hvad der bør gælde for verserende sager om kapitalejerlån, der er ydet i strid med selskabsloven. Straffelovens § 3 fastsætter, at udgangspunktet for en handlings påkendelse ved domstolene er den seneste lov. Eftersom de særlige betingelser i selskabsloven for kapitalejerlån foreslås ophævet og overtrædelsen dermed afkriminaliseres, bør straffesager, der alene vedrører overtrædelsen af selskabslovens §§ 210-212, blive frafaldet som følge af afkriminaliseringen.

Det er på den baggrund Erhvervsministeriets vurdering, at der ikke er behov for særlige overgangsbestemmelser om verserende sager.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at selskabslovens bestemmelser om kapitalejerlån ophæves, og at årsregnskabslovens krav om omklassificering ikke længere vil skulle gælde for kapitalejerlån.

Det vil medføre, at adgangen for et kapitalselskab til direkte eller indirekte at kunne stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet (kapitalejerlån) ikke indeholder begrænsninger ud over, hvad der er krævet efter EU's selskabsretlige regler. Det vil betyde, at der fortsat vil være specifikke restriktioner ift. selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v.

Lovforslaget vil ikke indebære en ændring af de skatteretlige regler, hvorfor kapitalejerlån til fysiske kapitalejere med bestemmende indflydelse som hovedregel fortsat vil være skattepligtige uanset den foreslåede selskabsretlige ophævelse af selskabslovens § 210. Såfremt der er sket overtrædelse af de skatteretlige regler i forbindelse med udlån fra selskabet til dens hovedaktionær, vil der stadig være underretningspligt for revisorer.

For nærmere om ophævelse af betingelser for kapitalejerlån henvises til lovforslagets § 1 og § 2, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

3.2. Ophævelse af rapporteringskrav i årsregnskabslovens § 99 b

3.2.1. Gældende ret

Ved lov nr. 1383 af 23. december 2012 blev der indført regler om, at de største danske virksomheder, virksomheder på det finansielle område, børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber skal opstille måltal og udarbejde politikker for at øge andelen af det underrepræsenterede køn i virksomhedernes ledelse og rapportere herom. Kravet om måltal og politikker følger af den selskabsretlige regulering, mens kravet om rapportering herom følger af årsregnskabsloven. Virksomhederne skal i

ledelsesberetningen i årsrapporten redegøre for deres måltal for den kønsmæssige sammensætning af det øverste ledelsesorgan (typisk bestyrelsen) og deres måltal og politik for den kønsmæssige sammensætning på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer. Rapporteringen skal som udgangspunkt ske som en samlet redegørelse, så rapporteringen ikke sker flere forskellige steder i ledelsesberetningen. Formålet med redegørelsen er at skabe gennemsigtighed om kønsfordelingen og udviklingen i den kønsmæssige sammensætning i ledelsen.

Reglerne om rapportering i ledelsesberetningen følger af årsregnskabslovens § 99 b. Disse regler blev skærpet ved lov nr. 568 af 10. maj 2022. Reguleringen, som trådte i kraft 1. januar 2023, indebærer, at måltallene, udover at være tilgængelige i den enkelte virksomheds årsrapport, skal være tilgængelige i et digitalt læsbart format, som skal kunne tilgås via hjemmesiden www.virk.dk. Derudover skal informationerne om kønsfordeling og målsætninger offentliggøres på en ny hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

Den finansielle lovgivning på området blev ændret med lov nr. 568 af 10. maj 2022 for at skabe overensstemmelse mellem kravene i årsregnskabslovens § 99 b og de finansielle regnskabsregler.

Virksomheder på det finansielle område, der er omfattet af kravene om at opstille måltal for det underrepræsenterede køn, og som ikke allerede er forpligtet til at indberette måltal til Erhvervsstyrelsen efter årsregnskabslovens regler, skal indberette disse måltal til Finanstilsynet. Indberetningerne skal ske i overensstemmelse med skemaer og vejledninger udfærdiget af Finanstilsynet og indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Efter de gældende regler skal Erhvervsstyrelsen modtage indberetninger fra virksomheder på det finansielle område digitalt fra Finanstilsynet med henblik på, at informationerne automatisk kan offentliggøres på virk.dk og en ny hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

Efter ligestillingslovens § 11, jf. lovbekendtgørelse nr. 1575 af 19. december 2022 af lov om ligestilling af kvinder og mænd, skal en række institutioner og virksomheder m.v., herunder statslige aktieselskaber, tilstræbe en ligelig kønssammensætning i bestyrelser mv. og de øverste ledelsesniveauer, og opstille måltal og udarbejde politikker, hvis de ikke har dette. Efter § 11, stk. 5, skal de omfattede institutioner og virksomheder m.v. indberette om måltal og politikker til ressortministeren, kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller det kollektive ledelsesorgan i et kommunalt fællesskab. Efter ligestillingslovens § 11, stk. 5, 3. pkt., gælder indberetningspligten dog ikke for statslige aktieselskaber, der skal indberette om måltal og politik i henhold til årsregnskabslovens § 99 b.

3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Årsregnskabslovens § 99 b er en national bestemmelse, hvor Danmark på tidspunktet for indførelsen ansås som foregangsland, for så vidt angår regler, der skulle fremme en ligelig kønsfordeling i ledelsen. De seneste år er der dog blevet vedtaget omfattende EU-regulering, der skal fremme mangfoldighed og kønsrepræsentation i erhvervslivet, og som delvist overlapper med årsregnskabslovens § 99 b. For eksempel vil lovforslag L nr. 107, som implementerer CSRD (direktiv (EU) 2022/2464) fastsætte væsentligt udvidede krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering samt skærpe kravet om virksomheders redegørelse for mangfoldighedspolitikker. Den forestående implementering af kønsbalancedirektivet (direktiv (EU) 2022/2382) vil ligeledes indføre regler om en mere ligelig kønsfordeling blandt visse virksomheders ledelsesmedlemmer.

Ligeledes følger af årsregnskabslovens § 107 d, at virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om virksomhedens mangfoldighedspolitik. Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, der anvendes i forbindelse med sammensætningen af virksomhedens ledelse, for så vidt angår alder, køn eller uddannelses- og erhvervmæssig baggrund. Redegørelsen skal indeholde oplysninger

om målene for mangfoldighedspolitikken, hvordan mangfoldighedspolitikken er blevet gennemført, og resultaterne af mangfoldighedspolitikken i rapporteringsperioden.

Med forslaget prioriteres gennemførelse af EU-regulering, som generelt har et bredere fokus på diversitet frem for kun køn. Forslaget sikrer en højere grad af harmonisering med øvrige EU-lande. Det bredere fokus på diversitet, anses for at have større relevans i dagens samfund, hvor der i højere grad er interesse for oplysninger om mangfoldighed, der spænder bredere en alene ligestilling af køn.

Den foreslåede ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b har således til formål at undgå regelforvirring, samt at risikoen for dobbeltreportering mindskes, så virksomhederne ikke pålægges en unødvendig rapporteringsbyrde.

De omfattede virksomheder vil stadig efter den relevante selskabslovgivning være forpligtet til at have politikker og opstille måltal for en ligelig kønsfordeling i ledelsen. Den foreslåede ophævelse af § 99 b vil således alene vedrøre rapporteringspligten i virksomhedens årsrapport.

På det finansielle område vil de omfattede virksomheder fortsat skulle opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn, som kræves efter den finansielle lovgivning. De foreslåede ophævelser af indberetningspligten på det finansielle område medfører alene, at pligten til at indberette oplysningerne til Finanstilsynet ophæves, herunder til at indsende oplysningerne i elektronisk form. Det er desuden hensigten, at de finansielle regnskabsregler, som er udmøntet i regnskabsbekendtgørelser, bliver ændret med henblik på at ophæve kravene til rapportering af måltal og politikker for det underrepræsenterede køn til Finanstilsynet, så reglerne, der afspejler § 99 b i årsregnskabsloven, ophæves.

For at undgå dobbeltindberetning om måltal og politikker er de statslige aktieselskaber, der er omfattet af indberetningen i årsregnskabslovens § 99 b, undtaget fra indberetning efter ligestillingsloven, jf. ligestillingslovens § 11, stk. 5. Tallene for de statslige aktieselskaber offentliggøres af ministeren for ligestilling sammen med tal for øvrige offentlige institutioner og virksomheder m.v. For fortsat at have et samlet overblik over efterlevelsen af forpligtelsen om måltal og politikker efter ligestillingsloven vurderes det, at de statslige aktieselskaber fremover bør indberette på lige fod med de øvrige institutioner mv. på det offentlige område efter ligestillingsloven.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at § 99 b i årsregnskabsloven ophæves.

Den foreslåede ordning vil medføre, at virksomheder, der efter selskabslovgivningen er forpligtet til at opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn i ledelsen, fremover ikke vil skulle rapportere herom i virksomhedens årsrapport.

Det foreslås samtidig at ophæve de regler i den finansielle lovgivning, som kræver, at virksomheder årligt skal foretage indberetninger af oplysninger relateret til deres forpligtelser til at opstille måltal for det underrepræsenterede køn i ledelsen.

Ophævelsen af årsregnskabslovens § 99 b og de deraf følgende tilpasninger i den finansielle regulering vil medføre, at måltallene ikke vil blive gjort tilgængelige på www.virk.dk, ligesom informationer om kønsfordelingen og målsætninger for virksomhedernes ledelse ikke skal offentliggøres på en særlig hjemmeside.

Det foreslås ligeledes, at ligestillingslovens § 11, stk. 5, 3. pkt., ophæves. Det vil medføre, at de statslige aktieselskaber, der efter de gældende regler er undtaget fra indberetningspligten i ligestillingsloven som følge af deres pligt til at indberette om måltal og politik i henhold til årsregnskabslovens § 99 b, fremover vil være forpligtet til at indberette om måltal og politikker efter reglerne i ligestillingsloven på lige fod med øvrige offentlige institutioner og virksomheder m.v.

For nærmere om ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b henvises til lovforslagets §§ 2 og 3, og

bemærkningerne hertil. For nærmere om ophævelse af indberetningsreglerne på det finansielle område henvises til lovforslagets §§ 12-16 og bemærkningerne hertil.

3.3. Ophævelse af kontrolbestemmelse i eksportkontrolloven

3.3.1. Gældende ret

De nationale regler for eksportkontrol med produkter med dobbelt anvendelse følger af lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 9. juni 2011 med senere ændringer (eksportkontrolloven) og de tilhørende bekendtgørelser, herunder særligt bekendtgørelse nr. 694 af 29. maj 2024 om kontrol med eksport mv. af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse ("dual-use") (eksportkontrolbekendtgørelsen).

Disse nationale regler supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 821/2021 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (herefter dual-use-forordningen).

Af dual-use-forordningens artikel 28 fremgår det, at hver medlemsstat træffer alle nødvendige foranstaltninger for at fastslå, om kontrolforanstaltningerne vedrørende eksport anvendes korrekt. Af samme artikel fremgår det, at disse foranstaltninger bl.a. kan indebære adgang til forretningssteder, der anvendes af personer, der er involveret i en eksporttransaktion.

Eksportkontrolloven indeholder i § 1, stk. 1, en generel bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætte bestemmelser om gennemførelse af EU's fælles handelspolitik og er bl.a. benyttet til at fastsætte administrative bestemmelser og straffebestemmelser.

Eksportkontrollovens § 1, stk. 1, er bl.a. anvendt til at udmønte bestemmelserne om kontrolforanstaltninger i dual-use-forordningens artikel 28, idet Erhvervsstyrelsen efter eksportkontrollovens § 1 f, stk. 2, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse kan få adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til eksportkontrolloven, retsakter nævnt i eksportkontrollovens § 1 eller regler fastsat i medfør af eksportkontrolloven.

3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Som følge af politisk prioritering er det besluttet, at Erhvervsstyrelsens opgave med at foretage udgående kontrolbesøg hos virksomheder, der har aktiviteter knyttet til eksportkontrol med dual-use-produkter eller sanktioner, skal bortfalde.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at kontrolbesøg i vidt omfang består af vejledning af virksomhederne. Erhvervsstyrelsen er løbende i kontakt med virksomhederne, hvorfor det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at vejledningsindsatsen kan løftes uden at foretage kontrolbesøg. Det er tilsvarende Erhvervsstyrelsens vurdering, at styrelsens tilsyns- og kontrolopgave i det væsentlige kan løftes uden at foretage kontrolbesøg, idet kontrol- og tilsynsindsatsen i vidt omfang er baseret på indberetninger fra virksomhederne selv, men også fra toldmyndigheder, efterretningstjenester eller andre samarbejdspartnere.

3.3.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående forslag vil Erhvervsstyrelsen ikke længere have hjemmel til at foretage udgående kontrolbesøg på eksportkontrol- og sanktionsområdet. Styrelsens tilsyns- og kontrolindsats vil således ikke længere være understøttet af udgående kontrolbesøg, men i højere grad være baseret på indberetninger fra virksomhederne selv, men også fra toldmyndigheder, efterretningstjenester eller andre samarbejdspartnere. Vejledning af virksomheder vil heller ikke længere være understøttet af udgående kontrolbesøg men baseret på henvendelser fra virksomheder, brancheorganisationer m.v. samt styrelsens egen udgående vejledningsindsats.

3.4. Opgavebortfald på området for klyngefinansiering

3.4.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse indstiller erhvervs- og teknologiområder (styrkepositioner og spirende områder) til Uddannelses- og Forskningsministeriet, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, jf. § 9 a i lov om teknologi og innovation.

Efter § 9 a, i lov om teknologi og innovation kan uddannelses- og forskningsministeren tildele medfinansiering af innovationsnetværk til fremme af samarbejde og formidling af viden mellem danske og udenlandske forsknings- og uddannelsesinstitutioner, godkendte teknologiske serviceinstitutter, videninstitutioner og virksomheder. Medfinansiering af innovationsnetværk tildeles efter ansøgning og på baggrund af offentliggjorte kriterier for tildeling af medfinansiering.

Tilskud fra Uddannelses- og Forskningsministeriet er i dag afsat på Finansloven, mens Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse dels råder over egne midler (decentrale erhvervsfremmemidler på Finansloven) og dels har indstillingsretten for dele af EU' Regionalfond og Socialfond i Danmark, som anvendes til at understøtte klyngeindsatsen.

Finansieringen tildeles efter gældende ret på baggrund af ansøgningsrunder, hvor Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og Uddannelses- og Forskningsministeriet hver især og efter annoncering udbyder tilskud blandt de af uddannelses- og forskningsministeren udpegede klynger. I praksis er det foregået via fælles annonceringer. Ud fra en vurdering af klyngeorganisationernes ansøgninger fastsættes det, hvor mange midler den enkelte klynge tildeles årligt. Der er derfor forskel på, hvor meget de enkelte klynger støttes med i kroner og øre.

3.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med erhvervsfremmereformen ”forenkling af erhvervsfremmesystemet” fra 2018 blev antallet af offentligt finansierede klynger reduceret betragteligt. Baggrunden var, at det blev vurderet, at antallet af klynger og innovationsnetværk før reformen var blevet så stort, at det var svært at overskue mulighederne, og der var flere eksempler på konkurrerende tilbud med offentlig støtte. Med henblik på at sikre kvaliteten og udbyttet for virksomhederne blev kræfterne derfor samlet, således at virksomhederne kunne lære af hinanden og videninstitutioner på tværs af landet. Antallet af offentligt finansierede klynger og innovationsnetværk blev derfor reduceret til 10-12 styrkepositioner og et mindre antal start-up klynger inden for spirende teknologier og markeder.

Uddannelses- og forskningsministeren udpegede i 2020 13 landsdækkende klyngeorganisationer. Én for hvert erhvervs- og teknologiområde udpeget af erhvervsfremmebestyrelsen: Miljøteknologi, energiteknologi, fødevarer og bioressourcer; life science og velfærdsteknologi, byggeri og anlæg, design, mode og møbler, avanceret produktion, digitale teknologier, finansteknologier, robot og droneteknologi, animation, spil og film, lydteknologi samt forsvar, rum og sikkerhed. Ca. 7.000 virksomheder deltog i klyngeaktiviteterne i 2021, svarende til godt 2 pct. af alle virksomheder i Danmark. Derudover viser en undersøgelse fra 2022 generelt høj tilfredshed blandt deltagervirksomhederne og konkret udbytte fx i form af markedsintroduktion af nye eller væsentligt forbedrede produkter som følge af deltagelsen af klyngeaktiviteter.

I perioden siden 2020 har Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og Uddannelses- og Forskningsministeriet i fællesskab udbudt offentlig medfinansiering til aktiviteter i én klynge per erhvervs- og teknologiområde.

Det er væsentligt for Erhvervsministeriet, at der ikke ændres ved erhvervsfremmereformens mål om at holde antallet af offentligt finansierede klynger til én klynge per styrkeposition. Der er derfor fortsat behov for at have et offentligt finansieret erhvervs- og innovationsfremmesystem, hvor kun ét organ er

ansvarlig for at udpege den bedst kvalificerede klynge inden for hvert erhvervs- og teknologiområde samt at udbyde finansiering til disse.

Samling af klyngeindsatsen i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har efter Erhvervsministeriets vurdering derudover potentiale til at blive betydeligt mere enkel administrativt end i dag, idet det nuværende system består af separate regelsæt fra både Uddannelses- og Forskningsministeriet og Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, som klyngerne skal iagttage og overholde samtidigt. Overflytningen kan dermed nedbringe den samlede administration for både klynger, staten og SMV'erne.

Der ændres ikke på, at strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder udpegnings af erhvervs- og teknologiområder, skal aftales med erhvervsministeren, inden den offentliggøres.

3.4.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslår Erhvervsministeriet, at det bliver Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats (der p.t. hedder "Virksomhedsudvikling i hele Danmark 2024-2027"), som bliver rammesættende for udpegnings af erhvervs- og teknologiområder i form af danske styrkepositioner og spirende områder. Inden for disse erhvervs- og teknologiområder udpeger Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse højst én klynge per område. Udpegnings vil ske efter ansøgningsrunde, hvor interesserede interessenter, videninstitutioner, organisationer, virksomheder m.v. kan byde ind. Dermed samles finansieringen af klyngeindsatsen i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Til at understøtte klyngeindsatsen fremadrettet vil Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kunne anvende overførte midler fra Uddannelses- og Forskningsministeriet til at yde tilskud til klynger og klyngerelaterede indsatser.

Da Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse også indstiller om anvendelse af bl.a. EU's regionalfondsmidler inden for rammerne af det danske regionalfondsprogram, vil Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse også indstille regionalfondsmidler til at understøtte innovationsindsatsen, ligesom de overførte midler vil kunne bruges som national medfinansiering til blandt andet EU's regionalfondsmidler.

Bemyndigelsen for erhvervsministeren til at fastsætte regler om administration berører ikke de regler, der gælder for administration af tilskud og regnskabsaflæggelse for EU's Regionalfond. Her gælder der særlige krav til indstilling, afrapportering, organisering m.v., som enten udspringer af EU-retlige krav eller som er tilrettelagt til en indstillingsproces fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til erhvervsministeren. I de tilfælde hvor understøttelsen af klyngerne sker ved finansiering fra EU's Regionalfond (eller EU's Socialfond Plus), gælder de særlige regler her for. Dog vil en eventuel fastsættelse af en definition af en klynge eller afgrænsningen af ansøgningsberettigede organer kunne gælde for EU-finansierede projekter.

3.5. Nedlæggelse af enhed for pålidelighedsvurderinger

3.5.1. Gældende ret

I henhold til udbudslovens § 138, stk. 1, kan ansøgere og tilbudsgivere, der er omfattet af en eller flere udelukkelsesgrunde i udbudslovens §§ 135-137, forelægge dokumentation, der viser, at ansøgeren eller tilbudsgiveren skal anses for pålidelig. Såfremt ansøgeren eller tilbudsgiveren kan dokumentere sin pålidelighed, kan ansøgeren eller tilbudsgiveren ikke udelukkes.

Det beror på en konkret vurdering fra en ordregiver, om en ansøger eller tilbudsgiver på tilstrækkelig vis har dokumenteret dennes pålidelighed. Det er således den pågældende ordregiver, der skal foretage en vurdering af den fremlagte dokumentation.

Siden 1. januar 2023 har ordregiver, inden ordregivers endelige vurdering af pålidelighed, skulle

indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. udbudslovens § 138, stk. 1, 2. pkt.

3.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med lov nr. 884 af 21. juni 2022 blev der indført en ny enhed for pålidelighedsvurderinger i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Enheden har til opgave at vurdere virksomheders pålidelighed i forbindelse med gennemførelse af offentlige udbudsprocedurer. Formålet med etableringen af enheden var bl.a., at vurderingen af pålidelighed fremover foretages på et ensartet grundlag, og at ressourcerne til vurderingen af pålidelighed anvendes mere effektivt som helhed.

Enheden for pålidelighedsvurderinger har i 2023 modtaget 18 anmodninger om vejledende udtalelser. Det er erhvervsministeriets opfattelse, at den budgetterede statslige merudgift til drift af enheden med fordel kan allokeres til andre formål.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at nedlægge enheden for pålidelighedsvurderinger i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at retstilstanden fra før 1. januar 2023 genindføres. Det betyder, at det dermed igen vil være den offentlige ordregiver, som alene foretager vurderingen af ansøgere eller tilbudsgiveres dokumentation for pålidelighed i medfør af udbudslovens §138, stk. 1.

Ved en nedlæggelse af enheden for pålidelighedsvurderinger vil det således ikke længere være et krav eller en mulighed, at ordregiver indhenter vejledende udtalelser om pålidelighed hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

For nærmere om nedlæggelse af enheden for pålidelighedsvurderinger henvises til lovforslagets § 6, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3.6. Ophævelse af den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering

3.6.1. Gældende ret

Patent- og Varemærkestyrelsen behandler blandt andet ansøgninger om rettigheder i form af varemærker, designs, patenter og brugsmodeller med gyldighed i Danmark. Styrelsen vejleder generelt om håndhævelse af sådanne rettigheder som led i styrelsens almindelige vejledningspligt.

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen, der samler opgaver og kompetencer vedrørende håndhævelse og bekæmpelse af piratkopiering. Med loven indsættes der enslydende bestemmelser i varemærkeloven, designloven, patentloven og brugsmodelloven.

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer hjemmel til, at den særlige enhed også kan yde vejledning til forbrugere samt små- og mellemstore virksomheder i konkrete sager om piratkopiering. Den særlige enhed kan mod betaling af gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse. Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer også hjemmel til, at den særlige enhed skal bistå politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

3.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Der er fastlagt en række betingelser for at den særlige enhed kan afgive vejledning i konkrete sager om piratkopiering. Blandt andet kan enheden alene vejlede om konkrete piratkopieringskrænkelser i relation til registrerede rettigheder med gyldighed i Danmark, ligesom enheden alene kan behandle konkrete krænkelssager, hvor der er tale om identiske eller næsten identiske varemærker eller produkter.

Enheden har siden oprettelsen ikke modtaget ønsker om afgivelse af vejledende udtalelser i konkrete

sager, hvor enheden har fundet, at betingelserne herfor har været opfyldt. Til eksempel har de virksomheder, som har henvendt sig til enheden, ofte ikke haft nogen registrerede rettigheder.

Patent- og Varemærkestyrelsen har derfor blot ydet generel vejledning til virksomheder, der har henvendt sig, i medfør af den almindelige vejledningspligt.

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 indeholder en bestemmelse om, at den særlige enhed skal bistå politi og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering. Denne bestemmelse er ikke retligt nødvendig, men alene medtaget med det formål at beskrive enhedens opgaver fyldestgørende. Samarbejdet med politiet og anklagemyndigheden sker som en naturlig del af styrelsens myndighedsarbejde.

Patent- og Varemærkestyrelsens øvrige opgaver relateret til håndhævelse og bekæmpelse af piratkopiering kræver ikke en særlig hjemmel. Patent- og Varemærkestyrelsen er blandt andet sekretariat for Ministeriets Netværk mod IPR-krænkelser, der er et tværgående myndighedssamarbejde om bekæmpelse af IPR-krænkelser. På europæisk plan deltager Patent- og Varemærkestyrelsen i Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellectuelle Ejendomsrettigheder, der har til formål at forbedre bekæmpelsen af IPR-krænkelser. Patent- og Varemærkestyrelsen arbejder løbende med at forbedre rammerne for håndhævelse og bekæmpelse af piratkopiering på både nationalt og internationalt plan.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at man ved at ophæve bestemmelserne om den særlige enhed ikke forringer indsatsen mod håndhævelse og piratkopiering, hverken for forbrugere, virksomheder eller myndigheder. Samtidig giver ophævelsen af den særlige enhed mulighed for at inddrage kompetente og relevante medarbejdere i et tværgående samarbejde mellem afdelinger for forsat at skabe gode rammer for en sammenhængende og kompetent indsats.

Erhvervsministeriet vurderer desuden, at man med den foreslåede ordning reducerer en del af det administrative arbejde, der er forbundet med at opretholde den særlige enhed.

3.6.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring vil ophæve de enslydende bestemmelser i varemærkeloven, designloven, patentloven og brugsmodelloven om den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering.

3.7. Afskaffelse af tilladelsen som finansiel rådgiver

3.7.1. Gældende ret

En finansiel rådgiver er en virksomhed, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, og som har tilladelse hertil fra Finanstilsynet, jf. § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. En finansiel rådgiver er således ikke tilsvarende de rådgivere, som er ansat i penge- og realkreditinstitutter. Oprindeligt indebar en tilladelse som finansiel rådgiver, at der kunne ydes en samlet rådgivning til forbrugerne om deres finansielle produkter (ind- og udlån, boligkredit, investeringer, skadesforsikring og pension), som var uafhængig af penge- og realkreditinstitutter.

På nuværende tidspunkt kan en finansiel rådgiver dog ikke yde rådgivning om boligkreditaftaler, da det kræver en særskilt tilladelse som boligkreditformidler, jf. § 3, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Nogle finansielle rådgivere har af denne årsag derfor også en tilladelse som boligkreditformidler.

Det fremgår endvidere af lov om forsikringsformidling, at forsikringsdistribution blandt andet er den virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler, at indgå sådanne aftaler eller at medvirke til administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler. Virksomheder skal have tilladelse af Finanstilsynet som forsikringsformidler til at udøve forsikringsdistribution. Lov om forsikringsformidling gælder for forsikringsdistribution, herunder rådgivning om forsikringsaftaler, der tillige omfatter pensionsprodukter, til alle typer af kunder, inklusive fysiske og juridiske personer, der ikke er forbrugere.

Det fremgår desuden af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning, som er personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter, skal have Finanstilsynets tilladelse som investeringsrådgiver. En investeringsrådgiver er en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter. Investeringsrådgivere kan rådgive alle typer af kunder, herunder fysiske og juridiske personer der ikke er forbrugere, om investeringsprodukter.

En tilladelse som finansiell rådgiver indeholder dermed delelementer fra hhv. tilladelsen som forsikringsformidler og investeringsrådgiver, for så vidt angår rådgivning til forbrugere om forsikring og pension samt om investeringsprodukter.

Rådgivning om ind- og udlånsprodukter, bortset fra boligkreditaftaler, er ikke omfattet af andre tilladelsesordninger. Penge- og realkreditinstitutter skal dog i henhold til rådgivning om ind- og udlånsprodukter leve op til deres rådgivningsforpligtelser i medfør af god skik-reglerne, jf. § 43 i lov om finansiell virksomhed og § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder, som bestemmer, at en finansiell virksomhed skal yde rådgivning, hvis kunden beder om det eller af egen drift, hvis omstændighederne tilsiger det.

Finanstilsynet giver tilladelse som finansiell rådgiver, når virksomheden har hovedkontor i Danmark, har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, ledelsen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed lever op til kravene om egnethed og hæderlighed, har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav og har oprettet en klientkonto til indsættelse af betroede midler samt stillet en sikkerhed for disse midler, medmindre virksomheden erklærer, at den ikke modtager betroede midler.

Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som finansiell rådgiver blandt andet, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen indenfor 12 måneder, virksomheden udtrykkeligt anmoder herom, virksomheden har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis eller ikke længere opfylder betingelserne for en tilladelse. Finanstilsynet kan også, indtil en straffesag er afgjort, inddrage tilladelsen som finansiell rådgiver, der er en enkeltmandsvirksomhed, hvis der er rejst tiltale mod indehaveren for overtrædelse af straffeloven, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere eller anden finansiell lovgivning, hvis en domsfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene til hæderlighed i § 4, stk. 1, nr. 3, jf. § 15, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Finanstilsynet fører et offentligt register over de finansielle rådgivere, som blandt andet indeholder navne på personer i ledelsen.

Det fremgår af § 361, stk. 5, nr. 2, i lov om finansiell virksomhed, at virksomheder der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, det vil sige, en finansiell rådgiver betaler et årligt grundbeløb på 26.800 kr. til Finanstilsynet. Det fremgår endvidere af § 361, stk. 5, nr. 1, at en boligkreditformidler betaler et årligt grundbeløb på 16.700 kr. til Finanstilsynet, medmindre virksomheden har tilladelse som finansiell rådgiver, i så fald betaler virksomheden alene afgiften på 26.800 kr., som følger af § 361, stk. 5, nr. 2.

En investeringsrådgiver betaler en årlig afgift på 18.400 kr., jf. § 361, stk. 5, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed.

En forsikringsformidler betaler en årlig afgift på 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, dog minimum 2.000 kr., jf. § 362, stk. 5-7, i lov om finansiell virksomhed.

Pr. 23. maj 2024 er der registreret 40 finansielle rådgivere, hvoraf 5 virksomheder er enkeltmandsvirksomheder, og de resterende er drevet i selskabsform som et anpartsselskab, aktieselskab, partnerselskab

eller interessentskab. Der er desuden registreret 79 investeringsrådgivere og 663 forsikringsformidlere med hjemland i Danmark.

3.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Siden 2013, hvor tilladelsen som finansiel rådgiver blev indført, er EU-kravene til virksomheder, der formidler og yder rådgivning om finansielle produkter, blevet udvidet og strammet. Det gælder blandt andet reglerne om rådgivning m.v. om boligkreditaftaler, investeringsprodukter og reglerne om forsikringsdistribution.

Samtidig er ideen om at have én tilladelse, som kan yde rådgivning om en forbrugers samlede økonomi, allerede er blevet udvandet ved, at f.eks. rådgivning om boligkreditaftaler, som følge af MCD-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/17 af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010) er blevet udskilt i en særskilt tilladelse som boligkreditformidler.

Erhvervsministeriet ønsker at give virksomhederne mere fleksibilitet, så virksomhederne kan vælge, at de f.eks. kun vil rådgive om pension og udlån, eller kun om indlån og skadesforsikring, fremfor i dag, hvor de skal kunne yde rådgivning om alle områder og derfor også have kompetencer til at kunne rådgive om alle finansielle produkter.

Afskaffelse af tilladelsen som finansiel rådgiver vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere skal behandle ansøgninger om tilladelse som finansiel rådgiver, føre et offentligt register over finansielle rådgivere eller føre tilsyn med de finansielle rådgivere.

3.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved at ændre lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver vil forenkle antallet af tilladelser inden for den finansielle regulering. Med ændringen vil det fremadrettet ikke længere kræve en tilladelse, hvis man som virksomhed alene vil yde rådgivning om ind- og udlånsprodukter til forbrugere. Der må dog ikke være tale om lån knyttet til fast ejendom, da dette – sådan som det også er i dag – kræver tilladelse som boligkreditformidler. Fremadrettet vil rådgivning om forsikringsprodukter kræve en tilladelse som forsikringsformidler, og rådgivning om investeringsprodukter vil kræve en tilladelse som investeringsrådgiver.

Samtidig med afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver foreslås det at etablere en overgangsordning, som sikrer, at de finansielle rådgivere, som på nuværende tidspunkt udøver rådgivning om forsikrings- eller investeringsprodukter og som fremadrettet fortsat ønsker at rådgive forbrugere om forsikrings- eller investeringsprodukter eller begge dele, kan søge tilladelse som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver, og at Finanstilsynet har mulighed for at behandle ansøgningerne, inden tilladelsen som finansiel rådgiver bortfalder.

Det foreslås på den baggrund, at afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver opdeles i to tempi, hvor første del træder i kraft den 1. januar 2025, og anden del træder i kraft på et tidspunkt fastsat af erhvervsministeren.

Med første del af implementeringen indsnævres definitionen af, hvad der skal forstås ved finansielle produkter, så kreditaftaler og indlån udgår, og dermed vil en tilladelse som finansiel rådgiver alene omfatte rådgivningsydelser om forsikringer, pensioner og investeringsprodukter. Hermed sker der en tilpasning til de tilladelsesformer, der er reguleret i de relevante EU-direktiver på det finansielle område, idet disse ikke omfatter rådgivning om ind- og udlånsprodukter. Samtidig foreslås det at ophæve Finanstilsynets hjemmel til at give tilladelse som finansiel rådgiver. Det medfører, at Finanstilsynet ikke kan træffe afgørelse i sager om ansøgning om tilladelse til finansiel rådgiver fra den 1. januar 2025. Det betyder i

praksis, at Finanstilsynet ikke modtager ansøgninger som finansiel rådgiver fra denne dato eller træffer afgørelse i de ansøgninger, der ikke er færdigbehandlede pr. 1. januar 2025.

Desuden foreslås det, at Finanstilsynet med virkning fra den 1. marts 2025 inddrager alle finansielle rådgiveres tilladelse og sletter de finansielle rådgivere fra Finanstilsynets offentlige register, medmindre den finansielle rådgiver senest den 28. februar 2025 har indgivet ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsdistribution som forsikringsformidler eller tilladelse til at udøve investeringsrådgivning som investeringsrådgiver. I disse tilfælde inddrager Finanstilsynet først den finansielle rådgivers tilladelse og sletter virksomheden fra Finanstilsynets offentlige register, når ansøgningerne om at overgå til en eller flere af de øvrige tilladelsesformer er færdigbehandlede af Finanstilsynet.

For at få tilladelse skal de eksisterende finansielle rådgivere på nuværende tidspunkt, som anført ovenfor, leve op til krav om, at ledelsen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed skal være egnet og hæderlig. Der stilles desuden krav om, at de har forretningsgange på alle væsentlige områder, har en ansvarsforsikring og, hvis de modtager betroede midler, en klientkonto og at der er stillet sikkerhed herfor. Disse krav stilles også for at få tilladelse som investeringsrådgiver og til dels for at få tilladelse som forsikringsformidler. Det vurderes derfor, at det vil være forholdsvist let for de finansielle rådgivere at leve op til tilladelseskravene for de nye tilladelsestyper. Det vil dog stadig kræve, at ansøgeren oplyser om visse andre forhold, herunder om virksomheden vil være uafhængig forsikringsformidler, og at erklæringer om ansvarsforsikring m.v. stilles på ny. Samtidig vil en virksomhed, der ansøger om tilladelse som investeringsrådgiver, også skulle leve op til kravene om kvalificerede ejere, jf. § 3, stk. 4, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Det overordnede krav til godkendelse af kvalificerede ejere er, at der ikke er noget til hinder for, at en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden kan varetages under hensyntagen til ejerens sandsynlige indflydelse på virksomheden, jf. § 61a i lov om finansielle virksomheder.

Når alle indkomne ansøgninger er færdigbehandlede, kan anden del af lovændringen sættes i kraft, nemlig en fuldstændig afskaffelse af reglerne om tilladelsen som finansiel rådgiver. Det foreslås derfor at ændre de pågældende bestemmelser i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der indeholder referencer til finansielle rådgivere, samt at ændre lovens titel så den fremover vil hedde lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Disse ændringer vil skulle træde i kraft, når erhvervsministeren udsteder en bekendtgørelse herom. På den måde sikres det, at reguleringen af finansielle rådgivere først afskaffes, når alle indkomne ansøgninger er færdigbehandlede.

Den foreslåede model til en overgangsordning indebærer, at det allerede pr. 1. januar 2025 bliver muligt for virksomheder at rådgive om ind- og udlån, med undtagelse af boligkreditaftaler, til forbrugere uden at have en tilladelse som finansiel rådgiver. For det andet indebærer den, at de virksomheder, der har en tilladelse som finansiel rådgiver, og som fremover ønsker at rådgive om forsikring, pension eller investeringsprodukter, vil kunne fortsætte deres aktiviteter, hvis de søger om de nye relevante tilladelser senest den 28. februar 2025, indtil ansøgning om tilladelse som forsikringsformidler, investeringsrådgiver eller begge er blevet behandlet færdig af Finanstilsynet.

Som følge af afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver foreslås det at ophæve § 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., og nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, om betaling af et årligt grundbeløb på 26.800 kr. til Finanstilsynet.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de virksomheder der benytter overgangsordningen og får en ny tilladelse som forsikringsformidler, investeringsrådgiver eller begge, skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet for disse tilladelser efter reglerne i lov om finansiel virksomhed. For tilladelsen som forsikringsformidler udgør den årlige afgift 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, dog minimum 2.000 kr. For tilladelsen som investeringsrådgiver, udgør den årlige afgift 18.400 kr.

For nærmere om afskaffelse af tilladelsen som finansiel rådgiver henvises til lovforslagets §§ 11 og 12, samt bemærkningerne hertil.

3.8. Egnethedsvurdering af bestyrelsesmedlemmer i mindre pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringselskaber

3.8.1. Gældende ret

Den gældende § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed. Egnethedskravet indebærer, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Kravene i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen.

Til opfyldelse af regelsættet skal de omfattede personer afgive en række oplysninger til Finanstilsynet. Oplysningerne indgår i Finanstilsynets bedømmelse af, om vedkommende er egnet og hæderlig i lovens forstand.

Den gældende § 64, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiel virksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2023-24 (2. samling), tillæg A, L 40 som fremsat, s. 63-64, at stk. 2, 1. pkt., udmønter Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at personer omfattet af bestemmelsen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64, stk. 1, i forbindelse med, at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson i en finansiel virksomhed. Bestyrelsesmedlemmer, direktører og nøglepersoner kan, i forbindelse med deres tiltrædelse af et hverv eller en stilling, vælge at udfylde et oplysningsskema for bestyrelses-, direktionsmedlemmer eller nøglepersoner, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 64, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling, og Finanstilsynet inddrager alle relevante oplysninger i Finanstilsynets vurdering af den pågældendes egnethed og hæderlighed. Når Finanstilsynet har modtaget relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om pågældende bestyrelsesmedlems, direktørs eller nøglepersons egnethed og hæderlighed. Afgørelsen meddeles herefter vedkommende. Samtidig orienteres den pågældende finansielle virksomhed.

Det følger videre af den gældende § 64, stk. 5, nr. 1, at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Den gældende § 105, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, fastsætter egnetheds- og hæderlighedskravene til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et forsikringselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed samt for generalagenter. Egnethedskravet følger af § 105, stk. 1, nr. 1, hvorefter medlemmer af bestyrelsen, direktionen eller generalagenter skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet, direktøren eller generalagenten tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen.

Til opfyldelse af regelsættet skal de omfattede personer afgive en række oplysninger til Finanstilsynet. Oplysningerne indgår i Finanstilsynets bedømmelse af, om vedkommende er egnet og hæderlig i lovens forstand.

Det fremgår af § 105, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et forsikringsselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2023-24 (2. samling), tillæg A, L 88 som fremsat, s. 273, at stk. 2, udmønter Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at personer omfattet af bestemmelsen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 105, stk. 1, i forbindelse med, at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson i et forsikringsselskab. Bestyrelsesmedlemmer, direktører og nøglepersoner kan, i forbindelse med deres tiltrædelse af et hverv eller en stilling, vælge at udfylde et oplysningsskema for bestyrelses-, direktionsmedlemmer eller nøglepersoner, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 105, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling, og Finanstilsynet inddrager alle relevante oplysninger i Finanstilsynets vurdering af den pågældendes egnethed og hæderlighed. Når Finanstilsynet har modtaget relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om det pågældende bestyrelsesmedlems, direktørs eller nøglepersons egnethed og hæderlighed. Afgørelsen meddeles herefter vedkommende. Samtidig orienteres det pågældende forsikringsselskab.

Det fremgår af § 105, stk. 5, 1. pkt. i lov om forsikringsvirksomhed, at medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i et forsikringsselskab skal meddele Finanstilsynet om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i forsikringsselskabets ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

3.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Finansielle virksomheder og forsikringsselskaber spiller en særlig rolle for samfundsøkonomien. Virksomhederne er bl.a. betroet at levere trygge rammer om danskernes privatøkonomi og er afgørende for, at både borgere og erhvervslivet har adgang til lånekapital og kan afdække økonomiske risici m.v. Denne centrale position forudsætter, at de finansielle virksomheder og forsikringsselskaberne ledes af kompetente personer med høj integritet og høj grad af ordentlighed. Tilsvarende er det afgørende for disse virksomheders økonomiske robusthed – og dermed den finansielle stabilitet i Danmark – at virksomhederne til daglig drives og ledes af personer, der kender til virksomhedernes kerneforretning og ikke mindst de risici, der er forbundet med denne. De finansielle virksomheder og forsikringsselskaberne er derfor generelt tættere reguleret end andre virksomheder. Det gør sig også gældende i forbindelse med de egnethedskrav, der efter regler og praksis stilles til ledelsesmedlemmer i de finansielle virksomheder.

Det er imidlertid også vigtigt løbende at sikre, at der er størst mulig proportionalitet i forholdet mellem de reguleringsmæssige krav, der pålægges disse finansielle virksomheder og forsikringsselskaber, og de risici, der mitigeres igennem reguleringen. Det er i den sammenhæng vurderingen, at det gældende krav om, at Finanstilsynet skal foretage egnethedsvurderinger af alle bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter og forsikringsselskaber, bør justeres for særligt de mindste pengeinstitutter og forsikringsselskaber. Det skyldes, at der særligt for de mindste pengeinstitutter og forsikringsselskaber ikke er et proportionalt behov for kravet om, at Finanstilsynet skal foretage individuelle egnethedsvurderinger af de bestyrelsesmedlemmer, der ikke besidder posten som bestyrelsesformand.

Det skal ses i lyset af, at virksomhederne ud over de individuelle egnethedskrav også er omfattet af et krav om kollektiv egnethed, hvorefter bestyrelsen skal have tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Finanstilsynet fører således allerede i dag tilsyn med, at virksomhederne samlet har en egnet bestyrelse.

Det forhold, at et individuelt bestyrelsesmedlem ofte vil kunne bidrage med noget værdifuldt til den samlede kompetence i bestyrelsen igennem sin viden og erfaring på ét specifikt område, uden at det

samtidig kan forventes, at medlemmet kan bidrage på alle eller flere områder, gør det ligeledes vanskeligt ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv at afgøre, om et individuelt bestyrelsesmedlem er egnet til at sidde i den pågældende virksomheds bestyrelse. Det er vurderingen, at virksomhederne selv er nærmest til at vurdere dette ud fra deres forretningsmæssige behov.

For så vidt angår hvervet som bestyrelsesformand, fordrer stillingen ikke alene gode og brede faglige kompetencer og erfaringer, men også ledelsesmæssige kompetencer og erfaringer samt en personlig robusthed og gennemslagskraft, der større end det, der er nødvendigt for et menigt bestyrelsesmedlem. Bestyrelsesformanden skal være drivkraften i bestyrelsen og blandt andet sørge for, at arbejdet i bestyrelsen tilrettelægges således, at bestyrelsen fører et effektivt tilsyn og kontrol med direktionen og sikre, at de beslutninger, der tages i bestyrelsen, træffes på et oplyst og kvalificeret grundlag. Bestyrelsesformanden har endvidere i sin særlige rolle et langt tættere samspil med virksomhedens direktion, hvor det er nødvendigt at give direktionen det fornødne faglige og ledelsesmæssige modspil.

Det vil det udgøre en væsentlig risiko for en virksomhed, hvis styrkeforholdet mellem direktion og bestyrelse ikke er afbalanceret, og bestyrelsens kontrolfunktion over for direktionen dermed svækkes. I dette styrkeforhold er navnlig bestyrelsesformandens egnethed afgørende. Derfor vurderes det både proportionalt og hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet fortsat foretager en individuel egnethedsvurdering af alle bestyrelsesformænd, når disse indtræder i stillingen som bestyrelsesformand.

3.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund, at bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er bestyrelsesformand, undtages fra kravet om at skulle individuelt egnethedsvurderes af Finanstilsynet og meddele Finanstilsynet oplysninger til brug herfor i forbindelse med deres indtræden i hvervet som bestyrelsesmedlem.

Erhvervsministeriet foreslår, at undtagelsen for så vidt angår pengeinstitutter baserer sig på Finanstilsynets størrelsesgruppering af pengeinstitutter i Danmark. Finanstilsynet offentliggør hvert år en størrelsesgruppering af pengeinstitutter i Danmark. Danske pengeinstitutter placeres i en gruppe fra 1-4 ud fra deres arbejdende kapital. Skillegrænserne mellem grupperne opdateres, når der vurderes at være grundlag herfor. Siden 1. januar 2023 har danske kreditinstitutter, der ikke indgår i en SIFI-koncern, med arbejdende kapital mellem 1 og 15 mia. kr., været omfattet af gruppe 3, mens danske kreditinstitutter, der ikke indgår i en SIFI-koncern, med arbejdende kapital mindre end 1 mia. kr. har været omfattet af gruppe 4. For så vidt angår forsikringsselskaber foreslår Erhvervsministeriet, at undtagelsen baserer sig på den størrelsesgruppering, der følger af § 9, stk. 1, nr. 19, lov om forsikringsvirksomhed. Herved sikres det, at bestemmelsen proportionalt undtager de mindste pengeinstitutter og forsikringsselskaber.

Med den foreslåede ændring tilsigtes ikke en ændring af kravet om, at alle bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter og i forsikringsselskaber fortsat skal hæderlighedsvurderes af Finanstilsynet i forbindelse med deres indtræden i hvervet. Dette krav vil altså fortsat gælde også bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringsselskaber.

Ligeledes bemærker Erhvervsministeriet, at der fortsat vil påhvile virksomhederne en pligt til at påse, at medlemmer af bestyrelsen både er egnede og hæderlige. Gruppe 3- og 4-pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringsselskaber vil derfor fortsat skulle sikre, at alle deres bestyrelsesmedlemmer er egnede til hvervet, uanset at disse ikke længere skal egnethedsvurderes af Finanstilsynet i forbindelse med deres indtræden i hvervet.

Forslaget fremsættes som led i ønsket om at lette administrative byrder for Finanstilsynet og virksomhederne.

3.9. Refinansieringsregister

3.9.1 Gældende ret

Den 1. januar 2014 blev der indført en række nye bestemmelser i lov om finansiel virksomhed (§§ 152 i 152 y) og en række bekendtgørelser, der omhandler pengeinstitutters mulighed for at søge om tilladelse til at oprette og føre et refinansieringsregister.

Reglerne blev indført i dansk ret som en del af et større lovgivningsinitiativ, der skulle styrke markedet for erhvervsobligationer i Danmark og adgangen til finansiering for små og mellemstore virksomheder. Reglerne om refinansieringsregistre fungerer dog uafhængigt af de øvrige initiativer og omvendt.

Reglerne giver pengeinstitutter mulighed for at lade en række lån m.v. til erhvervsvirksomheder indgå i en større pulje, der sælges videre til en såkaldt berettiget enhed, som derefter udsteder obligationer med sikkerhed i pengestrømmene fra lånene m.v. i puljen. Dette kaldes registerbaseret sekuritisering, idet overdragelsen af lån m.v. sker ved, at disse indføres i et såkaldt refinansieringsregister, som indeholder oplysninger om de enkelte lån. Ved at gøre dette opnår pengeinstituttet en mulighed for at frigøre likviditet fra sin balance, så der kan ydes flere lån til de mindre virksomheder. Derudover kan pengeinstituttet anvende reglerne til at reducere deres kapitalkrav.

Pengeinstitutter skal ansøge om tilladelse hos Finanstilsynet til at oprette og føre et refinansieringsregister. Det fremgår af Finanstilsynets database over virksomheder under tilsyn, hvilke pengeinstitutter, der har opnået en sådan tilladelse. Finanstilsynets fører derudover registre over de refinansieringstransaktioner, som de pågældende pengeinstitutter har gennemført.

I forbindelse med transaktioner baseret på refinansieringsregistre kan der anvendes en såkaldt repræsentant. Reglerne i lov om finansiel virksomhed om refinansieringsregistre skal derfor ses i sammenhæng med reglerne om repræsentanter for obligationsudstedelser i lov om kapitalmarkeder. Disse regler giver mulighed for, at der kan udpeges og registreres en repræsentant i forbindelse med obligationsudstedelser, som fungerer som kontaktpunkt mellem udsteder og obligationsejerne.

Har et pengeinstitut tilladelse til at føre et refinansieringsregister, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, hvis pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af visse regler om refinansieringsregistre. Det drejer sig blandt andet om reglerne vedrørende registreringer i registeret, salg til berettiget enheder og udarbejdelse af prospekt eller udbudsmateriale og videregivelse af oplysninger til den berettigede enhed.

3.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Mulighederne for at lave og bruge et refinansieringsregister har siden reglernes indførelse i 2014 aldrig har været udnyttet. Der er således ikke noget pengeinstitut, der har taget initiativ til at ville oprette et sådant refinansieringsregister.

Desuden er der sideløbende med de danske regler om refinansieringsregistre for sekuritiseringer kommet EU-regler på området i form af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering (STS-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Sigtet med disse forordninger på EU-niveau er at fremme udviklingen af et sekuritiseringsmarked i Europa, og derfor lavede man en fælleseuropæisk ramme for et sekuritiseringsregelværk, som skulle fremme sekuritiseringer af høj kvalitet.

Reguleringen af sekuritiseringer er således blevet gennemgående reguleret på EU-plan med et regelsæt, der sætter en ramme, der muliggør sekuritiseringer efter et andet regelsæt end de danske regler. Det giver nemmere forhold for finansielle virksomheder, der vil agere på tværs af EU-lande. Det vil også være mere

simpelt for institutterne at anvende de samme definitioner, som man bruger i andre EU-lande. Desuden vil reglerne i højere grad fortolkes ens på tværs af EU-lande, hvilket medfører, at institutter i højere grad kan skele til andre institutter i forhold til fortolkning og anvendelse af reglerne. Derfor vil virksomheder oftere anvende et europæisk regelsæt frem for et nationalt sæt af regler.

3.9.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed, der vedrører refinansieringsregistre, og de relevante bekendtgørelser ophæves og derved gøre regelværket mere simpelt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogle praktiske konsekvenser for området for sekuritiseringer i Danmark, og vil ikke forhindre danske institutter i at foretage sekuritiseringer.

3.10. Offentlig forbrugerinformation

3.10.1 Gældende ret

Det fremgår af § 331, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fremmer den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 149, som fremsat, side 34, at Finanstilsynet efter denne bestemmelse skal arbejde med at skabe lettilgængelig information og stille interaktive værktøjer til rådighed for forbrugerne på forskellige medieplatforme blandt andet i form af hjemmesiden www.raadtilpenge.dk og grupper på sociale medier. Bestemmelsen har til formål at øge forbrugernes kendskab til og interesse for finansielle produkter og ydelser, og derved styrke forbrugerne i deres beslutninger om valg af finansielle produkter. Informationsindsatsen skal sikre større gennemslagskraft for indsatsen på det finansielle forbrugerområde.

Det fremgår af § 354 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af §§ 43-60 e og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Som et led i denne kommunikation tilstræber Finanstilsynet også at kommunikere undersøgelsesernes betydning for den enkelte kunde, så denne er opmærksom på sine rettigheder.

3.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Der findes i dag mange aktører, som stiller forbrugerinformation til rådighed på det finansielle område. Både erhvervs- og forbrugerorganisationer har i dag informationsindsatser på internettet, som styrker forbrugernes muligheder for at navigere mellem finansielle produkter. Dette gælder både på bank- og realkreditområdet samt hele forsikringssektoren. Hertil kommer, at en række finansielle virksomheder har særskilte informationsaktiviteter, hvor disse kommer med gode råd og tips til forbrugerne, bl.a. baseret på deres behov gennem de forskellige livsfaser.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at der ikke er behov for særskilte offentlige informationsindsatser, som løses tilfredsstillende af private aktører. Hertil kommer, at finansielle virksomheder er under tilsyn af Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden, der har mulighed for at sanktionere virksomheder, hvis disse giver forbrugerne ukorrekte oplysninger.

3.10.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve den særskilte bestemmelse om, at Finanstilsynet fremmer den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område.

Den foreslåede ophævelse af § 331, lov om finansiel virksomhed, vil medføre, at Finanstilsynet ikke længere skal varetage den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område, og at de eksisterende medieplatforme nedlægges, herunder f.eks. www.raadtilpenge.dk, facebookgruppen *På Røven*, og *Tjek*

Boliglån, der giver mulighed for at sammenligne priser på en række forskellige boliglån med 1. prioritet i fast ejendom ydet af banker og realkreditinstitutter i det seneste kvartal. Forbrugere, der ønsker at sammenligne priser på lån, vil i stedet kunne benytte de sammenligningssider, som udbydes af private udbydere.

Ophævelsen vil endvidere medføre, at Finanstilsynet i EU-sammenhænge, herunder i arbejdsgrupper og komitéer i de europæiske tilsynsmyndigheder, EBA, ESMA og EIOPA, ikke længere vil have en rolle i forhold til finansielle færdigheder og uddannelsesinitiativer på forbrugerområdet. Finanstilsynet vil dermed ikke fremadrettet bidrage til disse myndigheders arbejde med at revidere og koordinere dette område, der følger af forordningerne for de tre europæiske myndigheders arbejde. Disse forordninger stiller ikke krav om, at medlemsstaterne skal have særlige myndigheder, der beskæftiger sig med forbrugerinformation.

Da Finanstilsynet ikke længere vil have en rolle i forhold til forbrugernes finansielle forståelse, vil Finanstilsynet herefter ikke kunne gennemføre andre kampagner på dette område, ligesom tilsynet fremadrettet heller ikke vil bidrage til forhandlingerne i rådet om initiativer vedrørende forbrugerinformation, som f.eks. de netop vedtagne rådskonklusioner om finansiell dannelse.

Finanstilsynet vil dog fortsat orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, jf. § 354 b, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, således som dette er beskrevet ovenfor. Finanstilsynet vil også i relevant omfang lægge materiale ud på sin hjemmeside om forståelsen af den forbrugerbeskyttende lovgivning, som forbrugerne kan bruge til at styrke og orientere sig om de rettigheder, de finansielle regler giver forbrugerne. Finanstilsynet vil også fortsat advare om produkter eller udbydere, som tilsynet ikke mener skaber værdi for forbrugerne.

Finanstilsynet vil derimod ikke længere producere materiale om gode råd til økonomi og budget, lave uddannelsesinitiativer og særlige kampagner ift. til fremme af den finansielle forståelse.

For nærmere om offentlig forbrugerinformation henvises til lovforslagets § 12, nr. 7, og de specielle bemærkninger hertil.

3.11. Anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed

3.11.1. Gældende ret

Det tekniske grundlag er det forsikringsmatematiske fundament, som livsforsikringsvirksomheden baserer sin forretning på. Det tekniske grundlag bruges bl.a. til at opgøre hensættelser og beregne og tilskrive bonus.

Reglerne om det tekniske grundlag i § 29 i lov om forsikringsvirksomhed, har en lang historie og understøtter forbrugerbeskyttelsen på pensionsområdet. Det overordnede formål med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet har en række oplysninger om bl.a. livsforsikringsselskabernes pensionsordninger med henblik på at føre det fornødne tilsyn med de aktuariemæssige principper, herunder at selskabernes ordninger skal kunne anses for at være betryggende og rimelige over for forsikringstagerne og andre berettigede.

Det fremgår af § 29 i lov om forsikringsvirksomhed, at forsikringsselskaber skal anmelde det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed senest samtidig med, at det tages i anvendelse. Det samme gælder ændringer af de nævnte forhold. Anmeldelsen af det tekniske grundlag m.v. skal indeholde en angivelse af en række forhold. Det omfatter bl.a. de forsikringsformer, som selskabet agter at anvende, grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolice. Anmeldelsen skal også indeholde angivelse af principper for genforsikring, regler for afgivelse af helbredsoplysninger samt regler for overførsler af pensionsordninger.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 88 som fremsat, side 170, at bestemmelsen fastsætter, at det er tilstrækkeligt, at det tekniske grundlag m.v.

og enhver efterfølgende ændring heri fremsendes til Finanstilsynet, senest samtidig med at grundlaget m.v. eller ændringen heri tages i anvendelse, f.eks. ved tegning eller ændring af forsikringer eller ved henvendelse til markedet (reklamer, brochurer, direkte henvendelser osv.).

Efter den gældende § 29, stk. 1, nr. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, skal selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser anmeldes til Finanstilsynet.

Efter den gældende § 29, stk. 1, nr. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, skal selskaberne anmelde regler for, under hvilke omstændigheder de forsikrings søgende såvel som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene. Det fremgår af lovbemærkningerne, at selve helbreds-skemaerne skal ikke længere anmeldes, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, L 46 som fremsat, side 1250.

Efter den gældende § 29, stk. 1, nr. 7, i lov om forsikringsvirksomhed, skal selskaberne anmelde selskabets regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikrings selskab kan overføres fra eller til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse eller en virksomhedsomdannelse.

De særlige regler om jobskifte, virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse udarbejdes af hensyn til, at det ved oprettelsen af et arbejdsmarkedspensionsordningssystem findes hensigtsmæssigt at sikre, at arbejdstagere, der skifter job eller virksomhed og samtidig overgår til en ny pensionsordning, gives mulighed for at samle sine pensioner i den nye ordning.

Efter den gældende § 29, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed kan Finanstilsynet fastsætte nærmere bestemmelser om de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

Bemyndigelsen i § 29, stk. 3, viderefører den tidligere gældende § 20, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Bemyndigelsen i den tidligere § 20, stk. 3, er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 932 af 4. juli 2013 om anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed. Det følger af § 322 i lov om forsikringsvirksomhed, at regler udstedt i kraft af § 20, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af bemyndigelsen i lov om forsikringsvirksomhed. Ovenstående bekendtgørelse er således fortsat gældende.

3.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det overordnede formål med reglerne om det tekniske grundlag i § 29 i lov om forsikringsvirksomhed er at sikre, at Finanstilsynet har en række oplysninger om bl.a. livsforsikringsselskabernes pensionsordninger med henblik på at føre det fornødne tilsyn med de aktuarmæssige principper, herunder at selskabernes ordninger skal kunne anses for at være betryggende og rimelige over for forsikringstagerne og andre berettigede.

Regeringen ønsker at lette de administrative byrder for erhvervslivet. På den baggrund har Erhvervsministeriet overvejet, om anmeldelser af visse forhold i det tekniske grundlag m.v. er mindre væsentlige for Finanstilsynets tilsyn med overholdelsen af de gældende danske aktuarmæssige principper vedrørende beregning af præmier og forsikringsmæssige hensættelser, og om Finanstilsynet modtager oplysninger om disse forhold på anden vis.

I Erhvervsministeriets overvejelser indgår, at Finanstilsynet oplysninger om det samlede genforsikringsprogram som en del af de kvantitative indberetningsskemaer, som giver mere detaljerede oplysninger om genforsikring, og at aktuarfunktionens opgaver omfatter vurderingen af, om genforsikringsarrangementerne er betryggende. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Finanstilsynet dermed modtager mere detaljerede oplysninger om selskabernes genforsikringsarrangementer andetsteds.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de anmeldelser der modtages om helbredsoplysninger er meget overordnede, og de derfor giver begrænset viden i forhold til præmiefastsættelsen.

Selskabernes anmeldelser af selskabets regler for overførsler ved jobskifte består i, at selskaberne anmelder jobskifteaftalen og virksomhedsomdannelsesaftalen udarbejdet af Forsikring & Pension. Erhvervsministeriet vurderer, at anmeldelserne heraf derfor mest af alt har karakter af formalia.

Henset til, at Finanstilsynet modtager oplysninger om genforsikring på anden vis, og til indholdet af de øvrige anmeldelser, vurderer Erhvervsministeriet, at anmeldelser om principperne for genforsikring, regler vedrørende helbredsoplysninger og regler for overførsler er mindre væsentlige end øvrige anmeldelser af det tekniske grundlag for Finanstilsynets tilsyn med overholdelsen af de gældende danske aktuarmæssige principper vedr. beregning af præmier og forsikringsmæssige hensættelser.

Med hensyn til en lettelse af administrative byrder og prioritering af tilsynsindsatsen vurderer Erhvervsministeriet, at en afskaffelse af anmeldelser om principper for genforsikring, regler for afgivelse af helbredsoplysninger samt regler for overførsler af pensionsordninger vil medføre lempelser af byrderne for de indberetningspligtige selskaber.

3.11.3. Den foreslåede ordning

Det forslås at ændre § 29, i lov om forsikringsvirksomhed, så anmeldelseskravet for visse dele af det tekniske grundlag bortfalder.

Den foreslåede ændring af § 29 i lov om forsikringsvirksomhed, vil medføre, at forsikringselskaber ikke længere behøver at anmelde eller "principper for genforsikring, regler for afgivelse af helbredsoplysninger samt regler for overførsler af pensionsordninger og ændringer af disse forhold til Finanstilsynet. Det vil samtidig medføre, at disse forhold ikke skal indgå i det sammenskrevne tekniske grundlag, der indsendes årligt i medfør af § 2, stk. 8, i bekendtgørelse om anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed. Forsikringselskaberne skal fortsat dog være i besiddelse af oplysningerne.

En afskaffelse af disse anmeldelser, vil mindske antallet af anmeldelser, forsikringselskaberne skal foretage, og samtidig mindske antallet af anmeldelser, som Finanstilsynet skal gennemgå. En ophævelse af anmeldelseskravet for disse forhold vurderes alene i begrænset omfang at medføre en øget risiko for, at mulige ubetyggende og urimelige forhold overses.

Foruden ophævelse af anmeldelseskravet for visse dele af det tekniske grundlag m.v. er der ikke tilsigtet ændringer af gældende ret. Den foreslåede ændring af § 29, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, er således en videreførelse af gældende ret om indholdet af det tekniske grundlag m.v. Kravene om rimelighed og betryggende grundlag, som følger af § 30, i lov om forsikringsvirksomhed, gælder således fortsat også for forhold angivet i § 29, stk. 1, nr. 3 og 4, uanset at disse forhold ikke længere vil skulle anmeldes.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre et behov for at tilpasse den gældende bekendtgørelse om anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 13, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Den foreslåede afskaffelse af rapporteringspligten i årsregnskabslovens § 99 b forventes at få ingen eller meget begrænsede negative ligestillingsmæssige konsekvenser, da forslaget alene ophæver rapporteringspligten i årsrapporten, mens det bagvedliggende krav i selskabsloven om måltal og politik for den kønsmæssige sammensætning af ledelsen foreslås fastholdt for fortsat at understøtte udviklingen mod en mere ligelig fordeling af kvinder og mænd i virksomhedernes øverste ledelsesorganer og på de øvrige ledelsesniveauer.

Forslaget om ophævelse af § 99 b skal ses i sammenhæng med indførelsen af en række nye EU-krav, der bl.a. har til formål at styrke virksomhedernes fokus på mangfoldighed og kønsdiversitet. Disse krav er

bl.a. implementeret i årsregnskabslovens § 99 a om virksomheders bæredygtighedsrapportering og § 107 d om virksomheders redegørelse for mangfoldighedspolitikker.

EU-kravene sikrer harmonisering på området og bidrager i høj grad til standardiseret rapportering, transparens og sammenlignelighed, som netop også var formålet ved seneste ændring af § 99 b.

De øvrige dele af lovforslaget har ikke ligestillingsmæssige konsekvenser.

5. Konsekvenser for FN's verdensmål

Den foreslåede ophævelse af § 99 b i årsregnskabsloven forventes ikke at medføre væsentlige negative konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål, herunder mål 5 om ligestilling mellem kønnene. Årsregnskabsloven indeholder øvrige bestemmelser, hvorefter virksomheder skal rapportere om deres indsats for ligestilling og mangfoldighed i årsrapporten. Disse bestemmelser bidrager til opfyldelsen af FN's verdensmål ved at fastholde virksomhedernes ansvar for at fremme ligestilling og rapportere om deres fremskridt på dette område.

De øvrige dele af lovforslaget har ikke konsekvenser for FN's verdensmål.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at medføre netto mindreudgifter for staten på 8,9 mio. kr. årligt fra 2025 (2024-pl) fordelt på:

- Ophævelsen af de særlige betingelserne for kapitalejerlån: 2,4 mio. kr. årligt.
- Ophævelse af rapporteringskrav i årsregnskabslovens § 99 b: 0,8 mio. kr. årligt.
- Ophævelse af kontrolbestemmelse i eksportkontrolloven: 1,0 mio. kr. årligt.
- Nedlæggelse af enhed for pålidelighedsvurderinger: 4,7 mio. kr. årligt. Forslaget vil desuden medføre merudgifter på 0,6 mio. kr. i forhold til kommunerne og 0,4 mio. kr. i forhold til regionerne.

Flere af forslagene vil desuden medføre reducerede udgifter i Finanstilsynet. Da Finanstilsynet er fuldt ud afgiftsfinansieret, vil besparelsen medføre en reduceret afgiftsopkrævning hos den finansielle sektor.

Lovforslaget indebærer ikke i øvrigt økonomiske eller implementerings konsekvenser for det offentlige.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes i øvrigt ikke at være relevant for lovforslaget.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område Bedre Regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser i form af lettelser for erhvervslivet. De administrative lettelser skyldes opgavebortfald fra en række områder inden for Erhvervsministeriets koncern.

De administrative lettelser vurderes dog at være begrænsede og ikke overstigende bagatelgrænsen for forelæggelsen for Regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser

11. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selska-

bsretten regulerer selskabsretlige forhold for kapitalselskaber, dvs. aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber.

Artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), fastsætter specifikke restriktioner i forhold til selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v. Betingelser for kapitalejerlån er således ikke reguleret i direktivet, og den foreslåede bestemmelse om ophævelse af betingelserne vil betyde, at der ikke længere vil være tale om en overimplementering.

Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2381 af 23. november 2022 om en mere ligelig kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger fastsætter bl.a. krav om rapportering om kønsfordelingen i visse store børsnoterede aktieselskaber. Direktivets rapporteringskrav foreslås gennemført ved forslag til lov om kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i visse store børsnoterede aktieselskaber (kønsbalanceloven), som fremsat den 23. oktober 2024. Den foreslåede bestemmelse om ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b vil betyde, at der ikke vil blive tale om en overimplementering efter principperne om erhvervsrettet EU-regulering.

I udformningen af en tilskudsordning for klynger eller andre innovationsrelaterede indsatser i medfør af lovforslaget er det centralt at overveje forholdet til EU's statsstøtteregler, da de vil være styrende for tilskud til konkrete aktiviteter samt tilskudsandel og -størrelse. I den nærmere tilrettelæggelse og gennemførelse af tilskudsordningerne vil Erhvervsministeriet iagttage mulighederne og begrænsningerne, der følger af EU's statsstøtteregler, og derfor vil ordningen også afhænge af Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse eller mulige fritagelser fra anmeldelsespligten af statsstøtte.

De øvrige dele af lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Det vurderes, at de fem principper for erhvervsrettet EU-regulering er overholdt, da forslaget vedrører en letteste af de administrative byrder for erhvervslivet.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. september 2024 til den 3. oktober 2024 (30 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 92-gruppen, A-kassen for selvstændige, Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Accura Advokataktieselskab, ADIPA, Advokatfirmaet Vingaardshus, Advokatsamfundet, Aera-IP, Aiiia A/S, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akademisk Arkitektforening, Akademikerne, Akademikernes centralorganisation, Alfa-Laval Fish and Meat Engineering A/S, ALK-Abelló, Amgros, Amager Ressource Center, AMGROS, Amnesty International Danmark, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arla Foods, Asfaltindustrien, ATP – Arbejdsmarkedets tillægspension, AUTIG Autobranchens Industriforening i Danmark, Awapatent A/S, Banedanmark, BAT-kartellet, Bech-Bruun Advokatfirma, Bender von Haller Dragsted (advokat), Beskæftigelsesministeriet, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, Bryggeriforeningen, Budde, Schou A/S, Business Regions - Business Region Esbjerg, Business Regions - Business Region Midtvest, Business Regions - Business Region North Denmark, Business Regions - Business Region Aarhus, Business Regions - Byregion Fyn, Business Regions – Trekantområdet, Business Regions - Udvikling Fyn, Business Regions - UdviklingsRåd Sønderjylland, Bygningsstyrelsen, Børne- og Undervisningsministeriet, Capital Law CPH, Carlsberg A/S, CBS, CenSec, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Cereda, Chas. Hude A/S, Chr. Hansen A/S, CLEAN, Clean clothes campaign, CO-industri, CO:PLAY Advokatpartnerselskab, Coloplast A/S, Computershare, Convatec A/S, COPA Copenhagen Patents, Copenhagen Business School, Copenhagen FinTech, CSR.dk, CSR Forum, DAFINA, DAKO A/S, DAKOFO, Danders & More Advokatfirma, Danfoss A/S, Danish Life Science Cluster, Danish Sound Cluster, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Almene Boliger, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Eksport- og Investeringsfond, Danmarks Eksportråd, Danmarks

Fiskeriforening, Danmarks Nationalbank, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Danmarks tekniske universitet, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Design Center, Dansk Ejendoms kredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister (DIP), Dansk Forening til Bekæmpelse af Produktpirateri (DACG), Dansk Industri, Dansk Industri Ejendom, Dansk Initiativ for Etisk Handel, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk IT, Dansk Iværksætter forening, Dansk Kredit Råd, Dansk Kunsthåndværkere & Designere, Dansk Landbrugsrådgivning, DM, Dansk Metal, Dansk Mode og Textil, Dansk Offshore, Dansk Person Transport, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport og Logistik (Danske vognmænd), Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Busvognmænd, Danske Destinationer, Danske Forlag, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Havne, Danske Malermestre, Danske Maritime, Danske Medier, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Service, Danske Universiteter, DANVA, Datatilsynet, De Fries & Tufekovic IP, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Den Sociale Retshjælp, Det kongelige akademi, Design Denmark, Designnævnet, Designskole Kolding, Det nationale netværk af virksomhedsledere, Det Økologiske Råd, Det Økologiske Råds sekretariat, Det økonomiske råds sekretariat (DØRS), DiaLab, Digitaliserings- og Ligestillingsministeriet, Digitaliseringsstyrelsen, Digital Lead, DLA Piper Denmark Law Firm, Domstolsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Dragsted Partners A/S, e-nettet, Ecolabel, Effektivt Landbrug, EjendomDanmark, Energistyrelsen, Energy Cluster Denmark, Erhvervs- hus Fyn, Erhvervs- hus Hovedstaden, Erhvervs- hus Midtjylland, Erhvervs- hus Nordjylland, Erhvervs- hus Sjælland, Erhvervs- hus Sydjylland, Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fair Trade, Falck, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Ferring A/S, Ferrosan A/S, Finans Danmark, Finansforbundet, Finansforeningen, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansministeriet, Finans og Leasing, Finansiell Stabilitet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, F. L. Smidth & Co. A/S, FOA – Fag og Arbejde, Focus Advokater, Food & Bio Cluster Denmark, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikrings selskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af Parallelimportører af Medicin, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af offentlige indkøbere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Industriel Retsbeskyttelse (FIR), Forhandlingsfællesskabet, Forsikring og Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, Forsvarsministeriet, Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse, Forumadvokater A/S, FSC, FødevarerDanmark, Garantifonden for indskydere og investorer, Garantiformuen, Gea NIRO A/S, Glaxosmithkline Consumer Healthcare A/S, GN Store Nord A/S, IPR Group, Gode penge, Godkendt teknologisk service (GTS), Gorrissen Federspiel Kierkegaard, GRAKOM, Green Building Council, Green Power Denmark, Hammelsvang Consult, Hans Harding Holding ApS, HBO Nordic, HK, Holme Patent A/S, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Horten, Høiberg ApS, H. Lundbeck A/S, Indenrigs- og sundhedsministeriet, Industrieforeningen for Generiske og Biosimilære Lægemidler (IGL), Ingeniørforeningen i Danmark, Inspicos, Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark, Intertrust (Denmark), Interreg North Sea Region, ISACA Denmark Chapter, IT Projektrådet, IT-Branchen, IT-Universitetet, Justitia, Justitsministeriet, Kirk Larsen & Ascanius, KL, Klagenævnet for udbud, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Komiteen for god selskabsledelse, Komiteen for god fondsledelse, Kommunale Tjenestemænd og overenskomstansatte, KommuneKredit, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kooperationen, Kreativitet og kommunikation, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kromann Reumert, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, Kvinderrådet, KVINFO, Københavns Universitet, Københavns mode og designskole, Københavns Universitet v/Jens Schovsbo og Morten Rosenmeier, Landbased Gambling Association Denmark (LGA), Landbrug &

Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende Banker, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Larsen & Birkeholm A/S, Ledernes Hovedorganisation, LEGO Holding A/S, LEGO Juris A/S, LEO-Pharma A/S – Patent, LEO-pharma A/S – Varemærke, Liberale Erhvervs Råd, LIF Lægemiddelindustriforeningen, Lifestyle & Design Cluster, LK A/S, Lokale Pengeinstitutter, LOS De private sociale tilbud, Lund Elmer Sandager Advokatfirma, Lundbeck Pharma, Løje IP, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), MADE, Managementrådgiverne, Medicoindustrien, Mejeriforeningen, Mellempfolkeligt Samvirke, Miljøministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, MM Patents ApS, Mobilepay, Mybanker, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets A/S, NKT A/S, NOAHs Sekretariat, Nokas Kontantservice P/S, Nordia Advokatfirma, Nordic Blockchain Association, Nordic Patent Service, Novartis Healthcare A/S, Novo Nordisk A/S, Novozymes A/S, NSK – National Enhed for Økonomisk Kriminalitet, Nævnenes Hus, Odense Robotics, Offentligt Ansattes Organisationer, Oxfam IBIS, Opfinderforeningen.dk, Orsnes Patent ApS, Oticon A/S, Parcelhusejernes Landsforening, Patentgruppen ApS, Patrade A/S, Penneo A/S, Plesner, Plougmann Vingtoft A/S, Professor, dr.jur., Jesper Lau Hansen, Radiometer Medical A/S, Revisornævnet, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Rockwool International A/S, Roskilde Universitetscenter, Rådet for bæredygtigt byggeri, Rådet for Grøn Omstilling, Rådet for samfundsansvar, SEGES, Sirius Advokater, Skatteministeriet, SMV Danmark, Social-, Bolig- og Ældreministeriet, Statens og Kommunernes Indkøbsservice, Statsministeriet, Styrelsen for Forsyningssikkerhed, Syddansk Universitet, SJP Consult, SMVdanmark, Stakemann, Synch Advokatpartnerselskab, Sø- og handelsretten, Takeda A/S, TDJ Andersen K/S, TEKNIQ, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Topsoe A/S, Trafikselskaberne i Danmark, Transportministeriet, TROPA, Udbetaling Danmark, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændinge- og Integrationsministeriet, UN Global Compact, Viking Life-Saving Equipment A/S, VINordic – Veterinary Industry Nordic, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, VKR-Holding A/S, Vejdirektoratet, VP Securities og værdipapircentralen, We Build Denmark, WTC-advokaterne, XBRL Danmark, Zacco Danmark A/S, Ældre sagen, Økonomiministeriet, Økonomistyrelsen, Ørsted og Århus Universitet.

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vurderes at medføre nettomindreudgifter for staten på FFL25 forudsat et bevillingsfald på i alt 4,212 mio. kr. årligt (2024-pl). Desuden er der reducerede udgifter i Finanstilsynet, hvilket medfører en mindre afgiftsopkrævning hos den finansielle sektor, da Finanstilsynet er fuldt ud afgiftsfinansieret.	Forslaget vil medføre årlige nettomerudgifter på 0,6 mio. kr. for kommunerne og 0,4 mio. kr. for regionerne.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget vurderes at indebære mindre økonomiske omkostninger for staten

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	<p>Lovforslaget medfører administrative konsekvenser i form af lettelser for erhvervslivet.</p> <p>De administrative lettelser vurderes dog at være begrænsede og ikke overstigende bagatelgrænsen for forelæggelsen for Regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.</p>	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten regulerer selskabsretlige forhold for kapital selskaber, dvs. aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber.</p> <p>Artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), fastsætter specifikke restriktioner i forhold til selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v. Betingelser for kapitalejerlån er således ikke reguleret i direktivet, og den foreslåede bestemmelse om ophævelse af betingelserne vil betyde, at der ikke længere vil være tale om en overimplementering.</p> <p>Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2381 af 23. november 2022 om en mere ligelig kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger fastsætter bl.a. krav om rapportering om kønsfordelingen i visse store børsnoterede aktieselskaber. Direktivets rapporteringskrav foreslås gennemført ved forslag til lov om kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i visse store børsnoterede aktieselskaber (kønsbalanceloven), som fremsat [OKT II]. Den foreslåede bestemmelse om ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b vil betyde, at der ikke vil blive tale om en overimplementering efter principperne om erhvervsrettet EU-regulering.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Selskabslovens kapitel 13 omhandler økonomisk bistand med et kapitalselskabs egne midler og omfatter dels selvfinansiering og dels økonomisk bistand til moderselskaber, kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.v.

Det foreslås, at *overskriften* før § 210 ophæves.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås, at de særlige bestemmelser om økonomisk bistand til moderselskaber, kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.v. (kapitalejerlån) ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Det fremgår af selskabslovens § 210, stk. 1, at et kapitalselskab direkte eller indirekte kan stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt. Tilsvarende gælder i forhold til kapitalejere eller ledelsen i selskabets moderselskab og i andre virksomheder end moderselskaber, der har bestemmende indflydelse over selskabet. 1. pkt. gælder også personer, der er knyttet til en person, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. ved ægteskab, ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje, eller som på anden måde står den pågældende særlig nær.

Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at for at et kapitalselskab kan yde økonomisk bistand, jf. stk. 1, skal følgende betingelser være opfyldt:

1) Den økonomiske bistand skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver, jf. § 180, stk. 2, og skal ydes på sædvanlige markedsvilkår.

2) Beslutningen om at yde økonomisk bistand skal enten træffes af generalforsamlingen eller af selskabets centrale ledelsesorgan efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Generalforsamlingens bemyndigelse kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger. Den økonomiske bistand må ikke udgøre et større beløb, end det der er foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.

3) Beslutningen om at yde økonomisk bistand kan først træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport.

Det følger af bestemmelsens stk. 3, at yder et kapitalselskab økonomisk bistand i form af selvfinansiering, skal betingelserne i §§ 206-209 være opfyldt.

Det følger af selskabslovens § 211, at uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt, kan et kapitalselskab direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for danske og visse udenlandske moderselskabers forpligtelser. Efter bestemmelsens stk. 2, fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere regler om, hvilke udenlandske moderselskaber der er omfattet af stk. 1.

Det følger af selskabslovens § 212, at uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt, kan et kapitalselskab som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for personkredsen, der er nævnt i § 210.

Bekendtgørelse nr. 534 af 28. maj 2024 om lån m.v. til udenlandske moderselskaber (herefter moderselskabsbekendtgørelsen) fastsætter, hvor moderselskabet skal have hjemsted for uden videre at kunne

modtage midler, lån m.v. De gældende regler er ifølge lovbemærkningerne udformet til at omfatte moderselskaber beliggende i EU-/EØS-lande, og andre lande, der indgår i de to bedste kategorier hhv. 0 og 1 på OECD's landerisikovurdering (Schweiz, Australien, Canada, Chile, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Israel, Japan, Sydkorea, New Zealand, Singapore, og USA). Det er desuden et krav, at moderselskabet er et aktieselskab, partnerselskab, anpartsselskab eller et selskab med en tilsvarende retsform.

Det foreslås at §§ 210-212 ophæves.

Dette vil medføre, at et kapitalselskab vil kunne yde lån til selskabets kapitalejere og ledelsesmedlemmer samt kapitalejere og ledelsesmedlemmer i selskabets moderselskab m.fl. på vilkår, der aftales mellem selskabet som långiver og en kapitalejer eller ledelsesmedlem som låntager uden specifikke lovgivningsmæssige betingelser.

Herved vil adgangen til at yde kapitalejerlån ikke indeholde begrænsninger ud over, hvad der er krævet efter EU's selskabsretlige regler. Dette betyder, at der fortsat vil være specifikke restriktioner ift. selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v.

Den foreslåede ophævelse af de specifikke betingelser for kapitalejerlån vil desuden medføre, at det vil være muligt at stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for udenlandske moderselskabers forpligtelser uden begrænsning mht. moderselskabets retsform og hjemsted.

Moder-selskabsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i selskabslovens § 211, stk. 2. Som følge af, at det foreslås at ophæve § 211 vil bekendtgørelsen ligeledes bortfalde.

Den foreslåede ophævelse af særlige betingelser for kapitalejerlån vil desuden indebære, at Erhvervsstyrelsens kontrol med kapitalejerlån vil ophøre. Det vil betyde, at der ikke vil blive ført kontrol med om de kapitalejerlån, der er optaget inden eller efter lovforslagets ikrafttræden, opfylder de særlige betingelser. Styrelsen vil dog fortsat føre kontrol med overholdelsen af selskabslovens og årsregnskabslovens bestemmelser om selvfinansiering, ligesom styrelsen f.eks. kan kontrollere, om udlånet er optaget korrekt i årsregnskabet, og om der er foretaget de nødvendige nedskrivninger m.v.

Det er dog fortsat ledelsens pligt at sikre, at et eventuelt kapitalejerlån er i selskabets interesse og til en hver tid er forsvarligt ift. kapitalselskabets økonomiske situation efter selskabslovens bestemmelser i §§ 115-118, og at dispositionerne er lovlige, jf. selskabslovens § 127. Manglende overholdelse heraf vil kunne straffes med bøde, jf. selskabslovens § 367, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter selskabslovens § 213 finder §§ 206 og 210 ikke anvendelse på pengeinstitutter og på realkreditlån ydet af et realkreditinstitut.

Selskabslovens § 214, stk. 1, fastsætter, at §§ 206 og 210 ikke finder anvendelse på dispositioner foretaget med henblik på at erhverve kapitalandele af eller til medarbejderne i selskabet eller i et datterselskab.

Det følger af selskabslovens § 215, stk. 1, at hvis et kapitalselskab har ydet økonomisk bistand i strid med §§ 206 og 210, skal beløbet tilbageføres til selskabet sammen med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat i § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct., medmindre højere rente er aftalt.

Efter bestemmelsens stk. 2 fremgår det, at hvis tilbagebetaling ikke kan finde sted, eller aftaler om anden økonomisk bistand ikke kan bringes til ophør, indestår de personer, der har truffet aftale om eller opretholdt dispositioner i strid med §§ 206 og 210 for det tab, som kapitalselskabet måtte blive påført.

Bestemmelsens stk. 3 fastsætter, at sikkerhedsstillelse foretaget i strid med §§ 206 og 210 er bindende

for selskabet, hvis aftaleparten ikke havde kendskab til, at sikkerheden var stillet i strid med disse bestemmelser.

Det foreslås at i § 213, § 214, stk. 1, og § 215, stk. 1-3, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betingelserne i § 210 udgår. Når betingelserne udgår, er det heller ikke relevant at have undtagelser til disse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Selskabslovens § 367, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af § 1, stk. 3, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10, 15 og 17, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 49 a, stk. 1-4, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, § 58, § 58 a, stk. 3, 5 og 6, §§ 59-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138, 139-139 b, § 139 c, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 139 d, stk. 1-4 og 6, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, § 181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, § 207, stk. 3, § 210, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, § 339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356, 357 og 359 straffes med bøde. Et selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 206 eller § 210, straffes med bøde.

Det foreslås i § 367, stk. 1, 1. pkt., at »§ 210,« udgår" og i 2. pkt. udgår »eller § 210«.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at det foreslås, at bestemmelsen i selskabslovens § 210 om kapitalejerlån ophæves og straffebestemmelsen som følge heraf ikke vil skulle omfatte bestemmelsen.

Den videre konsekvens heraf er, at straffelovens § 3 finder anvendelse, hvorved udgangspunktet for en handlings påkendelse ved domstolene er den seneste lov (nærværende lovforslag), hvor betingelserne i selskabsloven for optagelse af et kapitalejerlån er foreslået ophævet og dermed afkriminaliseret. Straffesager, der alene vedrørende overtrædelsen af selskabslovens §§ 210-212, bør således frafalde som følge af afkriminaliseringen.

Det bemærkes dog, at det fortsat påhviler ledelsen at sikre, at et eventuelt kapitalejerlån til enhver tid er forsvarligt ift. kapital selskabets økonomiske situation efter selskabslovens bestemmelser i §§ 115-118, og at dispositionerne er lovlige, jf. selskabslovens § 127. Manglende overholdelse heraf vil kunne straffes med bøde, jf. selskabslovens § 367, stk. 1. Sager vedrørende disse bestemmelser påvirkes således ikke af ophævelsen af de særlige betingelser for kapitalejerlån i selskabsloven og straffelovens § 3 finder derved ikke anvendelse på dette.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af årsregnskabslovens § 35 a, stk. 1, at aktie- og anpartsselskaber samt partnerselskaber, der yder lån, sikkerhedsstillelse eller anden økonomisk bistand i henhold til § 206, stk. 2, § 210 og § 214, stk. 1, i selskabsloven, skal omklassificere et beløb svarende til lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand fra posten "Overført overskud" eller anden post under egenkapitalen, der kan anvendes til udbytte, til posten "Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse". Denne reserve kan ikke elimineres med virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal dog formindskes eller opløses, i det omfang lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand nedbringes eller bringes til ophør. Bestemmelsens stk. 2, fastsætter, at sikkerhedsstillelse, som er foretaget i strid med §§ 206 og 210

i selskabsloven, er omfattet af stk. 1, hvis sikkerhedsstillelsen er bindende for selskabet, jf. § 215, stk. 3, i selskabsloven.

Det foreslås at der i § 35 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 210«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre der ikke længere vil skulle ske en regnskabsmæssig omklassificering af det udlånte beløb, som ellers var omfattet af § 210, hvorved selskabets frie reserver reduceres med et beløb svarende til det udlånte beløb.

Det er dog fortsat ledelsens pligt at sikre, at et eventuelt kapitalejrlån til en hver tid er forsvarligt ift. kapital selskabets økonomiske situation efter selskabslovens bestemmelser i §§ 115-118. Manglende sikring af, at selskabets kapitalberedskab er forsvarligt, vil kunne straffes med bøde, jf. selskabslovens § 367, stk. 1.

Til nr. 2

Det følger af årsregnskabslovens § 35 a, stk. 1, at aktie- og anpartsselskaber samt partnerselskaber, der yder lån, sikkerhedsstillelse eller anden økonomisk bistand i henhold til § 206, stk. 2, § 210 og § 214, stk. 1, i selskabsloven, skal omklassificere et beløb svarende til lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand fra posten "Overført overskud" eller anden post under egenkapitalen, der kan anvendes til udbytte, til posten "Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse". Denne reserve kan ikke elimineres med virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal dog formindskes eller opløses, i det omfang lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand nedbringes eller bringes til ophør. Bestemmelsens stk. 2, fastsætter, at sikkerhedsstillelse, som er foretaget i strid med §§ 206 og 210 i selskabsloven, er omfattet af stk. 1, hvis sikkerhedsstillelsen er bindende for selskabet, jf. § 215, stk. 3, i selskabsloven.

Det foreslås at der i § 35 a, stk. 2, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at det foreslås at ophæve de særlige betingelser for kapitalejrlån i selskabslovens § 210, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Herved overflødiggøres kravet om at gøre en sikkerhedsstillelse, som er foretaget i strid med § 210 i selskabsloven, bindende for selskabet.

Bestemmelsen finder dog fortsat anvendelse i forhold til selvfinansiering efter selskabslovens § 206.

Til nr. 3

Efter årsregnskabslovens § 77 c skal moderfonde, som i henhold til § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, medtage de oplysninger, der er nævnt i § 99 b i ledelsesberetningen.

Det foreslås, at § 77 c ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 4. § 99 b fastsætter krav om visse virksomheders pligt til at rapportere om måltal og politikker for andelen af det underrepræsenterede køn i årsrapporten.

Den foreslåede ophævelse af årsregnskabslovens § 77 c vil medføre, at moderfonde, som skal opstille måltal og politikker efter § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde, ikke vil være forpligtiget til at medtage disse oplysninger i ledelsesberetningen i årsrapporten.

Til nr. 4

Årsregnskabslovens § 99 b fastsætter krav om, at visse virksomheder, i ledelsesberetningen, skal redegøre for måltal og politikker for at fremme det underrepræsenterede køn i virksomhedens øverste ledelsesorganer. Kravet om at opstille måltal og politik følger af den selskabsretlige regulering, mens kravet om rapportering herom følger af årsregnskabsloven.

Efter § 99 b i årsregnskabsloven, er store virksomheder, der efter den selskabslovgivning, der er gæl-

dende for virksomheden, forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan samt udarbejde politik for at øge det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer.

Foruden at virksomhedens redegørelse efter § 99 b skal fremgå af årsrapporten kræves det, at virksomhedens opstillede måltal skal være tilgængelige i et digitalt læsbart format, som skal kunne tilgås via hjemmesiden www.virk.dk. Derudover skal informationerne om kønsfordelingen og målsætninger offentliggøres på en særlig hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

Virksomheden skal i ledelsesberetningen medtage en oversigt pr. balancedagen over andelen af det underrepræsenterede køn og oplyse det samlede antal af medlemmer i det øverste ledelsesorgan, samt hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf.

Derudover skal det samlede antal personer på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer oplyses, samt hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf. Virksomheden skal desuden udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer. Virksomheden skal redegøre for politikken, herunder for det væsentligste indhold af politikken og de væsentligste handlinger, som den har foretaget i regnskabsåret for at nå måltallet og omsætte sin politik til handling. Dette vedrører det væsentligste indhold af politikken, de væsentligste handlinger som virksomheden har foretaget i regnskabsåret for at nå måltallet og for at omsætte sin politik til handling, samt status for opfyldelsen af måltallet, og hvis det er relevant, årsagen til, at måltallet ikke er opfyldt.

Virksomheden skal oplyse de nævnte tal i oversigten for indeværende år samt de fire foregående regnskabsår og angive en tidshorisont for, hvornår måltallet forventes opfyldt.

Såfremt en virksomhed, på balancedagen, har en ligelig fordeling af mænd og kvinder i det øverste ledelsesorgan eller på virksomheden øvrige ledelsesniveauer, eller er undtaget fra pligten til at opstille måltal, skal virksomhederne angive dette i tilknytning til oversigten. Ved en ligelig kønsfordeling forstås en fordeling på 40/60 pct. af henholdsvis kvinder og mænd eller det antal/pct., som ligger tættest på 40 pct.

Virksomheder skal desuden i redegørelsen oplyse status for opfyldelsen af måltallet, de væsentligste handlinger foretaget i regnskabsåret for at opfylde måltallet, og, hvis det er relevant, årsagen til, at måltallet ikke er opfyldt.

Årsregnskabslovens § 99 b er en ren national bestemmelse.

Det foreslås, at § 99 b ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 99 b i årsregnskabsloven vil medføre, at rapporteringspligten bortfalder, og at virksomhederne dermed undgår dobbeltrapportering om kønsfordeling og mangfoldighed, da de allerede er forpligtet til at inkludere disse oplysninger i henhold til andre bestemmelser i årsregnskabsloven. Forslaget medfører derfor ikke, at de pågældende virksomheder ikke skal opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn, som kræves efter selskabslovgivningen, men alene, at pligten til rapportering og offentliggørelse ophæves.

Som konsekvens af ophævelsen vil kravet i bekendtgørelse nr. 1054 af 31. maj 2021 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed (Indsendelsesbekendtgørelsen) om, at oplysninger, jf. § 99 b, særskilt skal »opmærkes« i den digitale indberetning, skulle ophæves.

Ifølge lovforslagets § 17, stk. 3, vil den foreslåede ophævelse af § 99 b, få virkning for regnskabsår der begynder den 1. januar 2024 eller senere. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 17, stk. 3.

Idet statslige aktieselskaber er omfattet af årsregnskabsloven, medtager disse selskaber ligeledes i årsrapporten oplysninger om måltal og politikker for kønsrepræsentation i ledelsen, jf. § 99 b. Som konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 99 b i årsregnskabsloven, foreslås det i lovforslagets § 3, nr. 1, at ligestillingslovens § 11, stk. 6, 2. pkt. ophæves. Efter denne bestemmelse er statslige aktieselskaber

undtaget fra at skulle indberette tilsvarende oplysninger efter ligestillingsloven, eftersom disse oplysninger allerede offentliggøres i selskabets årsrapport. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Til § 3

Det fremgår af ligestillingslovens § 11, at en række offentlige institutioner og virksomheder m.v., herunder statslige aktieselskaber, skal tilstræbe en ligelig kønssammensætning i bestyrelser mv. og på de øverste ledelsesniveauer, samt opstille måltal og udarbejde politikker, hvis de ikke har en ligelig kønssammensætning.

Efter ligestillingslovens § 11, stk. 5, skal de omfattede offentlige institutioner og virksomheder m.v. indberette om måltal og politikker mv. til ressortministeren, kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller det kollektive ledelsesorgan i et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse. Efter ligestillingslovens § 11, stk. 5, 3. pkt., gælder indberetningspligten dog ikke for statslige aktieselskaber, der skal indberette om måltal og politikker i henhold til årsregnskabslovens § 99 b.

Det foreslås, at § 11, stk. 5, 3. *pkt.*, ophæves.

Det foreslås således, at bestemmelsen i § 11, stk. 5, 3. pkt., om, at indberetningspligten efter § 11, stk. 5, 1. og 2. pkt., ikke gælder for de statslige aktieselskaber, der skal indberette om måltal og politikker i henhold til årsregnskabslovens § 99 b, ophæves.

Med den foreslåede ændring vil statslige aktieselskaber blive forpligtet til at indberette på lige fod med de øvrige institutioner og virksomheder mv. på det offentlige område efter ligestillingslovens § 11, stk. 5.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af eksportkontrollovens § 1 f, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse kan få adgang til erhvervmæssige lokaler og transportmidler til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til eksportkontrolloven, retsakter nævnt i § 1 i eksportkontrolloven eller regler fastsat i medfør af eksportkontrolloven.

Det foreslås at *ophæve § 1 f, stk. 2.*

Den foreslåede ophævelse af § 1 f, stk. 2, i eksportkontrolloven vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ikke længere har hjemmel til at gennemføre kontrolbesøg i virksomheder, som har aktiviteter knyttet til eksportkontrol- og sanktionsområdet.

Erhvervsstyrelsen vil fortsat have hjemmel til at kræve alle nødvendige oplysninger, herunder handelsdokumenter, kunderegistre, varefortegnelser m.v., til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til eksportkontrolloven, retsakter nævnt i § 1 eller regler fastsat i medfør af eksportkontrolloven, jf. eksportkontrollovens § 1 f, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af eksportkontrollovens § 1 f, stk. 3, at fysiske og juridiske personer, der har aktiviteter omfattet af denne lov eller af retsakter nævnt i § 1, skal yde Erhvervsstyrelsen den fornødne bistand til tilsyns- og kontrolopgavernes effektive gennemførelse efter stk. 1 og 2, herunder udlevere relevante oplysninger, give adgang til erhvervmæssige lokaler og transportmidler og bistå ved kontrolbesøg m.v.

Det foreslås, at § 1 f, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres således, at følgende udgår »og 2« og », give adgang til erhvervmæssige lokaler og transportmidler og bistå ved kontrolbesøg m.v.«

Den foreslåede ændring i § 1 f, stk. 3, der bliver til stk. 2, er en konsekvensrettelse som følge af

ophævelsen af den eksisterende § 1 f, stk. 2. Det betyder, at fysiske og juridiske personer, der har aktiviteter omfattet af denne lov eller af retsakter nævnt i § 1, nu alene skal yde den fornødne bistand til tilsyns- og kontrolopgavers effektive gennemførelse efter stk. 1. Som følge af dette er de ikke længere forpligtet til at give adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler og bistå ved kontrolbesøg m.v.

Til nr. 3

Det fremgår af eksportkontrollovens § 2, stk. 11, at med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 1 f, stk. 3.

Det foreslås at ændre § 2, *stk. 11*, således at henvisningen i bestemmelsen ændres fra »stk. 3« til: »stk. 2«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse i overensstemmelse med forslaget § 3, nr. 1, så straffebestemmelsen henviser til stk. 2.

Til § 5

Til nr. 1

Efter gældende ret har Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse ikke adgang til at udpege klynger. Efter § 9, stk. 5 i lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, indstiller Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse erhvervs- og teknologiområder til Uddannelses- og Forskningsministeriet, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, jf. § 9 a i lov om teknologi og innovation.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 9, *stk. 1, nr. 2*.

Med den foreslåede bestemmelse får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at udpege klynger inden for de styrkepositioner, som fremgår af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får til opgave at udpege højst én klynge per erhvervs- eller teknologiområde inden for rammerne af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Det betyder, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse indkalder ansøgninger om udpegning af klynger, og kan udbyde midler til disse.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse råder dels over egne midler, som kan understøtte indsatsen, ligesom Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har indstillingsretten over dele af EU's Regionalfondsprogram i Danmark, hvorfra midler kan dedikeres til indsatsen.

Med bestemmelsen ændres der ikke på, at strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal aftales med erhvervsministeren, jf. lovens § 9, stk. 3.

Til nr. 2

Efter § 9, stk. 5 i lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, indstiller Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse erhvervs- og teknologiområder til Uddannelses- og Forskningsministeriet, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, jf. § 9 a i lov om teknologi og innovation.

Efter § 9 a, stk. 1, i lov om teknologi og innovation, jf. lovbekendtgørelse nr. 366 af 10. april 2014, kan uddannelses- og forskningsministeren tildele medfinansiering af innovationsnetværk til fremme af samarbejde og formidling af viden mellem danske og udenlandske forsknings- og uddannelsesinstitutioner, godkendte teknologiske serviceinstitutioner, videninstitutioner og virksomheder.

Efter § 9, stk. 2, tildeles medfinansiering af innovationsnetværk efter ansøgning og på baggrund af offentliggjorte kriterier for tildeling af medfinansiering.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 9, *stk. 5*. Det foreslås med bestemmelsen, at til at understøtte

danske styrkepositioner identificeret i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpege klynger samt helt eller delvis finansielle klynger og klyngeindsatser.

Ifølge det foreslåede 1. pkt., kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpege klynger samt helt eller delvis finansielle klynger og klyngeindsatser med henblik på at understøtte danske erhvervs- og teknologiområder identificeret i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan udpege højst én offentlig finansieret klynge per erhvervs- og teknologiområde identificeret i strategien. Udpegningen af klyngerne sker efter ansøgning til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Annonceringen vil ske på baggrund af udmeldte objektive krav og kriterier, som fastsættes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse ud fra for eksempel hensyn til SMV'ernes innovationsbehov, hvor udviklet klyngelandskabet er på tidspunktet for annonceringen, herunder krav til certificering m.v. Det vil efter bestemmelsen være op til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse at bestemme, hvornår der skal udpeges eller genudpeges klynger.

Herefter foretager sekretariatet for bestyrelsen den indledende sagsbehandling af ansøgningerne. Når sagsbehandlingen er afsluttet, forelægger sekretariatet bestyrelsen en indstilling, hvorefter der træffes afgørelse om udpegning eller om afslag. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses afgørelse om afslag eller delvist afslag skal opfylde de almindelige forvaltningsretlige krav, herunder anvisning af klageadgang, begrundelse, retsregler m.v.

I forbindelse med eller efter udpegningen kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udbyde midler til finansiering af klynger. Til at understøtte klyngeindsatsen yder Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse tilskud til klynger efter ansøgning eller uden forudgående ansøgning.

De midler, som Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse råder over i medfør af denne bestemmelse, er midler afsat på de årlige finanslove.

Bestyrelsen kan udbyde midlerne i form af projekter til forfølgelse af formålene i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, men der kan også ydes tilskud af mere driftslignende karakter. Der er efter bestemmelsen adgang for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til enten at samle udpegningen og den efterfølgende finansiering i én ansøgningsrunde eller at gennemføre udpegningen og ansøgningen hver for sig. Bestyrelsen kan også vælge at udmønte tilskuddet efter lovens § 9, stk. 4, og dermed til andre typer af virkemidler, såfremt bidraget til forskningsforpligtelsen fortsat er opfyldt. Ligesom det er tilfældet med decentrale erhvervsfremmemidler, kan tilskuddet ydes uden forudgående ansøgning, hvis der vurderes at være et særligt behov herfor, og der ikke er noget i dansk lovgivning eller i EU-retten til hinder herfor, herunder EU's statsstøtteregler.

I praksis vil klyngerne varetage administrationen af tilskud og regnskabsaflæggelsen til bestyrelsens sekretariat, som er placeret i Erhvervsstyrelsen. Tilskudsmodtager vil i nogle tilfælde selv deltage i og drage nytte af projektaktiviteterne, mens der i andre tilfælde er tale om et rammetilsagn- og projekt. Her er tilsagnsmodtager operatør på projektet, hvor det i nogle tilfælde kan være hensigtsmæssigt at overlade administrationen til en privat, juridisk enhed, som tillige rummer den særlige faglige indsigt, der bedst sikrer en optimal gennemførelse af aktiviteten.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan også indstille om anvendelse af midler fra EU's Regionalfond i Danmark. Udmøntningen af regionalfondsmidlerne følger reglerne i lov om administration om tilskud fra Den Europæiske Regionalfond, Den Europæisk Socialfond Plus samt Fonden for Retfærdig Omstilling, jf. lovbekendtgørelse nr. 160 af 7. februar 2019 og som ændret ved lov nr. 2381 af 14. december 2021. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal ved hver udmøntning eller via mere langsigtet planlægning tage stilling til, hvorvidt bestyrelsens finanslovsmidler skal udmøntes som medfinansiering af EU's Regionalfondsmidler, eller om der skal udbydes midler til klynger med udelukkende nationale midler. I tilfælde af medfinansiering af EU's regionalfondsmidler finder reglerne herfor anvendelse, herunder bekendtgørelse nr. 162 af 28. januar 2022 om administration af tilskud fra den Europæiske

Regionalfond og Den Europæiske Socialfond Plus samt bekendtgørelse nr. 285 af 1. marts 2022 om støtteberettigelse, regnskab, revision og kontrol m.v. i forbindelse med udbetaling af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond, Den Europæiske Socialfond Plus og Fonden for Retfærdig Omstilling. I tilfælde af, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udelukkende udbyder egne finanslovsmidler, administreres der efter reglerne i de bestemmelser, som forventes udstedt i medfør af dette lovforslags nr. 3. Lovforslaget berører i øvrigt ikke midler under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg).

Den foreslåede ændring berører heller ikke Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses mulighed for at yde tilskud i henhold til § 9, stk. 4 og 5, til eksempelvis virksomheder, videninstitutioner m.v. med henblik på at understøtte innovationssamarbejder og andre klyngeaktiviteter. Som udgangspunkt er der tænkt på sagsforberedende aktiviteter og praktiske foranstaltninger som for eksempel tilskudsudbetaling til den endelige støttemodtager, men efter omstændighederne vil det også kunne omfatte delegation af egentlig afgørelsesvirksomhed i overensstemmelse med lovens § 7, stk. 2, hvis tilsagnsmodtager påtager sig at bevilge og udbetale støtte til personer eller virksomheder, der ønsker at deltage. Tilsagnsmodtager forpligter sig i disse tilfælde til blandt andet at modtage og behandle ansøgninger fra ansøgere, udarbejde skriftlig bevilling eller afslag til ansøger m.v. Er operatøren en privat virksomhed eller institution, som det oftest vil være tilfældet med klyngeorganisationer, forpligtes denne til ved sin afgørelsesvirksomhed at overholde reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen, herunder særligt reglerne om begrundelsespligt. I de tilfælde, hvor administrationen henlægges fra den underliggende myndighed til en anden myndighed eller fysisk eller juridisk person, der træffer afgørelse, har den underliggende myndighed en tilsynspligt med den myndighed eller private, som tillægges beføjelsen. Udmøntning af disse rammetilsagn vil dog normalt blive udbudt af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse efter reglerne i § 9, stk. 4, men det kan ikke udelukkes, at det kan være en hensigtsmæssig projektkonstruktion at give en klynge eller anden juridisk enhed et rammetilsagn i konkrete tilfælde.

Delegation af afgørelseskompetence medfører, at klageadgangen ikke afskæres. Klageren kan dermed rette henvendelse til den underliggende myndighed og i sidste ende til ministeren, ligesom der i afgørelsen vil blive anvist konkret klageadgang, som vil blive fastlagt i overensstemmelse med lovens § 7, stk. 3.

I udførelsen af sagsbehandlingen af ansøgninger om finansiering og efterfølgende kontrol m.v. kan der opstå behov for at behandle personoplysninger, herunder blandt andet navne, kontaktoplysninger, ansættelsesaftaler, lønsedler, timeregistreringer, samt andre personhenførbare oplysninger. Erhvervsministeren, eller den myndighed, som erhvervsministeren bemyndiger til gennemførelsen af sagsbehandlingen og kontrollen, behandler disse oplysninger i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter en myndighed kan foretage behandlingen, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Hertil sker behandlingen i overensstemmelse med principperne for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder skal den tilsynsførende myndighed ved behandlingen særligt sikre, at personoplysningerne er tilstrækkeligt relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til det formål, hvortil de behandles, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e. Personoplysningerne forventes at have karakter af almindelige personoplysninger, ligesom der kan indgå behandling af CPR-numre, jf. databeskyttelseslovens § 11, lønoplysninger og ansættelsesaftaler.

Det bemærkes, at hvis der er konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, har den pågældende ret til ikke at inkriminere sig selv, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Til nr. 3

Efter den gældende lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, har

erhvervsministeren ikke adgang til at fastsætte nærmere regler om finansiering af klynger. Derimod har erhvervsministeren fastsat generelle regler om hel eller delvis finansiering af decentrale erhvervsfremmeindsatser i henhold til lovens § 9, stk. 4. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 1358 af 26. september 2022 om administration af decentrale erhvervsfremmemidler fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og i medfør af den gældende lovs § 8, stk. 5.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 9, stk. 7. Efter den foreslåede bestemmelse kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om administration af tilskud, der bevilges til klynger eller andre juridiske enheder efter stk. 5, herunder regler om tilskudsberettigede ansøgere, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn og regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren eller en underliggende myndighed kan fastsætte de nærmere regler i form af en bekendtgørelse om Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses og dennes sekretariats opgaver, generelle krav til tilskud, herunder til tilskudsberettigede aktiviteter og til tilskudsmodtagere, afrapporteringer, udbetalinger, informationsforpligtelser, evaluering og effektmåling, projektændringer, bortfald og tilbagebetaling af tilskud, revision, kontrol samt bilagsopbevaring, krav om tilbagebetaling m.v.

Fastsættelse af regler om tilskudsberettigede ansøgere kan ske ud fra den hidtil gældende definition af klynger. Erhvervsministeren kan derfor fastsætte en nærmere definition i bekendtgørelsen af, hvad en klynge er. Med klynger og innovationsnetværk henvises til aktører, der har til formål at skabe innovation og vækst for en erhvervsgruppe med et fagfællesskab, og har deltagelse af både virksomheder, videninstitutioner og offentlige aktører. Aktørerne udfører typisk en bredere vifte af aktiviteter, såsom informationsarrangementer, konferencer, vidensopbygning, matchmaking, innovationsprojekter og lignende. I den nærmere definition af klynger kan der inddrages fortolkningsbidrag fra EU-retten, hvor begrebet innovationsklynger er fastlagt.

Der kan også fastsættes regler om klageadgang, herunder klagefrister, hvortil klagen skal sendes og om det skal ske digitalt, samt afskæring af administrativ rekurs i overensstemmelse med lovens § 7, stk. 3.

Bemyndigelsen for erhvervsministeren til at fastsætte regler om administration berører ikke de regler, der gælder for administration af tilskud og regnskabsaflæggelse for EU's Regionalfond, herunder Interreg, EU's Socialfond Plus og Fonden for Retfærdig Omstilling. Her gælder der særlige krav til indstilling, afrapportering, organisering m.v., som enten udspringer af EU-retlige krav eller som er tilrettelagt til en indstillingsproces.

Der henvises også til afsnit 3.4.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Det fremgår af § 138, stk. 1, 2. pkt., i udbudsloven, at ordregivere til vurdering af en økonomisk aktørs dokumentation af pålidelighed, skal indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Pligten til at indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens enhed for pålidelighedsvurderinger har været gældende siden 1. januar 2023.

Bestemmelsen indebærer en pligt for ordregiver til at indsende oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om baggrunden for udelukkelse af den pågældende ansøger eller tilbudsgiver, samt den dokumentation som virksomheden har tilsendt ordregiveren med henblik på dokumentation af pålidelighed i medfør af udbudslovens § 138. Herudover indebærer det pligt til at afvente en vejledende udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om, hvorvidt den indsendte dokumentation af pålidelighed vurderes tilstrækkelig i henhold til udbudslovens § 138, stk. 3.

Ordregiveren kan vælge at lægge den vejledende udtalelse til grund ved vurderingen af, om virksomhe-

den skal udelukkes eller ej. Da Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens udtalelse alene er vejledende, er ordregiveren ikke forpligtet til at følge denne.

Det foreslås at ophæve 2. pkt., i § 138, stk. 1, som lyder: *Til vurdering af en økonomisk aktørs dokumentation af pålidelighed skal ordregiveren indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.*

Den foreslåede ændring vil medføre, at ordregiver ikke længere vil have mulighed for at indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens enhed for pålidelighedsvurderinger til vurdering af en økonomisk aktørs dokumentation af pålidelighed.

Ændringen medfører alene ordregivers pligt til at indhente en vejledende udtalelse om dokumentation for pålidelighed hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det vil fortsat være ordregiver selv, der træffer beslutning om udelukkelse og træffer beslutning om vurdering af dokumentation af pålidelighed mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen. Med loven blev der indsat enslydende bestemmelser i varemærkeloven, designloven, patentloven og brugsmodelloven om den særlige enhed.

Det foreslås at ophæve *Kapitel 6 A* i varemærkeloven om den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering.

Det vil indebære, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne vejlede forbrugere og små og mellemstore virksomheder i forbindelse med konkrete sager om piratkopiering, ligesom enheden ikke længere vil kunne afgive en skriftlig vejledende udtalelse mod betaling af et gebyr.

Det vil også indebære, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne bistå politiet og anklagemyndighed i deres arbejde mod piratkopiering. Denne bestemmelse har ikke været retligt nødvendig, men har alene været medtaget med det formål at beskrive enhedens opgaver fyldestgørende. Samarbejdet med politiet og anklagemyndigheden vil derfor fortsat ske som en naturlig del af styrelsens myndighedsarbejde.

Den foreslåede ændring vil også indebære en ophævelse af en bemyndigelse om, at ministeren bl.a. kan fastsætte regler om den særlige enheds opgaver og organisering. Dette vil medføre en ophævelse af bekendtgørelse nr. 1578 af 14 december 2016 om en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen.

Til nr. 2

I varemærkeloven fastsættes gebyret for en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 60 d, stk. 2.

Det foreslås, at ophæve § 60 d, stk. 2, i varemærkeloven.

Det vil medføre, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne opkræve et gebyr for en skriftlig vejledende udtalelse.

Til § 8

Til nr. 1

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen. Med loven blev der indsat enslydende bestemmelser i varemærkeloven, designloven, patentloven og brugsmodelloven om den særlige enhed.

Det foreslås at ophæve *Kapitel 7 A* i designloven om den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering.

Det vil indebære, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne vejlede forbrugere og små og mellemstore virksomheder i forbindelse med konkrete sager om piratkopiering, ligesom enheden ikke længere vil kunne afgive en skriftlig vejledende udtalelse mod betaling af et gebyr.

Det vil også indebære, at den særlige enhed for håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne bistå politiet og anklagemyndighed i deres arbejde mod piratkopiering. Denne bestemmelse har ikke været retligt nødvendig, men har alene været medtaget med det formål at beskrive enhedens opgaver fyldestgørende. Samarbejdet med politiet og anklagemyndigheden vil derfor fortsat ske som en naturlig del af styrelsens myndighedsarbejde.

Den foreslåede ændring vil også indebære en ophævelse af en bemyndigelse om, at ministeren bl.a. kan fastsætte regler om den særlige enheds opgaver og organisering. Dette vil også medføre en ophævelse af bekendtgørelse nr. 1578 af 14 december 2016 om en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen.

Til nr. 2

I designloven fastsættes gebyret for en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 59 d, stk. 3.

Det foreslås, at ophæve § 59 d, stk. 3, i designloven.

Det vil medføre, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne opkræve et gebyr for en skriftlig vejledende udtalelse.

Til § 9

Til nr. 1

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen. Med loven blev der indsat enslydende bestemmelser i varemærkeloven, designloven, patentloven og brugsmodelloven om den særlige enhed.

Det foreslås at ophæve *Kapitel 9 A* i patentloven om den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering.

Det vil indebære, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne vejlede forbrugere og små og mellemstore virksomheder i forbindelse med konkrete sager om piratkopiering, ligesom enheden ikke længere vil kunne afgive en skriftlig vejledende udtalelse mod betaling af et gebyr.

Det vil også indebære, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne bistå politiet og anklagemyndighed i deres arbejde mod piratkopiering. Denne bestemmelse har ikke været retligt nødvendig, men har alene været medtaget med det formål at beskrive enhedens opgaver fyldestgørende. Samarbejdet med politiet og anklagemyndigheden vil derfor fortsat ske som en naturlig del af styrelsens myndighedsarbejde.

Den foreslåede ændring vil også indebære en ophævelse af en bemyndigelse om, at ministeren bl.a. kan fastsætte regler om den særlige enheds opgaver og organisering. Dette vil også medføre en ophævelse af bekendtgørelse nr. 1578 af 14 december 2016 om en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen.

Til nr. 2

I patentloven fastsættes gebyret for en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 101, stk. 3.

Det foreslås, at ophæve § 101, stk. 3, i patentloven.

Det vil medføre, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne opkræve et gebyr for en skriftlig vejledende udtalelse.

Til § 10

Til nr. 1

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen. Med loven blev der indsat enslydende bestemmelser i varemærkeloven, designloven, patentloven og brugsmodelloven om den særlige enhed.

Det foreslås at ophæve *Kapitel 10 A* i brugsmodelloven om den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering.

Det vil indebære, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne vejlede forbrugere og små og mellemstore virksomheder i forbindelse med konkrete sager om piratkopiering, ligesom enheden ikke længere vil kunne afgive en skriftlig vejledende udtalelse mod betaling af et gebyr.

Det vil også indebære, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne bistå politiet og anklagemyndighed i deres arbejde mod piratkopiering. Denne bestemmelse har ikke været retligt nødvendig, men har alene været medtaget med det formål at beskrive enhedens opgaver fyldestgørende. Samarbejdet med politiet og anklagemyndigheden vil derfor fortsat ske som en naturlig del af styrelsens myndighedsarbejde.

Den foreslåede ændring vil også indebære en ophævelse af en bemyndigelse om, at ministeren bl.a. kan fastsætte regler om den særlige enheds opgaver og organisering. Dette vil også medføre en ophævelse af bekendtgørelse nr. 1578 af 14 december 2016 om en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen.

Til nr. 2

I brugsmodelloven fastsættes gebyret for en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 73 d, stk. 3.

Det foreslås, at ophæve § 73 d, stk. 3, i brugsmodelloven.

Det vil medføre, at den særlige enhed om håndhævelse og piratkopiering ikke længere vil kunne opkræve et gebyr for en skriftlig vejledende udtalelse.

Til § 11

Til nr. 1

Titlen på lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere oplyser om lovens anvendelsesområde.

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at loven finder anvendelse på virksomheder, der i deres erhvervsmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder rådgivning om finansielle produkter og formidling af boligkreditaftaler til forbrugere, jf. dog stk. 3. Loven finder endvidere anvendelse på virksomheder, der udøver investeringsrådgivning og aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

En virksomhed, der udøver rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, skal i dag have Finanstilsynets tilladelse som finansiel rådgiver, jf. § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved at ændre lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås, at afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver opdeles i to tempi, hvor første del skal træde i kraft den 1. januar 2025, og anden del skal træde i kraft ved at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler ved udstedelse af en bekendtgørelse om ikrafttræden.

Det foreslås, at ændre *lovens titel* til lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det betyder, at finansielle rådgivere ikke er indeholdt i lovens titel.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 2

Den gældende § 1, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere regulerer lovens anvendelsesområde, som er virksomheder, der som led i deres erhvervsmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder rådgivning om finansielle produkter og formidling af boligkreditaftaler til forbrugere, og virksomheder, der udøver investeringsrådgivning og aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Det foreslås at ændre § 1, stk. 1, 1. pkt., således at »rådgivning om finansielle produkter og« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 3

Den gældende § 1, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at rådgivning efter stk. 1 kun kan udøves af virksomheder, som har fået tilladelse som finansiel rådgiver, som investeringsrådgiver eller som boligkreditformidler i medfør af § 3.

Det foreslås at i § 1, stk. 2, udgår »som finansiel rådgiver,«.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 4

Den gældende § 1, stk. 3, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at loven ikke finder anvendelse på rådgivning om finansielle produkter, som virksomheden udbyder på egne eller andres vegne.

Det foreslås at § 1, stk. 3, nr. 1, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 5

Den gældende § 1, stk. 3, nr. 2 og 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, indeholder undtagelser til lovens anvendelsesområde. Ifølge disse bestemmelser finder loven ikke anvendelse på rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler til virksomhedens egne medarbejdere eller til medarbejdere i en modervirksomhed, dattervirksomhed eller en af modervirksomhedens andre dattervirksomheder og ej heller på lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler i forbindelse med udøvelse af anden erhvervsvirksomhed, hvis denne erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret.

Det foreslås i § 1, stk. 3, nr. 2 og 3, der bliver nr. 1 og 2, at »finansielle produkter eller« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 6

Den gældende § 1, stk. 3, nr. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at loven ikke finder anvendelse på rådgivning, som pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber yder om finansielle produkter og boligkreditaftaler.

Det foreslås i § 1, stk. 3, nr. 4, der bliver nr. 3, at »finansielle produkter og« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 7

Den gældende § 2, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere definerer en finansiel rådgiver som en virksomhed, der som led i dennes erhvervmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder rådgivning om finansielle produkter, bortset fra boligkreditaftaler, til forbrugere.

Den gældende § 2, nr. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere definerer finansielle produkter som kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer, pensioner og investeringsprodukter.

Det foreslås at § 2, nr. 1 og 7, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 8

Den gældende § 2, nr. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, definerer rådgivning som personlige anbefalinger til en forbruger, som vedrører en eller flere transaktioner i forbindelse med boligkreditaftaler eller finansielle produkter. For så vidt angår boligkreditaftaler, skal anbefalingerne være uafhængige af ydelsen af boligkreditaftalen og de aktiviteter, som ydes af en boligkreditformidler.

Det foreslås i § 2, nr. 6, der bliver nr. 5, at »eller finansielle produkter« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 9

Den gældende § 2, nr. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere definerer finansielle produkter som kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer, pensioner og investeringsprodukter.

Det foreslås i § 2, nr. 7, at »Kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer« ændres til: »Forsikringer«.

Det foreslåede indsnævrer definitionen af, hvad der skal forstås ved finansielle produkter, så kreditaftaler og indlån udgår, og dermed vil en tilladelse som finansiel rådgiver alene omfatte rådgivningsydelser

om forsikringer, pensioner og investeringsprodukter. Dette svarer til det område, som fremover vil være reguleret og kræve en tilladelse som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver.

Afskaffelse af tilladelsen som finansiel rådgiver vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere skal behandle ansøgninger om tilladelse som finansiel rådgiver, føre et offentligt register over finansielle rådgivere eller føre tilsyn med de finansielle rådgivere. Dog vil de finansielle rådgivere, der i dag udøver rådgivning om forsikrings- eller investeringsprodukter kunne blive omfattet af en overgangsordning, der indebærer, at de skal søge tilladelse enten som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver eller begge dele, hvorefter de fremadrettet vil blive underlagt tilsyn i forhold til disse regelsæt og blive registreret i de offentlige registre herover.

Til nr. 10

Overskriften før § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere omhandler tilladelse til at udføre virksomhed som finansiel rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 2 affattes således, at den omhandler tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver og boligkreditformidler.

Det betyder, at finansiel rådgiver ikke er indeholdt i overskriften. Samtidig er der sket en sproglig opdatering af ordet ”udføre”, som er erstattet af ordet ”udøve”. Opdateringen medfører ikke nogen materiel ændring.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 11

Den gældende § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en virksomhed, der yder rådgivning om finansielle produkter, skal have Finanstilsynets tilladelse som finansiel rådgiver.

Det foreslås, at § 3, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til § 11, nr. 1, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 12

Den gældende § 3, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiel rådgiver og en investeringsrådgiver desuden kan modtage og formidle ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, til en fondsmægler samt et pengeinstitut eller et realkreditinstitut med tilladelse som værdipapirhandler.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at »finansiel rådgiver og en« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 13

Den gældende § 3, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder i nr. 1-5, de betingelser der skal opfyldes for at Finanstilsynet giver tilladelse som finansiell rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler, jf. dog stk. 4.

Tilladelseskravene i bestemmelsens nr. 1-5 handler om virksomheden skal have hovedkontor og hjemsted i Danmark; virksomheden skal have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder; virksomhedens ledelse skal leve op til kravene om egnethed og hæderlighed; virksomheden skal have en ansvarsforsikring og virksomhedens skal have en klientkonto og en sikkerhed herfor, hvis den modtager betroede midler.

Det fremgår af § 15, stk. 1, nr. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere at Finanstilsynet kan inddrage en finansiell rådgivers tilladelse, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2.

Det foreslås i § 3, stk. 3, at der efter »tilladelse« indsættes »som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler«.

Det foreslåede er et led i første del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver, der sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 11, nr. 9 og 13-16, skal træde i kraft 1. januar 2025.

Det foreslåede indsnævrer Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til kun at vedrøre tilladelse som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler og dermed ophæves Finanstilsynets hjemmel til at give tilladelse som finansiell rådgiver. Finanstilsynet kan således ikke træffe afgørelse i sager om ansøgning om tilladelse til finansiell rådgiver fra den 1. januar 2025. Det betyder i praksis, at Finanstilsynet ikke modtager ansøgninger som finansiell rådgiver fra denne dato eller træffer afgørelse i de ansøgninger, der ikke er færdigbehandlede pr. 1. januar 2025.

Det er et krav, at de finansielle rådgivere, der allerede har tilladelse fra Finanstilsynet, fortsat lever op til kravene i § 3, stk. 3, nr. 1-5, og at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som finansiell rådgiver, hvis virksomheden ikke lever op til kravene, f.eks. ved ikke at have en gyldig ansvarsforsikring. Forslaget skal derfor ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i lovforslagets § 11 nr. 16.

Der henvises i øvrigt til § 11 nr. 9 og 13-16 og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 14

Den gældende § 3, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver eller boligkreditformidler, som ikke modtager betroede midler, skal erklære dette over for Finanstilsynet.

Det foreslås i § 3, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., at »finansiell rådgiver eller« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 15

Den gældende § 3, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at Finanstilsynet uanset stk. 3 kan give tilladelse som finansiell rådgiver eller som investeringsrådgiver, når virksomheden har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal anmeldes og registreres i Finanstilsynet, inden virksomheden kan påbegyndes.

Det foreslås i § 3, stk. 5, at »finansiell rådgiver eller som« udgår.

Det foreslåede er et led i første del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver, der sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 11, nr. 9 og 13-16, skal træde i kraft 1. januar 2025.

Forslaget vil medføre, at det ikke vil være muligt for en virksomhed, der har en lignende tilladelse som

finansiel rådgiver i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at blive registreret som finansiel rådgiver efter den 1. januar 2025.

Der i dag ingen finansielle rådgivere i Finanstilsynets register, som er registreret efter denne regel.

Forslaget hænger sammen med lovforslagets § 11, nr. 13, om at indsnævre Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til kun at vedrøre tilladelse som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, og dermed ophæves Finanstilsynets hjemmel til at give tilladelse som finansiel rådgiver. Finanstilsynet kan således ikke træffe afgørelse i sager om ansøgning om tilladelse til finansiel rådgiver fra den 1. januar 2025. Det betyder i praksis, at Finanstilsynet ikke modtager ansøgninger som finansiel rådgiver fra denne dato eller træffer afgørelse i de ansøgninger, der ikke er færdigbehandlede pr. 1. januar 2025.

Der henvises i øvrigt til § 11, nr. 9 og 13-16, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 16

Den gældende § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere omhandler ansøgning om tilladelse som finansiel rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler.

§ 3, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder i nr. 1-5, de betingelser der skal opfyldes for at Finanstilsynet giver tilladelse som finansiel rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler, jf. dog stk. 4.

Tilladelseskravene i bestemmelsens nr. 1-5 handler om virksomheden skal have hovedkontor og hjemsted i Danmark; virksomheden skal have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder; virksomhedens ledelse skal leve op til kravene om egnethed og hæderlighed; virksomheden skal have en ansvarsforsikring og virksomhedens skal have en klientkonto og en sikkerhed herfor, hvis den modtager betroede midler.

Det fremgår af § 15, stk. 1, nr. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at Finanstilsynet kan inddrage en finansiel rådgivers tilladelse, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2.

Det foreslås, at i § 3 indsættes et nyt stykke 9, som bestemmer, at betingelserne i stk. 3, nr. 1-5, finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der har fået tilladelse som finansiel rådgiver.

Det foreslåede er et led i første del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver, der sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 11 nr. 9 og 14-17 skal træde i kraft 1. januar 2025.

Det foreslåede medfører, at de finansielle rådgivere, der allerede har en tilladelse fra Finanstilsynet og på tidspunktet for ansøgning levede op til betingelserne i § 3, stk. 3, nr. 1-5, fortsat skal leve op til kravene i § 3, stk. 3, nr. 1-5, for at kunne bevare deres tilladelse. Dette har tidligere fulgt af § 3, stk. 3, jf. § 15, stk. 1, nr. 5. i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Men den foreslåede ændring af § 3, stk. 3, i lovforslagets § 11 nr. 14, om at indsnævre Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til kun at vedrøre tilladelse som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, og dermed ophæve Finanstilsynets hjemmel til at give tilladelse som finansiel rådgiver, medfører at de finansielle rådgivere bliver skrevet ud af bestemmelsen i § 3, stk. 3. Derfor er det nødvendigt at indføre en ny selvstændig bestemmelse, som sikrer, at de finansielle rådgivere fortsat skal leve op til kravene om bl.a. ansvarsforsikring m.v. i § 3, stk. 3, nr. 1-5, og sikrer Finanstilsynets hjemmel til at inddrage tilladelsen som finansiel rådgiver i § 15, stk. 1, nr. 5, hvis virksomheden ikke lever op til kravene i kapitel 2, herunder § 3, stk. 3, nr. 1-5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger og § 11, nr. 13, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 17

Den gældende § 4, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

indeholder i bestemmelsens nr. 1-5, kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler eller en indehaver af en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Den gældende § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler eller indehaveren af en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal informere Finanstilsynet om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med sin indtræden i virksomhedens ledelse eller for en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 3, stk. 1.

Den gældende § 6, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte hos en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, jf. stk. 1

Den gældende § 7, stk. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.

Den gældende § 10, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at hvis en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler ikke er uafhængig, jf. § 9, skal dette fremgå af virksomhedens hjemmeside.

Den gældende § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers navn, jf. dog stk. 4.

Det foreslås to steder i § 4, stk. 1, tre steder i § 4, stk. 2, 1. pkt., i § 6, stk. 2, § 7, stk. 6, § 10, 1. pkt., § 15, stk. 2, og § 18, stk. 1, 1. pkt., at »en finansiel rådgiver,« udgår.

Forslaget indebærer, at referencen til en finansiel rådgiver udgår af bestemmelserne.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 18

Den gældende § 4, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at § 4, stk. 1 og 2, om krav til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver og en boligkreditformidler, finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis den finansielle rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Den gældende § 10 a, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selv om et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren.

Den gældende § 21, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at i nedennævnte tilfælde, angivet i nr. 1-5, anses en anden end den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Det foreslås to steder i § 4, stk. 3, i § 10 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, 1. pkt., at »den finansielle rådgiver,« udgår.

Forslaget indebærer, at referencen til finansiell rådgiver udgår af bestemmelserne.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 19

Den gældende § 4, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at § 4, stk. 1 og 2, om krav til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiell rådgiver, investeringsrådgiver og en boligkreditformidler, finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis den finansielle rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Det foreslås i § 4, stk. 3, at »investeringsrådgiver eller boligkreditformidler« ændres til »investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren«.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17

Til nr. 20

Den gældende § 4 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Den gældende § 7, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i § 4 a, stk. 1, 1. pkt., og § 7, stk. 2, at »finansielle rådgivere,« udgår.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, indebærer, at hjemlen til at fastsætte regler om god skik for finansielle rådgivere bortfalder. Hjemlen har været udnyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 331 af 7. april 2016 om god skik for finansielle rådgivere. Bekendtgørelsen vil blive ophævet, når hjemmelsbestemmelsen bortfalder.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 21

Den gældende § 4 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at det offentlige register over finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal indeholde navne på personer i ledelsen for den finansielle rådgivningsvirksomhed i investeringsrådgivervirksomheden og navne på personer i ledelsen for boligkreditformidleren, som er ansvarlige for formidlingsforretningerne.

Det foreslås i § 4 a, stk. 2, nr. 1, at »den finansielle rådgivningsvirksomhed i« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 22

Den gældende § 5, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler er ud over i de tilfælde, der er omfattet af § 4, stk. 2, forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse som henholdsvis finansiell rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler.

Det foreslås i § 5, stk. 1, 1. pkt., at »finansiell rådgiver, en« og »finansiell rådgiver,« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 23

Den gældende § 6, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal sikre, at virksomhedens ansatte, der yder rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler, har tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning.

Den gældende § 7, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Den gældende § 8, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som kan skade forbrugernes interesser i forholdet mellem forbrugerne og virksomheden.

Den gældende § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler må kun anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis den opfylder de betingelser, som er oplyst i bestemmelsens nr. 1-3.

Den gældende § 10 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås i § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, 1. pkt., og § 10 b, stk. 1, 1. pkt., at »finansiell rådgiver, en« udgår.

Forslaget indebærer, at referencen til en finansiell rådgiver udgår af bestemmelserne.

Den foreslåede ændring i § 6, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere om kompetencekrav medfører, at de finansielle rådgivere, der søger om tilladelse som investeringsrådgiver, forsikringsformidler eller begge skal leve op til de kompetencekravsregler, der stilles til disse tilladelser, inden de påbegynder udøvelsen af deres virksomhed. I forhold til tilladelsen som investeringsrådgiver vil de kompetencekrav, som stilles til denne tilladelse, svare til de kompetencekrav,

der allerede i dag stilles til finansielle rådgivere. I forhold til tilladelsen som forsikringsformidler betyder det, at virksomheden skal have ansatte, der lever op til kravene i bekendtgørelse nr. 1113 af 2. juni 2021 om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte i forsikringssselskaber, genforsikringssselskaber og ansatte hos en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler. Heraf fremgår det, at forsikringsformidlevirksomheden skal sikre, at virksomhedens ansatte, der udøver forsikringsdistribution, har bestået en prøve, der dokumenterer, at de ansatte besidder de fornødne kompetencer inden for det arbejdsområde, de varetager. Et sådant krav er ikke gældende for finansielle rådgivere i dag, idet kravet er, at de har tilstrækkelige kompetencer til at yde forsvarlig rådgivning. Der vil i bekendtgørelsen blive indsat en overgangsordning, som sikrer, at virksomhedens ansatte har tilstrækkelig tid til at kunne bestå de relevante prøver. Da de finansielle rådgivere dog allerede i dag er underlagt krav om tilstrækkelige kompetencer til at yde forsvarlig rådgivning, formodes det, at de nemt vil kunne gennemføre de relevante prøver.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 24

Den gældende § 6, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal sikre, at virksomhedens ansatte, der yder rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler, har tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning.

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at virksomheden ikke må modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter eller boligkreditaftaler, medmindre den fulde provision videregives til kunden uden ugrundet ophold.

Det foreslås i § 6, nr. 1, og § 9, stk. 1, nr. 1, at »finansielle produkter« ændres til »investeringsprodukter«.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 25

Den gældende § 7, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, bestemmer, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om finansielle rådgiveres og investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Det foreslås i § 7, stk. 5, at »finansielle rådgiveres og« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 26

Den gældende § 7 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiel rådgiver og en investeringsrådgiver skal have en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter, for ansatte, der yder investeringsrådgivning og modtager og formidler ordrer til en værdipapirhandler.

Det foreslås i § 7 b, stk. 1, 1. pkt., at »finansiel rådgiver og en« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 27

Den gældende § 7 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at den finansielle rådgiver og investeringsrådgiveren skal endvidere sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med den finansielle rådgivers eller investeringsrådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forpligtelser i medfør af § 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i § 7 b, stk. 1, 2. pkt., at ændre »Den finansielle rådgiver og investeringsrådgiveren« til »Investeringsrådgiveren« og at »den finansielle rådgivers eller« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 28

Den gældende § 9, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at finansielle rådgivere må for at kunne anvende betegnelsen uafhængig eller andre tilsvarende betegnelser, som reguleret i stk. 1, ikke på egne eller andres vegne udbyde finansielle produkter til forbrugere.

Det foreslås, at § 9, stk. 2, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 29

Den gældende § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere regulerer i bestemmelsens nr. 1-6, de forhold som kan begrunde, at Finanstilsynet inddrager en finansiel rådgivers, en investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse.

Det foreslås i § 15, stk. 1, at »en finansiel rådgivers,« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 30

Den gældende § 10 a, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Den gældende § 15, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at indehaveren af en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, kan forlange, at Finanstilsynets afgørelse om at inddrage en tilladelse i medfør af stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 2 bliver indbragt for domstolene.

Den gældende § 19, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidle-

re bestemmer, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed som finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler uden tilladelse, jf. § 3.

Den gældende § 20 a, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at videregiver en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet under nærmere fastsætte omstændigheder i bestemmelsens nr. 1-2, påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Det foreslås i § 10 a, stk. 1, § 15, stk. 3, 1. pkt., § 19, stk. 2, og § 20 a, stk. 1, at »finansiel rådgiver,« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 31

Den gældende § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers navn, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i § 18, stk. 1, 1. pkt., at »den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers« ændres til »investeringsrådgiverens eller boligkreditformidlerens«.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til nr. 32

Den gældende § 20 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for finansielle rådgiveres, investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Det foreslås i § 20, at »finansielle rådgiveres,« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det, jf. lovforslagets § 17.

Til § 12

Til nr. 1

Det fremgår af § 5, stk. 1, nr. 20, i lov om finansiel virksomhed, at et formålsbestemt selskab er et selskab, hvis væsentligste formål er at udstede omsættelige værdipapirer eller på anden vis at skaffe finansiering til køb af aktiver indført i et refinansieringsregister og omfattet af § 152 p fra pengeinstitutter med tilladelse fra Finanstilsynet til at oprette et refinansieringsregister.

Definitionen af et formålsbestemt selskab, i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 20, er tilføjet ved lov nr. 1613 af 26. december 2013 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om

værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og lov om tinglysning og er indført samtidig med de regler, der muliggør at pengeinstitutter kan oprette refinansieringsregistre med henblik på at foretage sekuritisering, dvs. udstedelse af værdipapirer med sikkerhed i puljer af lån, kreditter og leasingkontrakter til erhvervsvirksomhed.

Definitionen i nr. 20 foreslås ophævet, da sekuritiseringsområdet siden 2019 har været reguleret af EU-reguleringen, nærmere bestemt STS-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering). Her findes definitionen ”sekuritiseringssenhed med særligt formål” eller SSPE (art. 2, stk. 1, nr. 2), som allerede kan benyttes og fremover vil benyttes i stedet for formålsbestemt selskab.

De danske regler om sekuritiseringer bliver således ikke benyttet og afskaffelsen af dem vil ikke have nogen umiddelbar indflydelse på sekuritiseringer.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til lovforslagets pkt. 3.9.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2

Den gældende § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed. Egnethedskravet følger af § 64, stk. 1, nr. 1, hvorefter medlemmer af bestyrelsen eller direktionen skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Den gældende § 64, stk. 2, fastsætter, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiel virksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det følger videre af den gældende § 64, stk. 5, nr. 1, at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til lovforslagets pkt. 3.8.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 8* i § 64, i lov om finansiel virksomhed, hvoraf det fremgår, at for bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere i henhold til § 64, stk. 2, vil skulle påse, at bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, opfylder egnethedskravet i § 64, stk. 1, nr. 1, der stiller krav om, at bestyrelsesmedlemmet har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet, når bestyrelsesmedlemmet tiltræder stillingen. Finanstilsynet vil fremover alene skulle påse at bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, opfylder hæderlighedskravene i § 64, stk. 1, nr. 2-5, når bestyrelsesmedlemmet tiltræder stillingen.

Den foreslåede bestemmelse vil også indebære, at der ikke længere påhviler bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, en pligt til at indsende Finanstilsynet oplysninger om sin viden, faglige kompetence eller erfaring i forbindelse med sin indtræden som bestyrelsesmedlem.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Overskriften foreslås ophævet som en konsekvens af lovforslagets § 12, nr. 4, da alle bestemmelser under overskriften foreslås ophævet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af §§ 152 i – 152 y i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter har mulighed for at lade en række lån m.v. til erhvervsvirksomheder indgå i en større pulje, der sælges videre til en såkaldt berettiget enhed, som derefter udsteder obligationer med sikkerhed i pengestrømmene fra lånene m.v. i puljen, såkaldte refinansieringsregistre. Dette sker ved oprettelse af et formålsbestemt selskab, som defineret i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 20. Dette kaldes registerbaseret sekuritisering, idet overdragelsen af lån m.v. sker ved, at disse indføres i et refinansieringsregister, som indeholder oplysninger om de enkelte lån, jf. § 152 i, stk. 3 og 4, og § 152 j i lov om finansiel virksomhed. Pengeinstituttet opnår herved en mulighed for at frigøre likviditet fra sin balance, så der kan ydes flere lån til de mindre virksomheder og derudover kan pengeinstituttet reducere deres kapitalkrav.

Det fremgår af § 152 i, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter skal ansøge om tilladelse hos Finanstilsynet til at oprette og føre et refinansieringsregister. Det fremgår af § 152 i, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fører en database over, hvilke pengeinstitutter, der har opnået en tilladelse efter stk. 1. Finanstilsynets fører derudover registre over de refinansieringstransaktioner, som de pågældende pengeinstitutter har gennemført.

I forbindelse med transaktioner baseret på refinansieringsregistre kan der anvendes en såkaldt repræsentant. Reglerne i lov om finansiel virksomhed om refinansieringsregistre skal derfor ses i sammenhæng med reglerne om repræsentanter for obligationsudstedelser i § 1, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. Disse regler giver mulighed for, at der kan udpeges og registreres en repræsentant i forbindelse med obligationsudstedelser, som fungerer som kontaktpunkt mellem udsteder og obligationsejerne.

Det foreslås, at §§ 152 i-152 y, i lov om finansiel virksomhed, der vedrører refinansieringsregistre, ophæves.

Dette skyldes, at der sideløbende med de danske regler om refinansieringsregistre for sekuritiseringer er kommet EU-regler på området i form af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering (STS-forordningen)

Refinansieringsregister er i EU-lovgivningen suppleret af ”securitiseringsregister”, som defineret i STS-forordningens art. 2, stk. 1 nr. 23) som ”en juridisk person, der på central vis indsamler og vedligeholder optegnelser over securitiseringer. ESMA fører en liste over alle sekuritiseringer der lever op til kravene efter STS-forordningen.

Reguleringen af sekuritiseringer er blevet gennemgående reguleret på EU-plan, med et regelsæt, der sætter en ramme, der muliggør sekuritiseringer inden for et andet regelsæt end de danske regler. Det finansielle område har i forvejen en høj grad af harmonisering på tværs af EU-lande. Dette vil give nemmere forhold for finansielle virksomheder, der vil agere på tværs af EU-lande. Derfor vil virksomheder oftere anvende et europæisk regelsæt, frem for et nationalt sæt af regler. Det vil også være mere simpelt for institutterne at anvende de samme definitioner, som man bruger i andre EU-lande. Desuden vil reglerne i højere grad fortolkes ens på tværs af EU-lande, hvilket vil medføre, at institutter i højere grad kan skele til andre institutter i forhold til fortolkning og anvendelse af reglerne.

Ophævelsen af reglerne vil ikke få umiddelbare konsekvenser for området for sekuritiseringer i Danmark. De regler, der foreslås ophævet, spiller ingen rolle ift. reguleringen af sekuritiseringer i medfør af EU-reglerne, og der vil gælde samme krav for sekuritiseringer, uanset om de nationale bestemmelser ophæves. Derfor foreslås det at ophæve bestemmelserne og på den måde mindske mængden af bestem-

melser i lov om finansiel virksomhed og gøre regelværket mere simpelt. Desuden er mulighederne for at lave og bruge refinansieringsregistre, efter bestemmelserne i §§ 152 i – 152 y, aldrig har blevet udnyttet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af § 198, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder omfattet af § 79 a, stk. 1, årligt skal foretage indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 79 a. Indberetningerne skal ske i overensstemmelse med skemaer og vejledninger udfærdiget af Finanstilsynet og skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Det foreslås, at § 198, stk. 3, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen vil medføre, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder omfattet af § 79 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ikke længere vil være forpligtet til årligt at foretage indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 79 a.

Baggrunden for det foreslåede er, at der som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, ikke længere er behov for, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder omfattet af § 79 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, årligt foretager indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 79 a. Det skyldes, at Finanstilsynet som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven ikke længere er forpligtet til at indhente og videregive oplysningerne i et digitalt læsbart format til Erhvervsstyrelsen til brug for offentliggørelse af informationerne om kønsfordeling og målsætninger på en særlig hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

Forslaget medfører ikke, at de omfattede virksomheder ikke skal opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn, som kræves efter § 79 a, i lov om finansiel virksomhed, men alene, at pligten til at indberette oplysningerne til Finanstilsynet ophæves, herunder pligten til at indsende oplysningerne til Finanstilsynet i elektronisk form.

Til nr. 6

Det fremgår af § 224, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse fra et pengeinstitut med tilladelse til at føre et refinansieringsregister, hvis pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2, 4 eller 5, § 152 l, § 152 m, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 152 j, stk. 5, eller § 152 m, stk. 2.

Bestemmelserne som refereret i stk. 4 vedrører de registreringer, der skal ske, når man fører refinansieringsregistre over, hvem der kan sælges aktiver til og videregivelse af væsentlig viden om aktiverne i registreret.

Bestemmelsen i § 224, stk. 4 foreslås ophævet, da den giver Finanstilsynet sanktionsmuligheder i medfør af reglerne om refinansieringsregistre, som foreslås ophævet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 12 nr. 4 og til pkt. 3.9.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af § 331 i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fremmer den offentlige forbrugersinformation på det finansielle område.

Det foreslås, at § 331 ophæves.

Ophævelsen af bestemmelsen skal sikre, at det offentlige ikke varetager opgaver, som løses tilfredsstillende af det private marked. Der findes således allerede i dag mange aktører, som yder forbrugerinformation på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 12 nr. 6, vil medføre, at Finanstilsynet ikke længere skal varetage den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område, og at de eksisterende medieplatforme nedlægges, herunder f.eks. www.raadtilpenge.dk og de grupper på sociale medier, som Finanstilsynet har oprettet for at fremme den offentlige forbrugerinformation.

Med nedlæggelsen af nedlægges samtidig facebookgruppen *På Røven* og *Tjek Boliglån*, der giver mulighed for at sammenligne priser på en række forskellige boliglån med 1. prioritet i fast ejendom ydet af banker og realkreditinstitutter i det seneste kvartal.

Ophævelsen vil endvidere medføre, at Finanstilsynet i EU-sammenhænge, herunder i arbejdsgrupper og komitéer i de europæiske tilsynsmyndigheder, EBA, ESMA og EIOPA ikke længere vil have en rolle i forhold til finansielle færdigheder og uddannelsesinitiativer på forbrugerområdet. Finanstilsynet vil dermed ikke fremadrettet vil bidrage til disse myndigheders arbejde med at revidere og koordinere på dette område, der følger af forordningerne for de tre europæiske myndigheders arbejde. Disse forordninger stiller ikke krav om, at medlemsstaterne skal have særlige myndigheder, der beskæftiger sig med forbrugerinformation.

Finanstilsynet vil som følge af ophævelsen af § 331, ikke kunne gennemføre andre kampagner på dette område, ligesom tilsynet fremadrettet heller ikke vil kunne bidrage til forhandlingerne i rådet om initiativer vedrørende forbrugerinformation, som f.eks. de netop vedtagne rådskonklusioner om finansiell dannelse.

Finanstilsynet vil dog fortsat orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, jf. § 354 b, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet vil også i relevant omfang lægge materiale ud på sin hjemmeside om forståelsen af den forbrugerbeskyttende lovgivning, som forbrugerne kan bruge til at styrke deres kendskab til de rettigheder, som de finansielle regler giver forbrugerne. Finanstilsynet vil endvidere fortsat advare om produkter eller udbydere, som tilsynet ikke mener skaber værdi for forbrugerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Den gældende § 361, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed, indeholder i nr. 1-3, regler om, at de fysiske og juridiske personer omfattet af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet. § 361, stk. 5, nr. 2, i lov om finansielle virksomheder, bestemmer, at virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, betaler 26.800 kr.

Det foreslås i § 361, stk. 5, at »finansielle rådgivere,« udgår.

Det foreslåede medfører, at finansielle rådgivere pr. 1. januar 2025 ikke længere er omfattet af kravet om at betale en årlig afgift til Finanstilsynet. Det betyder, at de finansielle rådgivere, som får inddraget deres tilladelse pr. 1. marts 2025, ikke skal betale afgift til Finanstilsynet for året 2025. Det betyder også, at de finansielle rådgivere, som ønsker at fortsætte med at rådgive om forsikring, pension eller investeringsprodukter, og derfor søger om tilladelse som forsikringsformidler, investeringsrådgiver eller begge senest den 28. februar 2025, heller ikke skal betale afgift til Finanstilsynet for tilladelsen som finansiell rådgiver for året 2025. Disse virksomheder vil i stedet skulle betale afgift til Finanstilsynet for de nye tilladelser som henholdsvis forsikringsformidler og investeringsrådgiver, dvs. efter reglerne i § 362, stk. 5-7, og § 361, stk. 5, nr. 3, der med denne lov ændres til nr. 2, i lov om finansiell virksomhed. For

tilladelsen som forsikringsformidler udgør den årlige afgift 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, dog minimum 2.000 kr. For tilladelsen som investeringsrådgiver, udgør den årlige afgift 18.400 kr.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 9

Den gældende § 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, bestemmer, at 1. pkt., om at boligkreditformidlere betaler et årligt grundbeløb på 16.700 kr., ikke finder anvendelse på virksomheder med tilladelse som finansiel rådgiver, jf. § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås at § 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., ophæves.

Det foreslåede medfører, at en boligkreditformidler, der tidligere har haft en tilladelse som finansiel rådgiver, men får en ny tilladelse som forsikringsformidler, investeringsrådgiver eller begge, skal betale afgift til Finanstilsynet for hver tilladelsestype efter reglerne i § 362, stk. 5-7, og § 361, stk. 5, nr. 3, der med denne lov ændres til nr. 2, i lov om finansiel virksomhed. For tilladelsen som forsikringsformidler udgør afgiften 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, dog minimum 2.000 kr. For tilladelsen som investeringsrådgiver, udgør afgiften 18.400 kr. årligt.

Dermed kan en boligkreditformidler, der i dag også har tilladelse som finansiel rådgiver, ikke længere nøjes med at betale én afgift til Finanstilsynet. Hvorvidt det for den enkelte virksomhed vil være et lavere beløb eller et højere beløb end tidligere vil dels afhænge af, hvor mange tilladelser virksomheden fremover skal have, og dels afhænge af virksomhedens omsætning, jf. reglerne om afgift for forsikringsformidlere. De finansielle rådgivere, der som følge af afskaffelsen af tilladelsen, skal have ny tilladelse som forsikringsformidler, investeringsrådgiver eller begge vil dog også få mulighed for at udøve flere ydelser end tidligere, da de også vil kunne formidle produkter til og rådgive erhvervs kunder. Det vurderes således mest rimeligt, at virksomheden betaler en årlig afgift baseret på det konkrete antal af tilladelser, da Finanstilsynet dermed også fører tilsyn med virksomheden på flere områder.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 10

Den gældende § 361, stk. 5, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, bestemmer, at virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, betaler 26.800 kr.

Det foreslås at § 361, stk. 5, nr. 2, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Der henvises til lovforslagets § 11 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 11

Det fremgår af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af visse regler om refinansieringsregistre kan straffes med bøde.

Det drejer sig om § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 og 5, § 152 m, stk. 1. Bestemmelserne drejer sig om tilladelse til at føre refinansieringsregistre over, hvem der kan sælges aktiver til og videregivelse af væsentlig viden.

Bestemmelsen foreslås ophævet som konsekvens af, at de bestemmelser, den gør strafbelagte, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 12, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 12, nr. 4.

Til nr. 12

Det fremgår af § 373, stk. 3, at en finansiel virksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 152 k, stk. 4, kan straffes med bøde.

§ 152 k, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed vedrører Finanstilsynets mulighed for at give et pengeinstitut med tilladelse om at føre refinansieringsregistre, et påbud om at ophøre med at sælge aktiver, hvis de sælger til andre end et formålsbestemt selskab, et andet pengeinstitut, et fællesejet sektorselskab, et forsikringselskab eller en firmapensionskasse.

Bestemmelsen foreslås tilpasset og henvisningerne til § 152 k, stk. 4 foreslås slettet som konsekvens af at de bestemmelser den gør strafbelagte foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 12, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. § 12, nr. 4.

Til nr. 13

Det fremgår af § 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed bl.a., at forældelsesfristen for overtrædelse af § 152 m, stk. 1, er 10 år.

Den almindelige forældelsesfrist for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed er 5 år, jf. § 373, stk. 9.

§ 152 m vedrører det tilfælde, at et pengeinstitut, der administrer aktiver i et refinansieringsregister, opnår væsentligt viden om aktiverne i refinansieringsregistret, og at de i dette tilfælde skal videregive denne viden til den berettigede enhed, som udsteder omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, med sikkerhed i aktiverne i refinansieringsregistret.

Bestemmelsen foreslås tilpasset og henvisningerne til § 152 m, stk. 1 foreslås slettet som konsekvens af, at den bestemmelse, for hvilken den forlænger forældelsesfristen, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 12, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 12, nr. 4.

Til § 13

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 29, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at det tekniske grundlag m.v. skal anmeldes til Finanstilsynet senest samtidig med, at grundlaget m.v. tages i anvendelse. Tilsvarende gælder for ændringer i de angivne forhold.

Det foreslås, at § 29, stk. 1, angiver, hvilke forhold det tekniske grundlag m.v. skal indeholde. Der er med den nye formulering ikke tilsigtet ændringer af gældende ret for selve indholdet af det tekniske grundlag m.v. Den foreslåede ændring af § 29, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed vil således være en videreførelse af gældende ret om selve indholdet af det tekniske grundlag m.v.

Det foreslås, at indsætte en ny § 29, stk. 2, som angiver de nævnte forhold i det tekniske grundlag m.v. samt ændringer af disse forhold, som skal anmeldes til Finanstilsynet. Den foreslåede ændring af stk. 1 og 2 vil således medføre, at visse dele af det tekniske grundlag m.v. ikke længere skal anmeldes til Finanstilsynet. Det drejer sig om forhold, der vedrører principper for genforsikring, regler for afgivelse af helbredsoplysninger samt regler for overførsler af pensionsordninger. Det bemærkes, at ophævelse af anmeldelseskravet for overførsler af pensionsordninger ikke gælder for omkostningssatser/gebyrer for overførsel af pensionsordninger, da dette er omfattet af § 29, stk. 1, nr. 2.

Foruden ophør af anmeldelseskravet for visse dele af det tekniske grundlag m.v., er der ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af gældende ret. Kravene om rimelighed og betryggende grundlag, som følger af §

30 i lov om forsikringsvirksomhed, gælder således fortsat, uanset om forholdet ikke længere vil skulle anmeldes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 29, stk. 3, som bliver til stk. 4, ændres, så Finanstilsynets har mulighed for at fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1 og 2.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af § 29, stk. 1 og 2, der vil medføre, at kravet om anmeldelse flyttes til stk. 2.

Til nr. 3

Den gældende § 105, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter egnetheds- og hæderlighedskravene til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed samt for generalagenter. Egnethedskravet følger af § 105, stk. 1, nr. 1, hvorefter medlemmer af bestyrelsen, direktionen eller generalagenter skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Det fremgår af den gældende § 105, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et forsikringsselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det fremgår af § 105, stk. 5, 1. pkt. i lov om forsikringsvirksomhed, at medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i et forsikringsselskab skal meddele Finanstilsynet om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i forsikringsselskabets ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.8.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 9* i § 105, i lov om forsikringsvirksomhed, hvoraf det fremgår, at for bestyrelsesmedlemmer i gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere i henhold til § 105, stk. 2, vil skulle påse, at bestyrelsesmedlemmer i gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, opfylder egnethedskravet i § 105, stk. 1, nr. 1, der stiller krav om, at bestyrelsesmedlemmet har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet, når bestyrelsesmedlemmet tiltræder stillingen. Finanstilsynet vil fremover alene skulle påse, at et bestyrelsesmedlem i et gruppe 2-forsikringsselskab, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, opfylder hæderlighedskravene i § 105, stk. 1, nr. 2-5, når bestyrelsesmedlemmet tiltræder stillingen.

Den foreslåede bestemmelse vil også indebære, at der ikke længere påhviler bestyrelsesmedlemmer i et gruppe 2-forsikringsselskab, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, en pligt til at indsende Finanstilsynet oplysninger om sin viden, faglige kompetence eller erfaring i forbindelse med sin indtræden som bestyrelsesmedlem.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i pkt. 3.8.

Til nr. 4

Det fremgår af § 192, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder omfattet af § 100, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, årligt skal foretage indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 100. Indberetningerne skal

ske i overensstemmelse med skemaer og vejledninger udfærdiget af Finanstilsynet og skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Det foreslås, at § 192, stk. 2, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen vil medføre, at forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder omfattet af § 100, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, ikke længere vil være forpligtet til årligt at foretage indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 100.

Baggrunden for det foreslåede er, at der som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, ikke længere er behov for, at forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder omfattet af § 100, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, årligt foretager indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 100. Det skyldes, at Finanstilsynet som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven ikke længere er forpligtet til at indhente og videregive oplysningerne i et digitalt læsbart format til Erhvervsstyrelsen til brug for offentliggørelse af informationerne om kønsfordeling og målsætninger på en særlig hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

Forslaget medfører ikke, at de omfattede virksomheder ikke skal opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn, som kræves efter § 100, i lov om forsikringsvirksomhed, men alene, at pligten til at indberette oplysningerne til Finanstilsynet ophæves, herunder pligten til at indsende oplysningerne til Finanstilsynet i elektronisk form.

Til nr. 5

Det foreslås i § 322, *stk. 1* at ændre »§ 29, stk. 3,« til: »§ 29, stk. 4,«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af § 29, stk. 3 til § 29, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed.

Til § 14

Til nr. 1

Det fremgår af § 159, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder omfattet af § 71, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, årligt skal foretage indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 71. Indberetningerne skal ske i overensstemmelse med skemaer og vejledninger udfærdiget af Finanstilsynet og skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Det foreslås, at § 159, stk. 2, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen vil medføre, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder omfattet af § 71, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, ikke længere vil være forpligtet til årligt at foretage indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 71.

Baggrunden for det foreslåede er, at der som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, ikke længere er behov for, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder omfattet af § 71, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, årligt foretager indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 71. Det skyldes, at Finanstilsynet som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven ikke længere er forpligtet til at indhente og videregive oplysningerne i et digitalt læsbart format til Erhvervsstyrelsen til brug for

offentliggørelse af informationerne om kønsfordeling og målsætninger på en særlig hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

Forslaget medfører ikke, at de omfattede virksomheder ikke skal opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn, som kræves efter § 71, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, men alene, at pligten til at indberette oplysningerne til Finanstilsynet ophæves, herunder pligten til at indsende oplysningerne til Finanstilsynet i elektronisk form.

Til § 15

Til nr. 1

Det fremgår af § 131, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af § 28, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., årligt skal foretage indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 28. Forvalteren skal for hver af de fonde, som forvalteren er ansvarlig for, jf. § 28, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., foretage tilsvarende årlige indberetninger. Indberetningerne skal ske i overensstemmelse med skemaer og vejledninger udfærdiget af Finanstilsynet og skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Det foreslås, at § 131, stk. 7, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af § 28, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ikke længere vil være forpligtet til årligt at foretage indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 28, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen vil også medføre, at forvalteren ikke længere vil være forpligtet til at foretage tilsvarende årlige indberetninger for hver af de fonde, som forvalteren er ansvarlig for, jf. § 28, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Baggrunden for det foreslåede er, at der som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, ikke længere er behov for, at forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af § 28, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., årligt foretager indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 28. Der er heller ikke længere behov for, at forvalteren foretager tilsvarende årlige indberetninger for hver af de fonde, som forvalteren er ansvarlig for, jf. § 28, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det skyldes, at Finanstilsynet som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven ikke længere er forpligtet til at indhente og videregive oplysningerne i et digitalt læsbart format til Erhvervsstyrelsen til brug for offentliggørelse af informationerne om kønsfordeling og målsætninger på en særlig hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

Forslaget medfører ikke, at de omfattede virksomheder ikke skal opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn, som kræves efter § 28 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., men alene, at pligten til at indberette oplysningerne til Finanstilsynet ophæves, herunder pligten til at indsende oplysningerne til Finanstilsynet i elektronisk form.

Til § 16

Til nr. 1

Det fremgår af § 97, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v., at investeringsforeninger og SIKAV'er omfattet af § 58, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., årligt skal foretage indberetninger til

Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 58 i lov om investeringsforeninger m.v. Indberetningerne skal ske i overensstemmelse med skemaer og vejledninger udfærdiget af Finanstilsynet og skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Det foreslås, at § 97, stk. 3, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af bestemmelsen vil medføre, at investeringsforeninger og SIKAV'er omfattet af § 58, stk. 1, ikke længere vil være forpligtet til årligt at foretage indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 58 i lov om investeringsforeninger m.v.

Baggrunden for det foreslåede er, at der som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, ikke længere er behov for, at investeringsforeninger og SIKAV'er omfattet af § 58, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., årligt foretager indberetninger til Finanstilsynet af oplysninger relateret til de forpligtelser til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, der følger af § 58. Det skyldes, at Finanstilsynet som følge af ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven ikke længere er forpligtet til at indhente og videregive oplysningerne i et digitalt læsbart format til Erhvervsstyrelsen til brug for offentliggørelse af informationerne om kønsfordeling og målsætninger på en særlig hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

Forslaget medfører ikke, at de omfattede virksomheder ikke skal opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn, som kræves efter § 58 i lov om investeringsforeninger m.v., men alene, at pligten til at indberette oplysningerne til Finanstilsynet ophæves, herunder pligten til at indsende oplysningerne til Finanstilsynet i elektronisk form.

Til § 17

Det foreslås i stk. 1, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 11, nr. 1-8, 10-12 og 17-32.

Det foreslåede er en del af forslaget om, at afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver opdeles i to tempi, hvor første del skal træde i kraft den 1. januar 2025, og anden del skal træde i kraft ved at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse ved udstedelse af en bekendtgørelse om ikrafttræden.

Det foreslåede stk. 2 vedrører de bestemmelser i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der indeholder referencer til finansielle rådgivere, og et forslag om, at ændre lovens titel så finansielle rådgivere udgår, så loven fremover vil hedde lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

De ændringer, der er oplyst i det foreslåede stk. 2, vil skulle træde i kraft, når erhvervsministeren udsteder en bekendtgørelse herom. På den måde sikres det, at reguleringen af finansielle rådgivere først ophæves, når alle indkomne ansøgninger fra finansielle rådgivere om ny tilladelse som forsikringsformidler, investeringsrådgiver eller begge er færdigbehandlede.

Ophævelse af tilladelsen som finansiel rådgiver vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere skal behandle ansøgninger om tilladelse som finansiel rådgiver, føre et offentligt register over finansielle rådgivere eller føre tilsyn med de finansielle rådgivere. Dog vil de finansielle rådgivere, der i dag udøver rådgivning om forsikrings- eller investeringsprodukter kunne blive omfattet af en overgangsordning, hvis de søger om tilladelse enten som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver eller begge dele. I så fald vil de fremadrettet blive underlagt tilsyn i forhold til disse regelsæt og blive registreret i de offentlige registre herover.

Samtidig med afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver foreslås det derfor at etablere en

overgangsordning, som sikrer, at de finansielle rådgivere, som skal rådgive forbrugere om forsikrings- eller investeringsprodukter, søger tilladelse som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver, og at Finanstilsynet har mulighed for at behandle ansøgningerne, inden tilladelsen som finansiell rådgiver bortfalder.

Den foreslåede model til en overgangsordning vil indebære, at det allerede pr. 1. januar 2025 bliver muligt for virksomheder at rådgive om ind- og udlån, med undtagelse af boligkreditaftaler, til forbrugere uden at have en tilladelse som finansiell rådgiver. For det andet vil den indebære, at de virksomheder, der har en tilladelse som finansiell rådgiver, og som fremover ønsker at rådgive om forsikring, pension eller investeringsprodukter, vil skulle søge om de nye relevante tilladelser senest den 28. februar 2025, hvis de vil kunne fortsætte deres virksomhed, indtil ansøgning om tilladelse som forsikringsformidler, investeringsrådgiver eller begge dele er blevet behandlet færdig af Finanstilsynet. Dermed vil de finansielle rådgivere, som yder rådgivning om pension, forsikring og investeringsprodukter, kontinuerligt være underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 2, nr. 3 og 4, §§ 12 og 14-16, har virkning for regnskabsår der starter den 1. januar 2024 eller senere.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder, som efter selskabslovgivningen er forpligtet til at opstille måltal og politikker for det underrepræsenterede køn i ledelsen, vil blive undtaget fra pligten til at rapportere herom i ledelsesberetningen for regnskabsår, der starter den 1. januar 2024 eller senere.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 3, stk. 9, i lov om finansielle virksomheder, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere som affattet ved denne lovs § 11, nr. 16, ophæves, når erhvervsministeren ved bekendtgørelse fastsætter det.

§ 3, stk. 9, indføres med dette lovforslags § 11, nr. 16, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere og bestemmer, at betingelserne i *stk. 3*, nr. 1-5, finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der har fået tilladelse som finansiell rådgiver.

I nærværende lovforslag foreslås det, at afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver opdeles i to tempi, hvor første del skal træde i kraft den 1. januar 2025 og anden del skal træde i kraft ved at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler ved udstedelse af en bekendtgørelse om ikrafttræden.

Bestemmelsen i § 3, stk. 9, der foreslås indsat med lovforslagets § 11, nr. 16, er et led i første del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver, der sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 11, nr. 9 og 13-16, er foreslået til at skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Forslaget indebærer, at § 3, stk. 9, der udgør en overgangsbestemmelse, kan ophøre, når afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver er gennemført helt.

Denne ændring vil ophøre, når erhvervsministeren ved bekendtgørelse fastsætter det. Det er forventningen, at dette vil ske samtidig med det tidspunkt for ikrafttrædelse, som erhvervsministeren fastsætter for de bestemmelser, der er anført i *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet med virkning fra den 1. marts 2025 inddrager alle finansielle rådgiveres tilladelse og sletter de finansielle rådgivere fra Finanstilsynets offentlige register, jf. § 4 a, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. 1. pkt. gælder ikke, hvis den finansielle rådgiver senest den 28. februar 2025 har indgivet ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsdistribution som forsikringsformidler, jf. § 3 i lov om forsikringsformidling, eller om tilladelse som investeringsrådgiver, jf. § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere eller boligkreditformidlere. I disse tilfælde inddrager Finanstilsynet først den finansielle rådgivers tilladelse og sletter virksomheden fra Finanstilsynets offentlige register, når ansøgningerne er færdigbehandlede af Finanstilsynet.

Bestemmelsen er en overgangsbestemmelse. *Stk. 5, 1. pkt.*, medfører, at de finansielle rådgivere, som

i dag kun rådgiver om ind- og udlån, med undtagelse af boligkreditaftaler, eller som fremover ønsker at rådgive om kun disse produkter ikke er underlagt tilsyn hermed pr. 1. januar 2025 og uden selv at skulle bede aktivt om det, får inddraget deres tilladelse som finansiel rådgiver og bliver slettet fra det offentlige register pr. 1. marts 2025.

Stk. 5, 2. pkt., medfører, at Finanstilsynet først inddrager den finansielle rådgivers tilladelse og sletter virksomheden fra Finanstilsynets offentlige register, når ansøgningerne om at overgå til en eller flere af de øvrige tilladelsesformer er færdigbehandlet af Finanstilsynet. Det betyder, at virksomheder der i dag rådgiver om forsikring, pension eller investeringsprodukter, eller som fremover ønske at rådgive om alle eller dele af disse produkter, vil kunne søge om de nye relevante tilladelser senest den 28. februar 2025, og være sikker på at kunne fortsætte med sin virksomhed, indtil ansøgning om tilladelse som forsikringsformidler, investeringsrådgiver eller begge er blevet behandlet færdig af Finanstilsynet. Dermed vil de finansielle rådgivere, som yder rådgivning om pension, forsikring og investeringsprodukter, også hele tiden være underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

De eksisterende finansielle rådgivere skal i dag for at få tilladelse, som anført ovenfor, leve op til krav om, at ledelsen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed skal være egnet og hæderlig. Der stilles desuden krav om, at de har forretningsgange på alle væsentlige områder, har en ansvarsforsikring og, hvis de modtager betroede midler, en klientkonto og der er stillet sikkerhed herfor. Disse krav stilles også for at få tilladelse som investeringsrådgiver og til dels for at få tilladelse som forsikringsformidler. Det vurderes derfor, at det vil være forholdsvist let for de finansielle rådgivere at leve op til tilladelseskravene for de nye tilladelsestyper. Det vil dog stadig kræve, at ansøgeren oplyser om andre forhold, herunder om virksomheden vil være uafhængig forsikringsformidler, og at erklæringer om ansvarsforsikring mv. stilles på ny, da der skal anvendes andre blanketter. Samtidig vil en virksomhed, der ansøger om tilladelse som investeringsrådgiver, også skulle leve op til kravene om kvalificerede ejere, jf. § 3, stk. 4, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Stk. 6 indebærer, at anmodninger om en vejledende udtalelse skal være modtaget hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen senest den 31. december 2024, hvis den skal behandles af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens enhed for pålidelighedsvurderinger.

Til § 18

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens §§ 5, 11, 12, 14, 15 og 16 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, er ikke anordnet på Færøerne.

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed er anordnet på

Færøerne ved kongelig anordning nr. 86 af 10. februar 2006.

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Efter § 30 i lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslagets § 13 skal dog ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne

er overtaget og dermed reguleres af færøske love. Lov om forsikringsvirksomhed gælder derfor ikke for Færøerne og indeholder ikke en anordningshjemmel.

Det foreslås i *stk.* 3, at lovens §§ 1, 2, 5, 11, 12, 13, 14, 15 og 16 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, er ikke anordnet på Grønland.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov om forsikringsvirksomhed følger hovedlovens territoriale gyldighedsområde. Efter § 355 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v. finansielle rådgivere gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan med undtagelse af §§ 336 og 343-354 ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere følger hovedlovens territoriale gyldighedsområde. Efter § 30 i lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og lov nr. 639 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

Økonomisk bistand til moderselskaber, kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.v.

§ 210. Et kapitalselskab kan direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapital- ejere eller ledelsen i selskabet, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt. Tilsvarende gælder i forhold til kapitalejere eller ledelsen i selskabets moderselskab og i andre virksomheder end moderselskaber, der har bestemmende indflydelse over selskabet. 1. pkt. gælder også personer, der er knyttet til en person, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. ved ægteskab, ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje, eller som på anden måde står den pågældende særlig nær.

Stk. 2. For at et kapitalselskab kan yde økonomisk bistand, jf. stk. 1, skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Den økonomiske bistand skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver, jf. § 180, stk. 2, og skal ydes på sædvanlige markedsvilkår.
- 2) Beslutningen om at yde økonomisk bistand skal enten træffes af generalforsamlingen eller af selskabets centrale ledelsesorgan efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Generalforsamlingens bemyndigelse kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger. Den økonomiske bistand må ikke udgøre et større beløb, end det der er foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.
- 3) Beslutningen om at yde økonomisk bistand kan først træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport.

Stk. 3. Yder et kapitalselskab økonomisk bistand i form af selvfinansiering, skal betingelserne i §§ 206-209 være opfyldt.

§ 211. Uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt, kan et kapitalselskab direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for danske og visse udenlandske moderselskabers forpligtelser.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, hvilke udenlandske moderselskaber der er omfattet af stk. 1.

§ 212. Uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt, kan et kapitalselskab som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition direkte eller indirekte stille midler

1. *Overskriften* før § 210 ophæves.

2. §§ 210-212 ophæves.

til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for personkredsen, der er nævnt i § 210.

Undtagelse vedrørende pengeinstitutter m.v.

§ 213. §§ 206 og 210 finder ikke anvendelse på pengeinstitutter og på realkreditlån ydet af et realkreditinstitut.

Undtagelse vedrørende medarbejdere

§ 214. §§ 206 og 210 finder ikke anvendelse på dispositioner foretaget med henblik på at erhverve kapitalandele af eller til medarbejderne i selskabet eller i et datterselskab.

Stk. 2. Ledelsesprotokollen for det centrale ledelsesorgan skal indeholde bemærkning om enhver disposition omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Dispositioner omfattet af stk. 1 kan kun ske med midler, der i henhold til § 180 kan udbetales som udbytte.

Tilbagebetaling

§ 215. Hvis et kapitalselskab har ydet økonomisk bistand i strid med §§ 206 og 210, skal beløbet tilbageføres til selskabet sammen med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat i § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct., medmindre højere rente er aftalt.

Stk. 2. Kan tilbagebetaling ikke finde sted, eller kan aftaler om anden økonomisk bistand ikke bringes til ophør, indstår de personer, der har truffet aftale om eller opretholdt dispositioner i strid med §§ 206 og 210 for det tab, som kapitalselskabet måtte blive påført.

Stk. 3. Sikkerhedsstillelse foretaget i strid med §§ 206 og 210 er bindende for selskabet, hvis aftaleparten ikke havde kendskab til, at sikkerheden var stillet i strid med disse bestemmelser.

§ 367. Overtrædelse af § 1, stk. 3, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10, 15 og 17, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 49 a, stk. 1-4, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, § 58, § 58 a, stk. 3, 5 og 6, §§ 59-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138, 139-139 b, § 139 c, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 139 d, stk. 1-4 og 6, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, § 181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, § 207, stk. 3, § 210, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, § 339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356, 357 og 359 straffes med bøde. Et selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 206 eller § 210, straffes med bøde.

Stk. 2-4. ...

3. I § 213, § 214, stk. 1, og i § 215, stk. 1-3, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.

4. I § 367, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 210,« og i 2. pkt., udgår »eller § 210«.

§ 2

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, som ændret ved lov nr. 735 af 13. juni 2023 og § 79 i lov nr. 1535 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

§ 35 a. Aktie- og anpartsselskaber samt partnerselskaber, der yder lån, sikkerhedsstillelse eller anden økonomisk bistand i henhold til § 206, stk. 2, § 210 og § 214, stk. 1, i selskabsloven, skal omklassificere et beløb svarende til lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand fra posten ”Overført overskud” eller anden post under egenkapitalen, der kan anvendes til udbytte, til posten ”Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse”. Denne reserve kan ikke elimineres med virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal dog formindskes eller opløses, i det omfang lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand nedbringes eller bringes til ophør.

Stk. 2. Sikkerhedsstillelse, som er foretaget i strid med §§ 206 og 210 i selskabsloven, er omfattet af stk. 1, hvis sikkerhedsstillelsen er bindende for selskabet, jf. § 215, stk. 3, i selskabsloven.

§ 77 c. Fonde, som i henhold til § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, skal medtage de oplysninger, der er nævnt i § 99 b i ledelsesberetningen.

§ 99 b. Virksomheder, der efter den selskabslovgivning, der er gældende for virksomheden, er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn, skal, uanset om virksomheden måtte opfylde betingelserne fra at være undtaget fra forpligtelsen til at opstille måltal, i ledelsesberetningen medtage en oversigt pr. balancedagen over følgende:

- 1) Det samlede antal medlemmer eksklusive eventuelt medarbejdervalgte medlemmer af det øverste ledelsesorgan, og hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf.
- 2) Det samlede antal personer på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, og hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf.
- 3) De i nr. 1 og 2 nævnte tal for de 4 foregående regnskabsår.

Stk. 2. Virksomheder, der efter den selskabslovgivning, der er gældende for virksomheden, er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn, skal ud over oplysningerne i oversigten efter stk. 1 oplyse følgende:

- 1) Måltal i procent for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan, herunder årstallet for, hvornår måltallet forventes opfyldt.

1. I § 35 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »§ 210«.

2. I § 35 a, stk. 2, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.

3. § 77 c ophæves.

4. § 99 b ophæves.

- 2) Måltal i procent for andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, herunder årstallet for, hvornår måltallet forventes opfyldt.
- 3) De i nr. 1 og 2 nævnte tal for de 4 foregående regnskabsår.

Stk. 3. Virksomheder, der pr. balancedagen har en ligelig fordeling af mænd og kvinder i det øverste ledelsesorgan eller på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, skal i tilknytning til oversigten efter stk. 1 angive dette.

Stk. 4. Virksomheder, der efter den selskabslovgivning, der er gældende for virksomheden, er undtaget fra pligten til at opstille måltal, som følge af at de i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, skal i tilknytning til oversigten efter stk. 1 angive dette.

Stk. 5. I tilknytning til oversigten efter stk. 1 skal virksomheden oplyse følgende:

- 1) Status for opfyldelsen af måltallet efter stk. 2, nr. 1.
- 2) De væsentligste handlinger foretaget i regnskabsåret for at opfylde måltallet.
- 3) Hvis det er relevant, årsagen til, at måltallet ikke er opfyldt.

Stk. 6. Virksomheder, der skal oplyse måltal efter stk. 2, nr. 2, skal i tilknytning til oversigten efter stk. 1 redegøre for virksomhedens politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, herunder følgende:

- 1) Det væsentligste indhold af politikken.
- 2) De væsentligste handlinger, som virksomheden har foretaget i regnskabsåret for at nå måltallet og for at omsætte sin politik til handling.
- 3) Status for opfyldelsen af måltallet og, hvis det er relevant, årsagen til, at måltallet ikke er opfyldt.

Stk. 7. Første gang virksomheden skal give oplysninger efter stk. 1, skal virksomheden alene medtage oplysninger for det pågældende regnskabsår i oversigten efter stk. 1. I de efterfølgende regnskabsår skal virksomheden supplere oversigten med oplysninger for tidligere regnskabsår, hvor virksomheden har medtaget oplysninger i oversigten efter stk. 1.

§ 3

I lov om ligestilling af kvinder og mænd, jf. lovbekendtgørelse nr. 1575 af 19. december 2022, foretages følgende ændring:

1. § 11, stk. 5, 3. pkt., ophæves.

§ 11. –

Stk. 2-4. –

Stk. 5. De i stk. 1 og 2 nævnte institutioner og virksomheder m.v., skal hvert andet år til ressortministeren, kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller det kollektive ledelsesorgan i et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, indberette om kønssammensætningen i bestyrelsen m.v. og på de øverste ledelsesniveauer, de even-

tuelt opstillede måltal og status for opfyldelsen, jf. stk. 3 og 4, samt om den eventuelt udarbejdede politik, jf. stk. 4. Indberetningspligten efter 1. pkt. gælder dog ikke for de statslige aktieselskaber, der skal indberette om måltal og politik i henhold til årsregnskabslovens § 99 b.

Stk. 6. –

§ 1 f. –

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle nødvendige oplysninger, herunder handelsdokumenter, kunderegistre, varefortegnelser m.v., til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til denne lov, retsakter nævnt i § 1 eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. –

§ 1 f. –

Stk. 2. –

Stk. 3. Fysiske og juridiske personer, der har aktiviteter omfattet af denne lov eller af retsakter nævnt i § 1, skal yde Erhvervsstyrelsen den fornødne bistand til tilsyns- og kontrolopgavernes effektive gennemførelse efter stk. 1 og 2, herunder udlevere relevante oplysninger, give adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler og bistå ved kontrolbesøg m.v.

§ 2. –

Stk. 1-10. –

Stk. 11. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 1 f, stk. 3.

Stk. 12-14. –

§ 9. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har til opgave at igangsætte og finansiere decentrale erhvervsfremmeindsatser, herunder bl.a. at

1) ---

3) afgive indstilling til erhvervsministeren om anvendelse af midler fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond efter lov om administration af tilskud

§ 4

I lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 9. juni 2011, som ændret ved lov nr. 1732 af 1. december 2020 og senest ved lov nr. 641 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. *§ 1 f, stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

2. I *§ 1 f, stk. 3*, der bliver stk. 2, udgår: »og 2« og », give adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler og bistå ved kontrolbesøg m.v.«.

3. I *§ 2, stk. 11*, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

§ 5

I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 9, stk. 1* indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) udpege klynger inden for de styrkepositioner, som fremgår af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats,«

Nr. 2-8 bliver herefter nr. 3-9.

fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond,

- 4) på anmodning rådgive erhvervsministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækstpolitik,
- 5) udtale sig som høringspart om regionernes udviklingsstrategier,
- 6) styrke koordinationen mellem den kommunale og den nationale erhvervs- og vækstpolitik og bidrage til en sammenhængende indsats for vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark,
- 7) tildele midler til lokale og tværgående turismeprojekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, herunder en destinationsudviklingspulje, der kun kan søges af destinationsselskaber, og
- 8) igangsætte og finansiere grænseoverskridende og internationale aktiviteter, der medvirker til opfyldelse af lovens formål, jf. § 1, og som ligger inden for strategien.

§ 9. ---

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal til Uddannelses- og Forskningsministeriet indstille erhvervs- og teknologiområder, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, jf. § 9 a i lov om teknologi og innovation.

Stk. 6-7. ---

§ 9. ---

Stk. 1-6. ---

§ 138

En ordregiver kan ikke udelukke en ansøger eller en tilbudsgiver, der har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at ansøgeren eller tilbudsgiveren er pålidelig, selv om den pågældende er omfattet af en eller flere af udelukkelsesgrundene i §§ 135-137. Til vurdering af en økonomisk aktørs dokumentation af pålidelighed skal ordregiveren indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

2. § 9, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Til at understøtte danske styrkepositioner identificeret i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpege klynger samt helt eller delvis finansielle klynger og klyngeindsatser.«

3. I § 9 indsættes som stk. 7:

»*Stk. 7.* Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om administration af tilskud, der bevilges til klynger efter stk. 5, herunder regler om tilskudsberettigede ansøgere, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn samt regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.«

§ 6

I udbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 10 af 6. januar 2023, foretages følgende ændring:

1. § 138, stk. 1, 2. pkt. ophæves.

§ 7

I varemærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 88 af 29. januar 2019, foretages følgende ændringer:

Kapitel 6 A

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 45 b. Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af varemærkerettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.

§ 60 d. ---

Stk. 2. For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 45 b, stk. 2, betales 1.500 kr.

Kapitel 7 A

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 41 b. Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af designrettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.

§ 59 d. ---

Stk. 2. ---

1. *Kapitel 6 A* ophæves.

2. *§ 60 d, stk. 2*, ophæves.

§ 8

I designloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 89 af 29. januar 2019, foretages følgende ændringer:

1. *Kapitel 7 A* ophæves.

2. *§ 59 d, stk. 3*, ophæves.

Stk. 3. For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 41 b, stk. 2, betales 1.500 kr.

Kapitel 9 A

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 65 b. Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af patentrettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.

§ 101. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 65 b, stk. 2, betales 1.500 kr.

Kapitel 10 A

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 61 b. Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af brugsmodelrettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

§ 9

I patentloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 90 af 29. januar 2019, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 243 af 7. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 9 A ophæves.

2. § 101, stk. 3, ophæves.

§ 10

I brugsmodelloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 91 af 29. januar 2019, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 10 A ophæves.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.

§ 73 d. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 61 b, stk. 2, betales 1.500 kr.

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere

§ 1. Denne lov finder anvendelse på virksomheder, der som led i deres erhvervsmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder rådgivning om finansielle produkter og formidling af boligkreditaftaler til forbrugere, jf. dog stk. 3. Loven finder endvidere anvendelse på virksomheder, der udøver investeringsrådgivning og aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter.

Stk. 2. Rådgivning efter stk. 1 kan kun udøves af virksomheder, som har fået tilladelse som finansiell rådgiver, som investeringsrådgiver eller som boligkreditformidler i medfør af § 3.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på:

1) Rådgivning om finansielle produkter, som virksomheden udbyder på egne eller andres vegne.

Rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler til virksomhedens egne medarbejdere eller til medarbejdere i en modervirksomhed, dattervirksomhed eller en af modervirksomhedens andre dattervirksomheder.

3) Lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler i forbindelse med udøvelse af anden erhvervsvirksomhed, hvis denne erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret.

4) Rådgivning, som pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber yder om finansielle produkter og boligkreditaftaler.

§ 2. I denne lov forstås ved:

2. §73 d, stk. 3, ophæves.

§ 11

I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 1095 af 21. oktober 2024, foretages følgende ændringer:

Lovens *titel* affattes således: »Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere«.

I § 1, stk. 1, 1. pkt., udgår »rådgivning om finansielle produkter og«.

I § 1, stk. 2, udgår »som finansiell rådgiver,«.

§ 1, stk. 3, nr. 1, ophæves.

Nr. 2-7 bliver herefter nr. 1-6.

I § 1, stk. 3, nr. 2 og 3, der bliver nr. 1 og 2, udgår »finansielle produkter eller«.

I § 1, stk. 3, nr. 4, der bliver nr. 3, udgår »finansielle produkter og«.

§ 2, nr. 1 og 7, ophæves.

Nr. 2-9 bliver herefter nr. 1-7.

- 1) Finansiell rådgiver: En virksomhed, der som led i dennes erhvervmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder rådgivning om finansielle produkter, bortset fra boligkreditaftaler, til forbrugere.
- 2) Boligkreditformidler: En virksomhed, der som led i sin erhvervmæssige hoved- eller bibeskæftigelse præsenterer eller tilbyder boligkreditaftaler til forbrugere, indgår sådanne aftaler med en forbruger på vegne af en kreditgiver eller bistår en forbruger med rådgivning, administration eller andet forberedende arbejde forud for indgåelsen af en boligkreditaftale.
- 3) Investeringsrådgiver: En virksomhed, der udøver investeringsrådgivning vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.
- 4) Investeringsrådgivning: Personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter.
- 5) Boligkreditaftale: En aftale, i henhold til hvilken en kreditgiver yder eller giver tilsagn om at yde en forbruger kredit sikret ved pant eller ved en anden tilsvarende sikkerhedsstillelse eller en anden rettighed knyttet til en fast ejendom til beboelse eller kreditaftaler, som ligger til grund for erhvervelse eller bevarelse af ejendomsretten til grundarealer til eksisterende eller projekterede bygninger.
- 6) Rådgivning: Personlige anbefalinger til en forbruger, som vedrører en eller flere transaktioner i forbindelse med boligkreditaftaler eller finansielle produkter. For så vidt angår boligkreditaftaler, skal anbefalingerne være uafhængige af ydelsen af boligkreditaftalen og de aktiviteter, som ydes af en boligkreditformidler.
- 7) Finansielle produkter: Kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer, pensioner og investeringssprodukter.
- 8) Investeringsprodukter: Instrumenter, jf. bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, indskud i pengeinstitutter, hvor et afkast afhænger af udviklingen i et eller flere underliggende aktiver, garantbeviser, andelsbeviser og pantebreve.
- 9) Forbruger: En person, der i forbindelse med rådgivning omfattet af denne lov hovedsagelig handler uden for sit erhverv.

Kapitel 2

Tilladelse til at udføre virksomhed som finansiell rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler

§ 3. En virksomhed, der yder rådgivning om finansielle produkter, skal have Finanstilsynets tilladelse som finansiell rådgiver. En virksomhed, der yder rådgivning om eller formidling af boligkreditaftaler, skal have Finanstilsynets tilla-

I § 2, nr. 6, der bliver nr. 5, udgår »eller finansielle produkter«.

I § 2, nr. 7, ændres »Kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer« til: »Forsikringer«.

§ 2, nr. 1 og 7, ophæves.

Nr. 2-9 bliver herefter nr. 1-7.

Overskriften til kapitel 2 affattes således:

»Kapitel 2

Tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver og boligkreditformidler«.

§ 3, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

delse som boligkreditformidler. En virksomhed, der udøver investeringsrådgivning, skal have Finanstilsynets tilladelse som investeringsrådgiver.

Stk. 2. En finansiel rådgiver og en investeringsrådgiver kan desuden modtage og formidle ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, til en fondsmægler samt et pengeinstitut eller et realkreditinstitut med tilladelse som værdipapirhandler.

Stk. 3. Finanstilsynet giver tilladelse, når følgende betingelser er opfyldt, jf. dog stk. 4:

- 1) Virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark, jf. dog stk. 5.
- 2) Virksomheden har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, herunder en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, jf. § 8.
- 3) Virksomhedens bestyrelse og direktion, indehaveren, hvis virksomheden drives som en enkeltmandsvirksomhed, eller den eller de ledelsesansvarlige for virksomheden, såfremt virksomheden drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion, opfylder kravene i § 4.
- 4) Virksomheden har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav.
- 5) Virksomheden dokumenterer, såfremt denne modtager betroede midler fra forbrugere, at der er oprettet en særlig konto til indsættelse af betroede midler, og at virksomheden har etableret en sikkerhed for disse midler. En finansiel rådgiver eller boligkreditformidler, som ikke modtager betroede midler, skal erklære dette over for Finanstilsynet.

Stk. 4. Virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, skal endvidere opfylde følgende betingelser for, at Finanstilsynet kan give tilladelse, jf. stk. 3:

- 1) Kriterierne i § 61 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, når virksomheder er ejere af en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.
- 2) Der må ikke foreligge snævre forbindelser, jf. § 10, nr. 16, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, mellem ansøgeren og andre virksomheder og personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.
- 3) Lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået et samarbejde med på det finansielle område, vedrørende en virksomhed eller en person, ansøgeren har snævre forbindelser med, jf. § 10, nr. 16, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, må ikke kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.
- 4) Betingelserne i kapitel 2 a.

Stk. 5. Finanstilsynet kan uanset stk. 3 give tilladelse som finansiel rådgiver eller som investeringsrådgiver, når virksomheden har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal anmeldes og registreres i Finanstilsynet, inden virksomheden kan påbegyndes.

I § 3, stk. 2, udgår »finansiel rådgiver og en«.

I § 3, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., udgår »finansiel rådgiver eller«.

I § 3, stk. 5, 1. pkt., udgår »finansiel rådgiver eller som«.

Stk. 6. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 3 er opfyldt, herunder en beskrivelse af de aktiviteter, som virksomheden har til hensigt at udøve.

Stk. 7. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indsendes via Finanstilsynets selvbetjeningsløsning vedlagt de nødvendige oplysninger, jf. stk. 6. Kan en ansøgning undtagelsesvis ikke indsendes via selvbetjeningsløsningen, skal ansøgningen vedlagt de nødvendige oplysninger indsendes elektronisk til Finanstilsynet ved anvendelse af Finanstilsynets anmeldelsesblanket.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om den i stk. 3, nr. 4, nævnte ansvarsforsikring og om den i stk. 3, nr. 5, nævnte sikkerhed for betroede midler.

I § 3 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Betingelserne i stk. 3, nr. 1-5, finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der har fået tilladelse som finansiel rådgiver.«

To steder i § 4, *stk. 1*, tre steder i § 4, *stk. 2, 1. pkt.*, i § 6, *stk. 2, § 7, stk. 6, § 10, 1. pkt., § 15, stk. 2*, og § 18, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »en finansiel rådgiver,«.

To steder i § 4, *stk. 3*, i § 10 a, *stk. 2*, og § 21, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår »den finansielle rådgiver,«.

§ 4. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler eller en indehaver af en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed,

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og
- 5) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at personen ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler eller indehaveren af en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal informere Finanstilsynet om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med sin indtræden i virksomhedens ledelse eller for en finansiel rådgiver, en

investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 3, stk. 1. Der skal endvidere gives meddelelse til Finanstilsynet, hvis der efterfølgende sker ændringer i de forhold, som er nævnt i stk. 1, nr. 2-5.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis den finansielle rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

§ 4 a. Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Stk. 2. Registeret, jf. stk. 1, skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Navne på personer i ledelsen for den finansielle rådgivningsvirksomhed i investeringsrådgivervirksomheden og navne på personer i ledelsen for boligkreditformidleren, som er ansvarlige for formidlingsforretningerne.
- 2) Oplysninger om, hvilke andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, end Danmark der ydes boligkreditformidling i.
- 3) Oplysninger om, hvorvidt boligkreditformidleren er bundet eller ej.

§ 5. En finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler er ud over i de tilfælde, der er omfattet af § 4, stk. 2, forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse som henholdsvis finansiell rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af denne lov skal en gang om året indberette virksomhedens omsætning, antal kunder, antal ansatte med kundekontakt og antal indgåede kundeaftaler til Finanstilsynet.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om indberetningen efter stk. 2.

§ 6. En finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal sikre, at virksomhedens ansatte, der yder rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler, har tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kompetencekrav til ansatte hos en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, jf. stk. 1.

En finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

I § 4, stk. 3, ændres »investeringsrådgiver eller boligkreditformidler« til: »investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren«.

I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., og § 7, stk. 2, udgår »finansielle rådgivere,«.

I § 4 a, stk. 2, nr. 1, udgår »den finansielle rådgivningsvirksomhed i«.

I § 5, stk. 1, 1. pkt., udgår »finansiell rådgiver, en« og »finansiell rådgiver,«.

I § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, 1. pkt., og § 10 b, stk. 1, 1. pkt., udgår »finansiell rådgiver, en« I § 6, stk. 1, og § 9, stk. 1, nr. 1, ændres »finansielle produkter« til: »investeringsprodukter«.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om pris- og risikoplysninger for boligkreditaftaler.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om finansielle rådgiveres og investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.

§ 7. En finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om pris- og risikoplysninger for boligkreditaftaler.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om finansielle rådgiveres og investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.

§ 7 b. En finansiell rådgiver og en investeringsrådgiver skal have en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter, for ansatte, der yder investeringsrådgivning og modtager og formidler ordrer til en værdipapirhandler. Den finansielle rådgiver og investeringsrådgiveren skal endvidere sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med den finansielle rådgivers eller investeringsrådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes

I § 7, stk. 5, udgår »finansielle rådgiveres og«.

I § 7 b, stk. 1, 1. pkt., udgår »finansiell rådgiver og en«.

I § 7 b, stk. 1, 2. pkt., ændres »Den finansielle rådgiver og investeringsrådgiveren« til: »Investeringsrådgiveren« og »den finansielle rådgivers eller« udgår.

bedste interesse, herunder forpligtelser i medfør af § 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.

§ 9. En finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler må kun anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis den opfylder følgende betingelser:

- 1) Virksomheden må ikke modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter eller boligkreditaftaler, medmindre den fulde provision videregives til kunden uden ugrundet ophold.
- 2) Virksomheden må ikke have snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed og § 10, nr. 16, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, til et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, forsikringselskab eller anden virksomhed, som tilbyder eller formidler finansielle produkter eller boligkreditaftaler.
- 3) Virksomheden tager et tilstrækkeligt antal finansielle produkter på markedet i betragtning ved sin rådgivning, herunder boligkreditaftaler.

Stk. 2. Finansielle rådgivere må for at være omfattet af stk. 1 ikke på egne eller andres vegne udbyde finansielle produkter til forbrugere.

§ 10 a. Indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selv om et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren.

§ 15. Finanstilsynet kan inddrage en finansiel rådgivers, en investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse, hvis virksomheden

- 1) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på 12 måneder,
- 2) udtrykkeligt anmoder herom,
- 3) ikke har udøvet virksomhed i en periode på over 6 måneder,
- 4) har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis,
- 5) ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2 eller

§ 9, stk. 2, ophæves.

I § 10 a, stk. 1, § 15, stk. 3, 1. pkt., § 19, stk. 2, og § 20 a, stk. 1, udgår »finansiel rådgiver,«.

I § 15, stk. 1, udgår »en finansiel rådgivers,«.

6) alvorligt og systematisk har overtrådt bestemmelserne i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, indtil en straffesag er afgjort, inddrage en tilladelse, som er meddelt en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, hvis der er rejst tiltale mod indehaveren af virksomheden for overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, og hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 4, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Indehaveren af en finansiel rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, kan forlange, at Finanstilsynets afgørelse om at inddrage en tilladelse i medfør af stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 2 bliver indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at inddragelse af tilladelse er meddelt den pågældende. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden 4 uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges efter den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Drives en virksomhed som enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når den ansvarlige for virksomheden dør.

Stk. 5. Inddragelse af en tilladelse offentliggøres af Finanstilsynet.

§ 18. Reaktionen givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiel rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers navn, jf. dog stk. 4. Virksomheden skal offentliggøre oplysningerne på sin hjemmeside på et sted, hvor de naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 3 hverdage efter at virksomheden har modtaget underretning om reaktionen, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om værdipapirhandel m.v. Samtidig med offentliggørelsen skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde, og det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet. Hvis virksomheden kommenterer reaktionen, skal dette ske i forlængelse af denne, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktionen. Fjernelse af linket på forsiden og informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i 3 måneder og tidligst efter førstkommande generalforsamling eller repræsentantskabsmøde. Virksomhedens pligt til at offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside gælder kun for oplysninger om juridiske personer. Finanstilsynet skal offentliggøre oplysningerne på Finanstilsynets hjemmeside. Reaktionen

I § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers« til: »investeringsrådgiverens eller boligkreditformidlerens«.

givet i henhold til § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.

§ 20. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for finansielle rådgiveres, investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

§ 5, nr. 20 Formålsbestemt selskab: Et selskab, hvis væsentligste formål er at udstede omsættelige værdipapirer eller på anden vis at skaffe finansiering til køb af aktiver indført i et refinansieringsregister og omfattet af § 152 p fra pengeinstitutter med tilladelse fra Finanstilsynet til at oprette et refinansieringsregister.

§ 64, stk. 7, Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel

Overskriften Refinansieringsregister Overskriften for § 152 i ophæves.

§ 152 i. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstitutter efter ansøgning kan oprette et refinansieringsregister.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om pengeinstituttet har en tilstrækkelig organisation og ressourcer til at udføre opgaven med at føre og opretholde et refinansieringsregister. Til ansøgningen skal følgende dokumenter vedlægges:

- 1) Bestyrelsesinstruks til direktionen om opgaver og ansvarsfordeling for drift af refinansieringsregisteret.
- 2) Direktionsgodkendt forretningsgang for drift af refinansieringsregisteret.
- 3) Driftsplan for refinansieringsregisteret.
- 4) Forretningsgang for it-, sikkerheds- og kontrolfunktioner til understøttelse af driften af refinansieringsregisteret.
- 5) Erklæring fra pengeinstituttets uafhængige revisor om, at denne ikke på baggrund af en gennemgang af pengeinstituttets planlagte organisering og forretningsgange, herunder dokumenterne i nr. 1-4, har grund til at antage, at pengeinstituttets organisation, personale- og it-mæssige ressourcer ikke er tilstrækkelige til at føre og opretholde refinansieringsregisteret i overensstemmelse med kravene hertil.

Stk. 3. Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over pengeinstitutter med tilladelse til at oprette et refinansieringsregister. Registeret skal indeholde oplysninger om

I § 20 udgår »finansielle rådgiveres,«.

§ 12

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1013 af 21. august 2024, foretages følgende ændringer:

§ 5, stk. 1, nr. 20, ophæves.

Overskriften for § 152 i ophæves.

§§ 152 i -152 y ophæves.

pengeinstituttet, de enkelte refinansieringstransaktioner, jf. § 152 j, den tilsynsførende, der er knyttet til de enkelte refinansieringstransaktioner, jf. § 152 r, og repræsentanter tilknyttet obligationer udstedt i forbindelse med de enkelte refinansieringstransaktioner, jf. § 1, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet kan med henblik på at kontrollere, at oplysningerne i registeret er korrekte og ajourførte, samkøre og sammenstille oplysninger fra registeret med oplysninger fra Finanstilsynets øvrige registre.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indberetning af oplysninger til brug for førelse af registeret over refinansieringsregistres indhold, jf. stk. 3, og nærmere betingelser i forbindelse med ansøgning om tilladelse til at oprette refinansieringsregistre, jf. stk. 2.

§ 152 j. Et pengeinstitut, der har fået tilladelse til at oprette et refinansieringsregister, skal i registeret registrere aktiver, som er solgt af pengeinstituttet til den i refinansieringsregisteret anførte berettigede enhed, jf. § 152 k, stk. 1. Refinansieringsregisteret skal indeholde et separat afsnit for hver refinansieringstransaktion.

Stk. 2. Refinansieringsregisteret skal indeholde oplysninger, der gør det muligt klart og entydigt at identificere de registrerede aktiver, herunder prioritetsstilling på tilhørende sikkerheder, og den berettigede enhed. Registeret skal endvidere for hvert enkelt aktiv indeholde oplysning om datoen for indførsel af aktivet og en eventuel dato for sletning af aktivet.

Stk. 3. Et pengeinstitut kan outsource førelsen af hele eller dele af refinansieringsregisteret.

Stk. 4. Der skal føres kontrol med tilstedeværelsen af aktiverne i refinansieringsregisteret af en tilsynsførende, jf. §§ 152 r og 152 s.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om indretning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne i refinansieringsregisteret.

§ 152 k. Pengeinstituttet kan alene sælge aktiver til en berettiget enhed, der er et formålsbestemt selskab, et andet pengeinstitut, et fællesejet sektorselskab, et forsikringselskab eller en firmapensionskasse.

Stk. 2. Et pengeinstitut kan kun sælge aktiver til en berettiget enhed, hvis pengeinstituttet eller selskaber, der er koncernforbundet med pengeinstituttet, ikke udøver væsentlig indflydelse over den berettigede enhed. Ved pengeinstituttets udøvelse af væsentlig indflydelse over den berettigede enhed forstås den situation, jf. dog stk. 3, hvor

- 1) pengeinstituttet eller selskaber, der er koncernforbundet med pengeinstituttet, enten
 - a) direkte eller indirekte ejer mere end 20 pct. af stemmerettighederne,
 - b) har råderet over mere end 20 pct. af stemmerettighederne i kraft af en aftale eller
 - c) kan udskifte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan i den berettigede enhed eller

2) et eller flere medlemmer af bestyrelsen eller direktionen for pengeinstituttet eller selskaber, der er koncernforbundet med pengeinstituttet, bortset fra den berettigede enhed, er medlem af bestyrelsen eller direktionen eller tilsvarende ledelsesorganer for den berettigede enhed.

Stk. 3. Kravet i stk. 2 om, at selskaber koncernforbundet med pengeinstituttet ikke må udøve væsentlig indflydelse over den berettigede enhed, udelukker ikke, at pengeinstituttet kan være koncernforbundet med den berettigede enhed som følge af regnskabsmæssig konsolidering. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde pengeinstituttet inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.

Stk. 5. Udstedelse af omsættelige værdipapirer fra den berettigede enhed udstedt med sikkerhed i aktiver i et refinansieringsregister skal have en stykstørrelse på minimum 100.000 euro.

§ 152 l. Sælger pengeinstituttet via refinansieringsregisteret aktiver til en berettiget enhed, der udsteder omsættelige værdipapirer med sikkerhed i aktiverne, er pengeinstituttet ansvarlig for de dele af prospektet eller tilsvarende udbudsmateriale, der beskriver disse aktiver.

§ 152 m. Har den berettigede enhed udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område for værdipapirer, eller for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på et sådant marked, skal pengeinstituttet, der administrerer aktiverne i refinansieringsregisteret, hurtigst muligt videregive væsentlig viden om aktiverne i refinansieringsregisteret til den berettigede enhed.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstituttets videregivelse af væsentlig viden efter stk. 1.

§ 152 n. En aftale om salg af aktiver omfattet af § 152 p, stk. 1, indgået mellem et pengeinstitut som sælger og en berettiget enhed som køber, hvor aktiverne indføres i et refinansieringsregister, udgør en overdragelse til eje.

Stk. 2. Salg af aktiver fra et pengeinstitut til den berettigede enhed har retsvirkning over for pengeinstituttets kreditorer fra tidspunktet for indførelse i refinansieringsregisteret.

Stk. 3. Aktiver fra et pengeinstitut, der er indført i et refinansieringsregister, jf. stk. 1, tilhører den til enhver tid registrerede berettigede enhed og skal holdes adskilt fra pengeinstituttets øvrige aktiver.

Stk. 4. Efter salg af aktiver, der indføres i et refinansieringsregister, står pengeinstituttet fortsat for administrationen af aktiverne i refinansieringsregisteret i forhold til lån og leasingtagere og andre tredjeparter, herunder skattemyndigheder. Pengeinstituttet er berettiget til at modtage betalinger vedrørende aktiverne og til at gøre krav i anledning af aktiverne gældende.

Stk. 5. Låntageres og andre tredjemænds adgang til at gøre indsigelser gældende vedrørende aktiverne i refinansieringsregisteret eller foretage modregning over for pengeinstituttet berøres ikke af indførslen af et aktiv i refinansieringsregisteret. Låntagere og andre tredjemænd kan også i afviklingssituationerne, jf. § 152 w, stk. 1, modregne over for den berettigede enhed i samme omfang som over for pengeinstituttet.

Stk. 6. Pengeinstituttet vil kunne foretage modregning over for låntager, selv om aktivet er indført i et refinansieringsregister.

Stk. 7. Hvis det ikke er muligt at identificere et aktiv i refinansieringsregisteret, anses aktivet ikke for at være indført i registeret.

Stk. 8. Aktiver kan alene slettes fra refinansieringsregisteret med den berettigede enheds samtykke.

§ 152 o. En berettiget enhed kan alene sælge eller pantsætte aktiver erhvervet ved en refinansieringstransaktion til tredjemand samlet, jf. dog stk. 2 og § 152 w, stk. 10. Aktiverne kan alene sælges samlet til et selskab, der opfylder kravene til en berettiget enhed i § 152 k, stk. 1, forudsat at pengeinstituttet, der indførte de pågældende aktiver i et refinansieringsregister, ikke yder væsentlig indflydelse på den nye berettigede enhed, jf. § 152 k, stk. 2.

Stk. 2. En berettiget enhed kan dog sælge aktiver erhvervet via et refinansieringsregister enkeltvis til det pengeinstitut, der oprindeligt indførte aktivet i et refinansieringsregister.

Stk. 3. En berettiget enheds samlede salg eller pantsætning af aktiverne, jf. stk. 1, har ikke retsvirkning over for den berettigede enheds kreditorer, medmindre pengeinstituttet har fået underretning om overdragelsen. Pengeinstituttet skal registrere en sådan overdragelse i refinansieringsregisteret hurtigst muligt. Underretningen mister sin retsvirkning, hvis pengeinstituttet ikke inden 7 dage efter underretningen har registreret erhververens ret i refinansieringsregisteret.

Stk. 4. Har en berettiget enhed foretaget samlet overdragelse af aktiverne, jf. stk. 1, til flere forskellige erhververe, går en senere erhverver, der har fået aktiverne i registeret overdraget, forud, når pengeinstituttet først har fået underretning om overdragelsen til denne og den senere erhverver på tidspunktet for underretningen var i god tro.

§ 152 p. Følgende aktivtyper kan indføres i et refinansieringsregister, jf. dog stk. 2:

- 1) Rettigheder i henhold til lån og kreditter ydet af pengeinstitutter til erhvervsvirksomheder eller ydet til brug for erhvervmæssig virksomhed.
- 2) Rettigheder i henhold til sikkerheder, støtteerklæringer og kautioner for lån og kreditter omfattet af nr. 1.
- 3) Derivater tilknyttet lån og kreditter omfattet af nr. 1.
- 4) Leasingkontrakter indgået mellem pengeinstitutter og erhvervsvirksomheder eller til brug for erhvervmæssig virksomhed og aktiver knyttet til disse kontrakter.

Stk. 2. Er der indgået en skriftlig aftale om, at et aktiv omfattet af stk. 1 ikke kan sælges, kan aktivet ikke indføres i et refinansieringsregister. Et lån, der indgår i et register over

aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer, jf. § 152 g i lov om finansiel virksomhed, kan ikke samtidig registreres i et refinansieringsregister.

§ 152 q. Fortrolige oplysninger i relation til de aktiver, der indføres i refinansieringsregisteret, kan videregives eller udnyttes, i det omfang det er nødvendigt for varetagelse af opgaver i forbindelse med refinansieringstransaktionen, administration af aktiverne eller refinansieringsregisteret.

Stk. 2. Videregivelse efter stk. 1 kan alene ske til følgende personer eller juridiske enheder:

- 1) Pengeinstituttet, der har bevilget lånene eller fremleaset aktivet og dets eventuelle databehandlere,
- 2) en leverandør, der fører refinansieringsregisteret på vegne af det oprindelige institut, jf. § 152 j, stk. 3,
- 3) den tilsynsførende på registeret, jf. § 152 r, stk. 4,
- 4) en tredjemand, som handler på vegne af det sælgende pengeinstitut,
- 5) en tredjemand, som handler på vegne af den berettigede enhed eller dennes kreditorer,
- 6) Finansiell Stabilitet eller en anden administrator, i tilfælde af at pengeinstituttet begæres eller erklæres konkurs, jf. § 152 w, afvikles, jf. § 152 u, eller mister sin tilladelse til at føre et refinansieringsregister, jf. § 152 i,
- 7) erhververen af aktiverne, jf. § 152 y, stk. 1, eller
- 8) den berettigede enhed og et administrerende pengeinstitut på vegne af den berettigede enhed, i tilfælde af at aktiverne tages ud af refinansieringsregisteret og de almindelige sikringsakter iagttages.

Stk. 3. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1, er omfattet af tavshedspligt.

§ 152 r. Den berettigede enhed skal udpege en uafhængig tilsynsførende for refinansieringstransaktionen. Den tilsynsførende skal registreres af Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet træffer beslutning om registrering af en tilsynsførende for en bestemt refinansieringstransaktion, når den tilsynsførende opfylder følgende betingelser:

- 1) Den tilsynsførende skal være kompetent til løbende at kontrollere, at pengeinstituttet registrerer aktiverne korrekt i registeret,
- 2) den tilsynsførende skal være kompetent til at kontrollere, om lån, kreditter og leasingkontrakter eksisterer, og at de relevante sikringsakter er foretaget,
- 3) den tilsynsførende skal være i stand til at håndtere følsomme personoplysninger og fortrolig information, herunder intern viden, og
- 4) den tilsynsførende skal have tegnet en ansvarsforsikring, der dækker aktiviteterne beskrevet i § 152 s.

Stk. 3. Den tilsynsførende er alene erstatningsansvarlig over for pengeinstituttet og den berettigede enhed eller dennes kreditorer i tilfælde af tab som følge af grov uagtsomhed eller forsæt.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for opfyldelse af betingelserne i stk. 2.

§ 152 s. Den tilsynsførende skal føre tilsyn med, at refinansieringsregisteret føres i overensstemmelse med § 152 j, stk. 1-3, og regler udstedt i medfør af § 152 j, stk. 5, § 152 k, stk. 1-3, og § 152 p, stk. 1.

Stk. 2. Den tilsynsførende skal bl.a. kontrollere, at

- 1) refinansieringsregisteret indeholder de nødvendige informationer om aktiverne, jf. § 152 j, stk. 1 og 2, og regler udstedt i medfør af § 152 j, stk. 5,
- 2) indførslen af aktiverne er sket korrekt og
- 3) lån, kreditter og leasingkontrakter eksisterer, og at de relevante sikringsakter er foretaget.

Stk. 3. Den tilsynsførende skal underrette den berettigede enhed og Finanstilsynet om omstændigheder, der indikerer, at

- 1) refinansieringsregisteret ikke bliver ført i overensstemmelse med § 152 j, stk. 1-3, og regler udstedt i medfør af § 152 j, stk. 5, § 152 k, stk. 1-3, og § 152 p, stk. 1, eller
- 2) pengeinstituttet, der administrerer aktiverne i refinansieringsregisteret, ikke videregiver væsentlig viden om aktiverne i refinansieringsregisteret til den berettigede enhed, jf. § 152 m, stk. 1.

Stk. 4. Den tilsynsførende har adgang til alle pengeinstituttets oplysninger om aktiverne i refinansieringsregisteret, jf. § 152 q, stk. 2, nr. 3.

§ 152 t. Giver de berettigede enheder og eventuelle andre med rettigheder i henhold til aktiverne i refinansieringsregisteret samtykke, kan refinansieringsregisteret nedlægges. Meddelelse om nedlæggelse skal gives til Finanstilsynet.

§ 152 u. Overdrager et pengeinstitut, der har oprettet et refinansieringsregister i henhold til § 152 i, stk. 1, samtlige af sine aktiver og ikkeefterstillede passiver til et andet pengeinstitut, der ikke er et datterselskab af Finansiell Stabilitet, skal det erhvervende pengeinstitut med Finanstilsynets tilladelse, jf. § 152 i, overtage førelsen af refinansieringsregisteret og det overdragende pengeinstituts forpligtelser over for den berettigede enhed.

§ 152 v. Deltager Finansiell Stabilitet i afviklingen af et nødlidende pengeinstitut, der har oprettet et refinansieringsregister i henhold til § 152 i, stk. 1, bortset fra tilfælde omfattet af § 152 u, skal Finansiell Stabilitet overtage eller sikre overtagelsen af de i 2. pkt. nævnte forpligtelser vedrørende administration af aktiverne over for den berettigede enhed, som har erhvervet aktiverne, såfremt der i den indgåede aftale mellem pengeinstituttet og den berettigede enhed ikke er angivet en sekundær administrator af aktiverne. Forpligtelserne for Finansiell Stabilitet, jf. 1. pkt., omfatter forpligtelser i relation til administration af aktiverne, herunder formidling af betalinger vedrørende den enkelte låntagers ydelser på aktiverne til den berettigede enhed, som har erhvervet aktiverne, og administration af fastlagte aftaler for afvikling af aktiverne og aftaler om den indbyrdes prioritetsstilling mellem pengeinstituttet og den berettigede enhed.

Stk. 2. Indeholder den indgåede aftale mellem pengeinstituttet og den berettigede enhed ikke en beskrivelse af vilkårene for afvikling af aktiverne i registeret, hvis pengeinstituttet bliver nødlidende, afvikles aktiverne på følgende vis:

- 1) Aktiverne i registeret administreres i henhold til gældende aftaler i 6 måneder, og
- 2) efter 6 måneder afvikles aktiverne i registeret i videst muligt omfang over en periode på 5 år, hvis de ikke ville være indfriet inden for denne periode i henhold til de aftalte vilkår, og renten på aktiverne fastholdes i afviklingsperioden på samme niveau som i den gældende låneaftale.

§ 152 w. Finanstilsynet træffer beslutning om, at aktiverne i pengeinstituttets refinansieringsregister tages under administration, og udnævner i den forbindelse en administrator for registeret, hvis

- 1) Finanstilsynet inddrager pengeinstituttets tilladelse efter § 224, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 2) Finanstilsynet inddrager pengeinstituttets tilladelse til at føre et refinansieringsregister efter § 224, stk. 4,
- 3) der indgives begæring om konkurs af Finanstilsynet efter § 234, stk. 1, eller efter egenbegæring,
- 4) pengeinstituttet erklæres konkurs efter begæring af andre eller
- 5) Finansiell Stabilitet deltager i afviklingen af et nødlidende pengeinstitut.

Stk. 2. Er der i den indgåede aftale mellem pengeinstituttet og den berettigede enhed angivet en sekundær administrator af aktiverne i et afsnit af refinansieringsregisteret, skal den af Finanstilsynet udpegede administrator for registeret anvende denne administrator af aktiverne registreret i dette afsnit i registeret.

Stk. 3. Beholder pengeinstituttet dets tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, men mister tilladelsen til at føre et refinansieringsregister, har pengeinstituttet mulighed for at tilbagekøbe samtlige aktiver i refinansieringsregisteret fra de berettigede enheder, såfremt dette fremgår af aftalen mellem pengeinstituttet og de berettigede enheder. I sådanne tilfælde udnævnes der ikke en administrator for registeret.

Stk. 4. Når aktiverne i et pengeinstituts refinansieringsregister tages under administration, skal Finanstilsynet foranledige, at beslutningerne om administrationens iværksættelse og administratoren for refinansieringsregisterets udnævnelse registreres eller på anden måde offentliggøres af Erhvervsstyrelsen. Administrator for registeret skal endvidere underrette låntagerne og andre tredjemænd om, at fremtidige betalinger vedrørende aktiverne kun kan ske til administrator, en administrator af aktiverne eller et datterselskab af Finansiell Stabilitet, jf. § 152 v, stk. 1.

Stk. 5. Administrator for registeret skal opfylde habilitetskrav svarende til de krav, der stilles over for kurator m.fl. i konkurslovens § 238, stk. 1 og 2. Administrator for registeret og eventuelle medadministratorer må ikke være en og samme person som kurator i et konkursbo efter pengeinstituttet. Administrator og eventuelle medadministratorer

må ikke være ansat i samme virksomhed som kurator i et konkursbo efter pengeinstituttet.

Stk. 6. Administrator for registeret kan udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i forhold, som er relevante for administrationen.

Stk. 7. Honorar til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes på baggrund af betalinger på aktiverne i refinansieringsregisteret, jf. § 152 x, stk. 4.

Stk. 8. Finanstilsynet fører tilsyn med administrator for registeret udnævnt efter stk. 1.

Stk. 9. Administrator for registeret og eventuelle medadministratorer skal ved udnævnelsen have en ansvarsforsikring eller straks efter udnævnelsen tegne en sådan.

Stk. 10. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan aktiver i registeret også sælges enkeltvis.

Stk. 11. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan administrationen af aktiverne i et register overtages af andre pengeinstitutter, Finansiell Stabilitet eller et datterselskab af Finansiell Stabilitet.

§ 152 x. Ved administrationens begyndelse skal aktiver i refinansieringsregisteret straks overlades til administrator for registeret. Administrator er berettiget til at råde over aktiverne i refinansieringsregisteret. Det samme gælder aktiver, som er trådt i stedet for aktiver i refinansieringsregisteret.

Stk. 2. I forbindelse med overladelsen skal den sikringsakt, der er relevant for de enkelte aktiver, iagttages.

Stk. 3. Pengeinstituttets og dets konkursbos dispositioner over aktiverne i et refinansieringsregister foretaget efter Finanstilsynets beslutning om, at aktiverne skal tages under administration, er uden retsvirkning.

Stk. 4. Alle betalinger på aktiverne i refinansieringsregisteret opgjort efter fradrag af udgifter til administrator tilfalder de berettigede enheder eller deres panthavere.

Stk. 5. Administrationen af aktiverne kan ikke afsluttes, før aktiverne eller administrationen af aktiverne er overdraget, eller der ikke længere udestår betalinger på aktiverne.

Stk. 6. Pengeinstituttet eller dets konkursbo skal mod vederlag bistå administrator for registeret med administrationen af aktiverne i refinansieringsregisteret.

Stk. 7. Administrator for registeret skal forvalte aktiverne i refinansieringsregisteret og kan hos pengeinstituttet eller dets konkursbo, om nødvendigt ved en umiddelbar fogedforretning, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

§ 152 y. Administrator for registeret skal på vegne af den eller de berettigede enheder så vidt muligt sørge for, at aktiverne i refinansieringsregisteret sælges til et andet pengeinstitut, at administrationen af aktiverne i refinansieringsregisteret overdrages til en ny tredjepart i form af et andet pengeinstitut, eller alternativt at aktiverne afvikles således,

at den berettigede enhed kan godtgøre kravene fra investorerne, der følger af de udstedte omsættelige værdipapirer.

Stk. 2. I administrationen af aktiverne skal administrator for registeret varetage de berettigede enheders interesser.

Stk. 3. Salg af hele eller dele af aktiverne eller overdragelse af administrationen af aktiverne i refinansieringsregisteret skal godkendes af den relevante berettigede enhed og dennes kreditorer, såfremt kreditorerne har fået pant i aktiverne. Overdrages aktiverne til andre end et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal overdragelsen af aktiverne godkendes af Finanstilsynet.

§ 224. Finanstilsynet kan endvidere inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut og investeringsforvaltningsselskab,

- 1) hvis den finansielle virksomhed gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., regler udstedt i medfør af disse love, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver,
- 2) hvis den finansielle virksomhed ikke opfylder kravene til at få en tilladelse, herunder kravene i kapitel 3, jf. dog § 126 a, stk. 2, nr. 1 og 2, og artikel 93, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter,
- 3) hvis virksomhed som finansiel virksomhed ikke påbegyndes senest 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt virksomheden tilladelse,
- 4) hvis der ikke udøves finansiel virksomhed i en periode på over 6 måneder, eller
- 5) hvis pengeinstituttet udelukkende anvender sin tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, og i en periode på 5 på hinanden følgende år har gennemsnitlige samlede aktiver, der ligger under de tærskler, der er fastsat i § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, nr. i-iii.

Stk. 2. Har et investeringsforvaltningsselskab en tilladelse som værdipapirhandler i medfør af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, kan tilladelsen som værdipapirhandler inddrages, hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, er opfyldt.

§ 224, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5

Stk. 3. Har et pengeinstitut eller realkreditinstitut tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan tilladelsen inddrages, hvis

- 1) pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af §§ 152 a-152 g eller regler fastsat i medfør af § 16 a, stk. 4, eller § 152 h,
- 2) realkreditinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af §§ 33 a-33 e i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller regler fastsat i medfør af § 16 a, stk. 4, i denne lov eller § 33 f i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller
- 3) udstedelse af særligt dækkede obligationer ikke er påbegyndt, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt instituttet tilladelse.

Stk. 4. Har et pengeinstitut tilladelse til at føre et refinansieringsregister, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen, hvis pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2, 4 eller 5, § 152 l, § 152 m, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 152 j, stk. 5, eller § 152 m, stk. 2.

§ 331. Finanstilsynet fremmer den offentlige forbrugersinformation på det finansielle område.

§ 361. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af denne lov og lov om forsikringsvirksomhed betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

Stk. 5. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Boligkreditformidlere betaler 16.700 kr. 1. pkt. finder ikke anvendelse på virksomheder med tilladelse som finansiel rådgiver, jf. § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.
- 2) Virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, betaler 26.800 kr.
- 3) Investeringsrådgivere betaler 18.400 kr.

§ 373,

stk. 2 Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 54, stk. 2, § 64, stk. 6, § 64 c, stk. 1, 3, 8 og 10, jf. stk. 1 og 3, § 64 e, § 70, stk. 1-5, § 70 a, stk. 1-3, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75, stk. 1, 2. pkt., § 75 a, stk. 1, § 75 b, stk. 1, § 75 c, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-6, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 2, § 77 j, § 79 a, stk. 1, nr. 1 og 2, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 81 b, stk. 3, 5 og 6, § 85 b, stk. 3, 5 og 6, § 121, stk. 1, § 122, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2-5 og stk. 7, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 3, og stk. 4, 1.

§ 331 ophæves.

§ 361, stk. 5, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

§ 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 361, stk. 5, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 bliver herefter til nr. 2.

I § 373, stk. 2, udgår »§ 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1,«.

pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 193 a, stk. 1 og 2, § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 259 a, § 264, stk. 2 og 3, § 266, stk. 1, § 268, stk. 1-4, § 269 c, §§ 312 og 312 b, § 333 a, stk. 1-3, § 333 b, stk. 1-6, §§ 333 d, 333 e og 333 f, § 333 g, stk. 1-3, og §§ 333 h, 333 i og 333 j, § 336 a, stk. 3, 5 og 6, § 347 b, stk. 3 og 6, § 347 c, stk. 2, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og artikel 5-7, 18-30, 33-42, 44-46, 48, 50 og 52-56 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), artikel 4, artikel 8, stk. 1-6, artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1-6, artikel 22, artikel 23, stk. 2-14, og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet, artikel 4, stk. 1, stk. 3, 3. afsnit, og stk. 6, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 6, stk. 1-10, artikel 7, stk. 1 og 2, artikel 8, stk. 1, 2 og 4-6, artikel 9 og 10, artikel 12, stk. 1-4 og 6-9, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, artikel 16, stk. 1, 2. afsnit, artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1-9, artikel 22, stk. 1 og 3, artikel 25, stk. 1, 2 og 4, artikel 27 og 28, artikel 29, stk. 1-3 og 6, artikel 30, artikel 31, stk. 1-4, artikel 32, stk. 1-4, artikel 33, artikel 34, stk. 1-12, artikel 35, stk. 1, artikel 36, stk. 8-12, artikel 37, stk. 1 og 2, artikel 39, stk. 1, 2. pkt., artikel 41, stk. 1 og 2, artikel 46, stk. 1 og 2, artikel 47, stk. 1-3, artikel 48, stk. 6 og 7, artikel 49, stk. 5, artikel 51, stk. 1-9 og 11-13 og stk. 14, 1. pkt., artikel 53, stk. 1-3, 5 og 6, artikel 55, artikel 59, stk. 2, 5 og 8, artikel 64, stk.

8, artikel 65, stk. 4, artikel 66, stk. 1-5, artikel 67, stk. 1, 5 og 6, artikel 68, stk. 4-9, artikel 69, artikel 71, stk. 1-4, artikel 72, stk. 2-4, artikel 73, stk. 2 og 3, artikel 74, artikel 75, stk. 3-6 og 9, artikel 76, stk. 3, 4 og 9-15, artikel 77, 78 og 79, artikel 80, stk. 1-3, artikel 81, stk. 1-14, artikel 82, stk. 1, og artikel 83, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og artikel 5, stk. 1-3, artikel 6, stk. 1-8, artikel 7, stk. 1, artikel 8, stk. 1-7, artikel 9, stk. 1-3, artikel 10, stk. 1-4, artikel 11, stk. 1-8 og 10, artikel 12, stk. 1-4, 6 og 7, artikel 13, stk. 1-7, artikel 14, stk. 1-3, artikel 16, stk. 1 og 2, artikel 17, stk. 1-3, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, 3 og 4, artikel 24, stk. 1-6, artikel 25, stk. 1 og 3, artikel 28, stk. 1-4, 7 og 8, artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 30, stk. 1-3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 4, 1. pkt.

Stk. 3. Med bøde straffes en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 24, stk. 1, 3. pkt., § 152 k, stk. 4, § 175 g, stk. 3, § 243 a, stk. 2, § 245 a, stk. 2, § 261, § 264, stk. 5, § 264 a, § 269 a, stk. 1, § 347 b, stk. 1, 1. pkt., § 347 c, stk. 1, § 348, stk. 2, 1. pkt., eller § 350, stk. 1, og overtrædelser af § 112, stk. 1, i selskabsloven. Med bøde straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 351, stk. 2 og 3, og stk. 5, 3. pkt. Med bøde straffes herudover den, som overtræder et forbud eller en begrænsning eller restriktion meddelt i henhold til artikel 16, artikel 17 eller artikel 24, stk. 2, litra a, b eller d, eller stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 15. maj 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) eller artikel 40-42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Stk. 10. Forældelsesfristen er dog 10 år for overtrædelse af § 7, stk. 1-4, § 8, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1 og 2, § 33 a, stk. 1, § 70, stk. 1-5, § 71, stk. 1 og 3, § 75, § 78, stk. 1 og 5-7, § 102, stk. 2 og 5, § 103, stk. 1, 2 og 4, § 106, stk. 2, § 106 a, stk. 1 og 4, § 106 b, § 106 c, stk. 1 og 3, § 106 d, stk. 1, § 124, stk. 1 og 2, § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 c, stk. 1, § 125 d, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 b, stk. 3-5 og 8, § 125 e, stk. 1, jf. § 125 c, stk. 1, § 126 a, stk. 1-3, 5 og 9, § 150, § 152, stk. 1, § 152 m, stk. 1, § 153, stk. 1, § 167, stk. 1, 3 og 5, § 170, stk. 1, 2 og 5, §§ 171 og 172, § 174, stk. 1 og 2, § 175, § 182, stk. 1 og 2, § 183, stk. 5, §§ 186 og 187, § 188, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 193, 1. pkt., § 199, stk. 2 og 6, § 200, § 313 b, § 334, stk. 1, § 343 v, stk. 1, § 347, stk. 2, § 347 b, stk. 3 og 6, samt artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 26, stk. 2, artikel 28, stk. 1-4, artikel 31, stk. 1, litra h, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 73, stk. 1, artikel

I § 373, stk. 3, udgår »§ 152 k, stk. 4.«.

I § 373, stk. 10, udgår »§ 152 m, stk. 1.«.

77, artikel 92, stk. 1, artikel 93, stk. 1-5, artikel 97, stk. 1, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 1, artikel 395, stk. 1, 1. og 2. afsnit, og stk. 3 og 6, artikel 398, 1. og 2. afsnit, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 471, stk. 1, og artikel 500, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber eller regler udstedt i medfør af § 373, stk. 4, eller artikel 6, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 14, stk. 1, og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), artikel 12, stk. 1, og artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver.

§ 13

I lov om forsikringsvirksomhed, lov nr. 718 af 13. juni 2023, som ændret ved lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

§ 29. Det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed skal anmeldes til Finanstilsynet, senest samtidig med at grundlaget m.v. tages i anvendelse, jf. dog stk. 2. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i de nævnte forhold. Anmeldelsen skal indeholde angivelse af følgende forhold:

- 1) De forsikringsformer, som selskabet agter at anvende.
- 2) Grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer.
- 3) Regler for beregning og fordeling af realiseret resultat til forsikringstagerne og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.
- 4) Selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser.
- 5) Regler for, hvornår såvel de forsikringsøgende som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene.
- 6) Grundlaget for beregning af livsforsikringshensættelser såvel for den enkelte forsikringsaftale som for selskabet som helhed.
- 7) Regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikringsselskab kan overføres fra eller til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse.

Stk. 2. Forsikringsselskaber, der ikke tegner direkte livsforsikring, skal ikke foretage anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed.

§ 29, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed skal indeholde angivelse af følgende forhold:

- 1) De forsikringsformer, som selskabet agter at anvende.
- 2) Grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer.
- 3) Regler for beregning og fordeling af realiseret resultat til forsikringstagerne og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.
- 4) Selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser.
- 5) Regler for, hvornår såvel de forsikringsøgende som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene.
- 6) Grundlaget for beregning af livsforsikringshensættelser såvel for den enkelte forsikringsaftale som for selskabet som helhed.
- 7) Regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikringsselskab kan overføres fra eller til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse.

Stk. 2. Der skal ske anmeldelse af de dele af det tekniske grundlag m.v., der fremgår af stk. 1, nr. 1-3 og 6, senest samtidig med at grundlaget m.v. tages i anvendelse, jf. dog stk. 3. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i de nævnte forhold.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

§ 105, *Stk. 8.* For generalagenter, jf. § 57, finder stk. 1-6 tilsvarende anvendelse.

§ 322. Regler fastsat i medfør af § 1, stk. 3, 2. pkt., § 6, § 13, stk. 6, § 18, stk. 1 og 3, § 19, stk. 2, § 20, stk. 3, § 21, stk. 6, §§ 37 og 42, § 43, stk. 2, 3, 7 og 9, § 56, § 60, stk. 4, § 60 a, stk. 2, § 61, stk. 9, § 64 b, stk. 4, § 65, stk. 2, § 70, stk. 6, § 71, stk. 2, § 72 b, stk. 6, § 77 i, § 108, stk. 6, § 126 b, stk. 5, § 126 c, stk. 6, § 126 e, stk. 5 og 6, § 126 g, stk. 2, § 128, stk. 2 og 3, § 128 a, § 143, stk. 1, nr. 1-3, § 167, stk. 6, § 175 b, stk. 10, § 181, stk. 1, § 183, stk. 6, § 188, stk. 3, § 192, 2. pkt., § 195, stk. 3, § 196, § 199, stk. 12 og 13, §§ 205 og 242, § 248, stk. 2, § 248 a, stk. 5, § 248 b, stk. 3, § 283, stk. 3, §§ 347 a, 371 og 372 a, § 373, stk. 4, 5 og 13, § 373 a, stk. 1, og § 417 b, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 3, § 20, stk. 2, § 27, stk. 3, § 29, stk. 3, § 30, stk. 7, § 40, stk. 4, §§ 60 og 66, § 67, stk. 2-4, § 70, stk. 2, § 74, stk. 4, § 77, stk. 2, § 87, stk. 2, § 95, stk. 6, § 96, stk. 2, § 109, stk. 5, § 132, stk. 2, § 134, stk. 6, § 139, stk. 5, § 152, § 153, stk. 5, § 154, stk. 6, § 155, stk. 7, § 157, stk. 2, § 158, stk. 4 og 5, § 160, stk. 2, § 161, § 162, nr. 1-3, § 164, stk. 3, § 166, stk. 10, § 172, stk. 1, § 185, stk. 3, § 189, stk. 3, § 190, § 193, stk. 13 og 14, §§ 196 og 218, § 219, stk. 6, § 223, stk. 5, § 224, stk. 3, § 225, stk. 2, §§ 301, 305 og 308, § 320, stk. 1, og § 332, stk. 6.

I § 29, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 1« til »stk. 1 og 2«.

I § 105 indsættes efter *stk. 8* som nyt stykke:

»*Stk. 9.* For bestyrelsesmedlemmer i et gruppe 2-forsikringsselskab, der ikke er bestyrelsesformand, finder *stk. 2* og *stk. 5*, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i *stk. 1*, nr. 2-5.«

Stk. 9 bliver herefter *stk. 10*.

I § 322, *stk. 1*, ændres »§ 29, *stk. 3*,« til: »§ 29, *stk. 4*,«.